

(“Službeni glasnik Republike Srpske” br. 100/09)

Na osnovu člana 53. alineja 8. Poslovnika Narodne Skupštine Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 79/07) Zakonodavni odbor Narodne Skupštine Republike Srpske, na sjednici održanoj 2. novembra 2009. godine, utvrdio je novi prečišćeni tekst Zakona o krivičnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 50/03, 111/04, 115/04, 29/07, 68/07, 119/08, 55/09, 80/09, 88/09 i 92/09) u kojem je označen dan stupanja na snagu navedenog zakona.

Broj: 02/4.3- 1830 /09
Banja Luka, 2. novembar 2009. godine

Predsjednik
Zakonodavnog odbora
Željko Mirjanić s.r.

ZAKON O KRIVIČNOM POSTUPKU

- Prečišćeni tekst -

DIO PRVI

OPŠTE ODREDBE

Glava I

OSNOVNA NAČELA

Član 1.

Primjena pravila krivičnog postupka

Ovim zakonom utvrđuju se pravila krivičnog postupka po kojima su dužni postupati sudovi, tužilac i drugi učesnici u krivičnom postupku predviđeni ovim zakonom, kada postupaju u krivičnim stvarima.

Član 2.

Princip zakonitosti

(1) Pravila utvrđena ovim zakonom trebaju obezbijediti da niko nevin ne bude osuđen, a da se učiniocu krivičnog djela izrekne krivična sankcija pod uslovima koje predviđa Krivični zakon Republike Srpske (u daljem tekstu: Krivični zakon) i drugi zakoni u kojima su propisana krivična djela u granicama koje određuje Krivični zakon i zakonom propisanom postupku.

(2) Prije donošenja pravosnažne presude osumnjičeni, odnosno optuženi može biti ograničen u svojoj slobodi i drugim pravima samo pod uslovima koje određuje ovaj zakon.

(3) Krivičnu sankciju može učiniocu krivičnog djela izreći samo nadležan sud, odnosno sud kome je Sud Bosne i Hercegovine prenio vođenje postupka i to u postupku koji je pokrenut i sproveden po ovom zakonu.

Član 3.

Pretpostavka nevinosti i načelo in dubio pro reo

(1) Svako se smatra nevinim za krivično djelo dok se pravosnažnom presudom ne utvrdi njegova krivica.

(2) Sumnju u pogledu postojanja činjenica koje čine obilježja krivičnog djela ili od kojih zavisi primjena neke odredbe krivičnog zakonodavstva, sud rješava odlukom na način koji je povoljniji za optuženog.

Član 4.

Ne bis in idem

Niko ne može biti ponovo suđen za djelo za koje je već bio suđen pred sudom i za koje je donesena pravosnažna sudska odluka.

Član 5.

Prava lica lišenog slobode

(1) Lice koje je lišeno slobode mora na maternem jeziku ili jeziku koji razumije odmah biti obaviješteno o razlozima lišenja slobode i istovremeno prije prvog ispitivanja poučeno da nije dužno da daje iskaz, niti da odgovara na postavljena pitanja, da ima pravo uzeti branioca koga može sam poslije birati, kao i o tome da ima pravo da njegova porodica, konzulami službenik strane države čiji je državljanin ili drugo lice koje on odredi budu obaviješteni o njegovom lišenju slobode.

(2) Licu koje je lišeno slobode postaviće se branilac na njegov zahtjev ako prema svom imovnom stanju ne može snositi troškove odbrane.

Član 6.

Prava osumnjičenog, odnosno optuženog

(1) Osumnjičeni već na prvom ispitivanju mora biti obaviješten o djelu za koje se tereti i o osnovima sumnje koji stoje protiv njega i da svaki njegov iskaz može biti korišćen kao dokaz u daljem toku postupka.

(2) Osumnjičenom, odnosno optuženom se mora omogućiti da se izjasni o svim činjenicama i dokazima koji ga terete i da iznese sve činjenice i dokaze koji mu idu u korist.

(3) Osumnjičeni, odnosno optuženi nije dužan iznijeti svoju odbranu niti odgovarati na postavljena pitanja.

Član 7.

Pravo na odbranu

(1) Osumnjičeni, odnosno optuženi ima pravo braniti se sam ili uz stručnu pomoć branioca koga sam izabere.

(2) Ako osumnjičeni, odnosno optuženi sam ne uzme branioca, postaviće mu se branilac kad je to određeno ovim zakonom.

(3) Osumnjičenom, odnosno optuženom se mora obezbijediti dovoljno vremena za pripremanje odbrane.

Član 8.

Jezik i pismo

(1) U krivičnom postupku u ravnopravnoj su upotrebi službeni jezici Republike Srpske - jezik srpskog naroda, jezik bošnjačkog naroda i jezik hrvatskog naroda. Službena pisma su ćirilica i latinica.

(2) Stranke, svjedoci i ostali učesnici u postupku imaju pravo služiti se maternjim jezikom ili jezikom koji razumiju. Ako lice ne razumije jedan od službenih jezika Republike Srpske, obezbijediće se usmeno prevođenje onoga što ono, odnosno drugi iznose, kao i isprava i drugog pisanog dokaznog materijala.

(3) O pravima iz stava 2. ovog člana poučiće se navedena lica prije prvog ispitivanja koja se tih prava mogu odreći ako znaju jezik na kome se vodi postupak. U zapisniku će se zabilježiti da je data pouka i izjava učesnika na datu pouku.

(4) Prevođenje obavlja sudski prevodilac.

Član 9.

Upućivanje i dostavljanje pismena

(1) Pozive, odluke i druga pismena upućuje sud i drugi organi koji učestvuju u postupku na službenim jezicima iz člana 8. stav 1. ovog zakona.

(2) Podnesci se dostavljaju sudu i drugim organima koji učestvuju u postupku na službenim jezicima iz člana 8. stav 1. ovog zakona.

(3) Licu koje je lišeno slobode ili je u pritvoru, na izdržavanju kazne ili na obaveznom psihijatrijskom liječenju, odnosno obaveznom liječenju od zavisnosti, dostaviće se i prevod pismena iz st. 1. i 2. ovog člana, na maternjem jeziku ili jeziku koji razumije.

Član 10.

Zakonitost dokaza

- (1) Zabranjeno je od osumnjičenog, optuženog ili bilo kojeg drugog lica koje učestvuje u postupku iznuđivati priznanje ili kakvu drugu izjavu.
- (2) Sud ne može zasnivati svoju odluku na dokazima pribavljenim povredama ljudskih prava i sloboda propisanih Ustavom i međunarodnim ugovorima, koje je ratifikovala Bosna i Hercegovina, niti na dokazima koji su pribavljeni bitnim povredama ovog zakona.
- (3) Sud ne može zasnivati svoju odluku na dokazima koji su dobijeni na osnovu dokaza iz stava 2. ovog člana.

Član 11.

Pravo na odštetu i rehabilitaciju

Lice koje je neopravdano osuđeno za krivično djelo ili je bez osnova lišeno slobode ima pravo na rehabilitaciju, pravo na naknadu štete iz budžetskih sredstava, kao i druga prava utvrđena zakonom.

Član 12.

Pouka o pravima

Osumnjičenog, odnosno optuženog ili drugo lice koje učestvuje u postupku koje bi iz neznanja moglo propustiti neku radnju u postupku ili da se zbog toga ne koriste svojim pravima, sud, tužilac i drugi organi koji učestvuju u postupku će poučiti o pravima koja im po ovom zakonu pripadaju i o posljedicama propuštanja radnje.

Član 13.

Pravo na suđenje bez odlaganja

- (1) Osumnjičeni, odnosno optuženi ima pravo da u najkraćem razumnom roku bude izveden pred nezavisan i nepristrasan sud i da mu bude suđeno bez odlaganja.
- (2) Sud je dužan da postupak sprovede bez odugovlačenja i onemogućiti svaku zloupotrebu prava koja pripadaju licima koja učestvuju u postupku.
- (3) Trajanje pritvora mora biti svedeno na najkraće nužno vrijeme.

Član 14.

Jednakost u postupanju

(1) Sud je dužan da stranke i branioca tretira na jednak način i da svakoj od strana pruži iste mogućnosti u pogledu pristupa dokazima i njihovom izvođenju na glavnom pretresu.

(2) Sud, tužilac i drugi organi koji učestvuju u postupku dužni su da sa jednakom pažnjom ispituju i utvrđuju činjenice koje terete osumnjičenog, odnosno optuženog, ali i one koje mu idu u korist.

Član 15.

Slobodna ocjena dokaza

Pravo suda, tužioca i drugih organa koji učestvuju u krivičnom postupku da ocjenjuju postojanje ili nepostojanje činjenica nije vezano ni ograničeno posebnim formalnim dokaznim pravilima.

Član 16.

Princip akuzatornosti

Krivični postupak se može pokrenuti i sprovesti samo po zahtjevu tužioca.

Član 17.

Princip legaliteta krivičnog gonjenja

Tužilac je dužan preduzeti krivično gonjenje ako postoje dokazi da je učinjeno krivično djelo, osim ako ovim zakonom nije drukčije propisano.

Član 18.

Posljedice pokretanja postupka

Kad je propisano da pokretanje krivičnog postupka ima za posljedicu ograničenje određenih prava, ove posljedice, ako ovim zakonom nije drukčije određeno, nastupaju potvrđivanjem optužnice, a za krivična djela za koja je propisana kao glavna kazna novčana kazna ili zatvor do pet godina - od dana kad je donesena osuđujuća presuda, bez obzira nato da li je postala pravnosnažna.

Član 19.

Prethodna pitanja

(1) Ako primjena krivičnog zakona zavisi od prethodnog rješenja kakvog pravnog pitanja za čije je

rješavanje nadležan sud u kojem drugom postupku ili neki drugi organ, sud kad sudi u krivičnom predmetu može sam riješiti i to pitanje po odredbama koje važe za dokazivanje u krivičnom postupku. Rješenje ovog pravnog pitanja od strane suda ima dejstvo samo za krivični predmet koji ovaj sud raspravlja.

(2) Ako je o takvom prethodnom pitanju već donio odluku sud u kojem drugom postupku ili neki drugi organ, takva odluka ne veže sud u pogledu ocjene da li je učinjeno djelo krivično djelo.

Glava II

ZNAČENJE IZRAZA

Član 20.

Osnovni pojmovi

Osim ako ovim zakonom nije drugačije određeno, pojedini izrazi upotrebljeni u ovom zakonu imaju sljedeća značenja:

- a) “**osumnjčeni**“ je lice za koje postoje osnovi sumnje da je učinilo krivično djelo,
- b) “**optuženi**“ je lice protiv kojeg je jedna ili više tačaka u optužnici potvrđena,
- v) “**osuđeni**“ je lice za koje je pravnosnažnom odlukom utvrđeno da je krivično odgovorno za određeno krivično djelo,
- g) “**sudija za prethodni postupak**“ je sudija koji u toku istrage postupa u slučajevima kada je to propisano ovim zakonom,
- d) “**sudija za prethodno saslušanje**“ je sudija koji nakon podizanja optužnice postupa u slučajevima kada je to propisano ovim zakonom i koji ima ovlašćenja sudije za prethodni postupak,
- đ) “**stranke**“ su tužilac, osumnjčeni, odnosno optuženi i osuđeni,
- e) “**supružnik**“ i “**vanbračni supružnik**“ su ona lica koja taj status imaju prema porodičnom pravu,
- ž) “**ovlašćeno službeno lice**“ je lice koje ima odgovarajuća ovlašćenja unutar policijskih organa Bosne i Hercegovine, uključujući i Državnu agenciju za istrage i zaštitu i Graničnu policiju Bosne i Hercegovine, policijskih organa Republike Srpske, sudske policije, carinskih organa i poreskih organa. Ovlašćena službena lica su i stručni saradnici, odnosno istražioci tužilaštva koji rade po ovlašćenjima tužioca,
- z) “**oštećeni**“ je lice kome je lično ili imovinsko pravo krivičnim djelom povrijeđeno ili ugroženo,
- i) “**pravna lica**“ su korporacije, preduzeća, udruženja, firme i druga privredna društva koja su kao takva definisana u Krivičnom zakonu Republike Srpske,
- j) “**istraga**“ obuhvata aktivnosti preduzete od tužioca ili ovlašćenog službenog lica u skladu sa ovim zakonom, uključujući prikupljanje i čuvanje obavještenja i dokaza,
- k) “**unakrsno ispitivanje**“ je ispitivanje svjedoka i vještaka od stranke, odnosno branioca koja nije pozvala svjedoka, odnosno vještaka,
- l) “**direktno ispitivanje**“ je ispitivanje svjedoka i vještaka od stranke, odnosno branioca koja je pozvala svjedoka, odnosno vještaka,
- lj) “**osnovana sumnja**“ je veći stepen sumnje zasnovan na prikupljenim dokazima koji upućuju na zaključak da je izvršeno krivično djelo,
- m) “**zabilješke**“ i “**spisi**“ su slova, riječi ili brojke ili njihov ekvivalent, zapisane rukom, otkucane pisaćom mašinom, odštampane, fotokopirane, fotografisane, zabilježene magnetskim impulsima, mehanički ili elektronski ili nekim drugim oblikom sakupljanja podataka,
- n) “**fotografije**“ su fotografski, digitalni i rendgenski snimci, video-trake i filmovi,
- nj) “**original**“ je spis ili snimak ili sličan ekvivalent kojim se ostvaruje isto dejstvo od lica koje ga piše, snima ili izdaje. “Original“ fotografije uključuje negativ i sve kopije. Ako su podaci pohranjeni u kompjuteru ili sličnom uređaju za automatsku obradu podataka, original je i svaki odštampani primjerak ili okom vidljivi pohranjeni podatak,

o) “**kopija**“ je preslikavanje originala ili matrice, uključujući uvećanja ili umanjenja, mehaničkim ili elektronskim presnimavanjem, hemijskom reprodukcijom ili nekom drugom ekvivalentnom tehnikom kojom se precizno reprodukuje original,

p) “**telekomunikacijska adresa**“ je svaki telefonski broj, linijski ili mobilni ili internet adresa koju posjeduje ili koristi određeno lice,

r) “**kompjuterski sistem**“ je svaka sprava ili skupina međusobno spojenih ili povezanih sprava, od kojih jedna ili više njih na osnovu programa automatski obrađuju podatke i

s) “**kompjuterski podaci**“ označavaju svako iskazivanje činjenica, informacija ili koncepata u obliku prikladnom za obradu u kompjuterskom sistemu, uključujući i program koji je u stanju prouzrokovati da kompjuterski sistem izvrši određenu funkciju.

Glava III

PRAVNA POMOĆ I SLUŽBENA SARADNJA

Član 21.

Obaveza pružanja pravne pomoći i službene saradnje

- (1) Svi sudovi u Republici Srpskoj dužni su da pruže pravnu pomoć sudu koji vodi krivični postupak.
- (2) Svi organi vlasti u Republici Srpskoj dužni su službeno saradivati sa sudovima, tužiocem i drugim organima koji učestvuju u krivičnom postupku.

Član 22.

Pružanje pravne pomoći

- (1) Sud će uputiti zahtjev za pravnu pomoć, odnosno službenu saradnju nadležnom sudu, odnosno organu vlasti.
- (2) Pružanje pravne pomoći i službena saradnja sprovode se bez naknade.
- (3) Stavovi 1. do 2. ovog člana primjenjuju se i na zahtjeve koje je tužilac uputio prema drugim organima vlasti u Republici Srpskoj.

Glava IV

NADLEŽNOST SUDA

1. Stvarna nadležnost i sastav suda

Član 23.

Opšta odredba

Sudovi sude u krivičnim stvarima u granicama svoje stvarne nadležnosti određene zakonom.

Član 24.

Sastav suda

(1) U prvom stepenu sudovi sude u vijećima sastavljenim od trojice sudija, a za krivična djela za koja je propisana kao glavna kazna novčana kazna ili kazna zatvora do deset godina, u prvom stepenu sudi sudija pojedinac.

(2) U drugom i trećem stepenu sudi vijeće sastavljeno od trojice sudija.

(3) O zahtjevu za zaštitu zakonitosti Vrhovni sud odlučuje u vijeću sastavljenom od pet sudija.

(4) Sudija za prethodni postupak, sudija za prethodno saslušanje, predsjednik suda i predsjednik vijeća odlučuju u slučajevima predviđenim u ovom zakonu.

(5) U vijeću sastavljenom od trojice sudija sud odlučuje o žalbama protiv rješenja kada je to određeno ovim zakonom i donosi druge odluke van glavnog pretresa.

(6) U vijeću sastavljenom od trojice sudija sud odlučuje i o zahtjevu za ponavljanje postupka.

2. Mjesna nadležnost

Član 25.

Forum delicti commissi

(1) Mjesno nadležan je sud na čijem području je krivično djelo izvršeno ili pokušano.

(2) Ako je krivično djelo izvršeno ili pokušano na područjima raznih sudova ili na granici tih područja ili je neizvjesno na kom je području izvršeno ili pokušano, nadležan je onaj od tih sudova koji je prvi potvrdio optužnicu, a ako optužnica nije potvrđena - sud koji je prvi primio optužnicu na potvrđivanje.

Član 26.

Nadležnost ako je krivično djelo učinjeno na domaćem brodu ili domaćem vazduhoplovu

Ako je krivično djelo učinjeno na domaćem brodu ili domaćem vazduhoplovu dok se nalazi u domaćem pristaništu, nadležan je sud na čijem području se nalazi to pristanište. U ostalim slučajevima kada je krivično djelo učinjeno na domaćem brodu ili domaćem vazduhoplovu, nadležan je sud na čijem se području nalazi matična luka broda, odnosno vazduhoplova ili domaće pristanište u kome se brod, odnosno vazduhoplov prvi put zaustavi.

Član 27.

Posebna nadležnost

(1) Ako nije poznato mjesto izvršenja krivičnog djela ili ako je to mjesto van teritorije Republike Srpske, nadležan je sud na čijem području osumnjičeni, odnosno optuženi ima prebivalište ili boravište.

(2) Ako je sud na čijem području osumnjičeni, odnosno optuženi ima prebivalište ili boravište već započeo postupak, ostaje nadležan i ako se saznalo za mjesto izvršenja krivičnog djela.

(3) Ako nije poznato mjesto izvršenja krivičnog djela ni prebivalište ili boravište osumnjičenog, odnosno optuženog ili se oba mjesta nalaze van teritorije Republike Srpske, nadležan je sud na čijem se području osumnjičeni, odnosno optuženi uhvati ili se sam prijavi.

Član 28.

Nadležnost za krivična djela

Ako je neko lice učinilo krivična djela u Republici Srpskoj i van teritorije Republike Srpske, a između tih djela postoji međusobna veza i isti dokazi, nadležan je sud koji je nadležan za krivično djelo učinjeno u Republici Srpskoj.

Član 29.

Forum ordinatum

Ako se prema odredbama ovog zakona ne može ustanoviti koji je sud mjesno nadležan, Vrhovni sud će odrediti jedan od stvarno nadležnih sudova pred kojim će se sprovesti postupak.

3. Spajanje i razdvajanje postupka

Član 30.

Spajanje postupka

(1) Ako je isto lice optuženo za više krivičnih djela, pa je za neka od tih djela nadležan niži, a za neka viši sud, nadležan je viši sud, a ako su nadležni sudovi iste vrste, nadležan je onaj sud koji je po zahtjevu ovlaštenog tužioca prvi započeo postupak, a ako postupak još nije započeo - sud kome je prvo podnesen zahtjev za pokretanje postupka.

(2) Prema odredbama stava 1. ovog člana određuje se nadležnost i u slučaju ako je oštećeni istovremeno učinio krivično djelo prema optuženom.

(3) Za saizvršioce je nadležan, po pravilu, sud koji je kao nadležan za jednog od njih prvi započeo postupak.

(4) Sud koji je nadležan za izvršioca krivičnog djela nadležan je, po pravilu, i za saučesnike, prikriivače, lica koja su pomogla učiniocu poslije izvršenja krivičnog djela, kao i za lica koja nisu prijavila pripremanje krivičnog djela, izvršenje krivičnog djela ili učinioca.

(5) U svim slučajevima iz st. 1. do 4. ovog člana sprovede se, po pravilu, jedinstveni postupak i donijeti jedna presuda.

(6) Sud može odlučiti da se sprovede jedinstveni postupak i donese jedna presuda i u slučaju kad je više lica optuženo za više krivičnih djela, ali samo ako između izvršenih krivičnih djela postoji međusobna veza. Ako je za neka od ovih krivičnih djela nadležan viši, a za neka niži sud, jedinstveni postupak može se sprovesti samo pred višim sudom.

(7) Sud može odlučiti da se sprovede jedinstveni postupak i donese jedna presuda ako se pred istim sudom vode odvojeni postupci protiv istog lica za više krivičnih djela ili protiv više lica za isto krivično djelo.

(8) O spajanju postupka odlučuje sud koji je nadležan za sprovođenje jedinstvenog postupka. Protiv rješenja kojim je određeno spajanje postupka ili kojim je odbijen prijedlog za spajanje nije dozvoljena žalba.

Član 31.

Razdvajanje postupka

(1) Sud koji je po članu 30. ovog zakona nadležan može iz važnih razloga ili iz razloga cjelishodnosti do završetka glavnog pretresa odlučiti da se postupak za pojedina krivična djela ili protiv pojedinih optuženih razdvoji i posebno dovrši.

(2) Rješenje o razdvajanju postupka donosi sudija, odnosno vijeće, po saslušanju stranaka i branioca.

(3) Protiv rješenja kojim je određeno razdvajanje postupka ili kojim je odbijen prijedlog za razdvajanje postupka nije dopuštena žalba.

4. Prenosnje mjesne nadležnosti

Član 32.

Određivanje drugog stvarno nadležnog suda

(1) Kad je nadležni sud iz pravnih ili stvarnih razloga spriječen da postupa, dužan je da nakon saslušanja stranaka i branioca o tome obavijesti neposredno viši sud koji će odrediti drugi stvarno nadležni sud na svom području.

(2) Protiv rješenja iz stava 1. ovog člana nije dopuštena žalba.

Član 33.

Prenošenje vođenja postupka

(1) Vrhovni sud može za vođenje postupka odrediti drugi stvarno nadležan sud ako postoje važni

razlozi.

(2) Rješenje u smislu stava 1. ovog člana, protiv koga nije dozvoljena žalba, može se donijeti na prijedlog sudije za prethodni postupak, sudije za prethodno saslušanje, sudije ili predsjednika vijeća ili na prijedlog jedne od stranaka ili branioca.

5. Posljedice nenadležnosti

Član 34.

Dužnost da se pazi na nadležnosti posljedice nenadležnosti

(1) Sud je dužan da pazi na svoju stvarnu i mjesnu nadležnost i čim primjeti da nije nadležan oglasioće se nenadležnim i po pravosnažnosti rješenja uputiće predmet nadležnom sudu.

(2) Ako u toku glavnog pretresa sud ustanovi da je za suđenje nadležan niži sud, neće dostaviti predmet tom sudu nego će sam sprovesti postupak i donijeti odluku.

(3) Pošto optužnica bude potvrđena, sud se ne može oglasiti mjesno nenadležnim niti stranke mogu isticati prigovor mjesne nenadležnosti.

(4) Nenadležan sud je dužan da preduzme one radnje u postupku za koje postoji opasnost od odlaganja.

Član 35.

Pokretanje postupka za rješavanje sukoba nadležnosti

(1) Ako sud kome je predmet ustupljen kao nadležnom smatra da je nadležan sud koji mu je predmet ustupio ili neki drugi sud, pokrenuće postupak za rješavanje sukoba nadležnosti.

(2) Kada je povodom žalbe protiv odluke prvostepenog suda kojom se ovaj oglasio nenadležnim odluku donio drugostepeni sud, za tu odluku vezan je u pitanju nadležnosti i sud kome je predmet ustupljen ako je drugostepeni sud nadležan za rješavanje sukoba nadležnosti između tih sudova.

Član 36.

Rješavanje sukoba nadležnosti

(1) Sukob nadležnosti između sudova rješava zajednički neposredno viši sud.

(2) Prije nego što donese rješenje povodom sukoba nadležnosti sud će zatražiti mišljenje stranaka i branioca. Protiv ovog rješenja žalba nije dopuštena.

(3) Dok se ne riješi sukob nadležnosti između sudova, svaki od njih je dužan da preduzme one radnje u postupku za koje postoji opasnost od odlaganja.

Glava V

IZUZEĆE

Član 37.

Razlozi za izuzeće

Sudija ne može vršiti sudijsku dužnost:

- a) ako je oštećen krivičnim djelom;
- b) ako mu je osumnjičeni, odnosno optuženi, njegov branilac, tužilac, oštećeni, njegov zakonski zastupnik ili punomoćnik, bračni, odnosno vanbračni drug ili srodnik po krvi u pravoj liniji do bilo kog stepena, u pobočnoj liniji do četvrtog stepena, a po tazbini do drugog stepena;
- v) ako je sa osumnjičenim, odnosno optuženim, njegovim braniocem, tužiocem ili oštećenim u odnosu staraoca, staranika, usvojioca, usvojenika, hranioca ili hranjenika; g) ako je u istom krivičnom predmetu učestvovao kao sudija za prethodni postupak, sudija za prethodno saslušanje ili je postupao kao branilac, zakonski zastupnik ili punomoćnik oštećenog, odnosno tužioca, ili je saslušan kao svjedok ili kao vještak;
- d) ako je u istom predmetu učestvovao u donošenju odluke koja se pobija pravnim lijekom;
- đ) ako postoje okolnosti koje izazivaju razumnu sumnju u njegovu nepristrasnost.

Član 38.

Izuzeće po zahtjevu stranke ili branioca

- (1) Izuzeće predsjednika suda i sudije može tražiti stranka ili branilac.
- (2) Stranke i branilac mogu podnijeti zahtjev za izuzeće do početka glavnog pretresa, a ako su za razlog izuzeća iz člana 37. t. a) do đ) ovog zakona saznale kasnije, zahtjev podnose odmah po saznanju.
- (3) Zahtjev za izuzeće sudije višeg suda stranke i branilac mogu staviti u žalbi ili u odgovoru na žalbu.
- (4) Stranka i branilac mogu tražiti izuzeće samo poimenično određenog sudije, odnosno predsjednika vijeća koji u predmetu postupa.
- (5) Stranke i branilac su dužni da u zahtjevu navedu okolnosti zbog kojih smatraju da postoji neki od zakonskih osnova za izuzeće. U zahtjevu se ne mogu ponovo navoditi razlozi koji su isticani u ranijem zahtjevu za izuzeće koji je odbijen.

Član 39.

Postupak za izuzeće

- (1) Sudija, čim sazna da postoji koji od razloga za izuzeće iz člana 37. tač. a) do d) ovog zakona,

dužan je da prekine svaki rad na tom predmetu i da o tome obavijesti predsjednika suda. Ako sudija smatra da postoje okolnosti iz člana 37. tačka đ) ovog zakona, obavijestiće o tome predsjednika suda.

(2) U slučaju iz stava 1. ovog člana, kao i u slučaju kada se radi o izuzeću predsjednika suda - o njihovom izuzeću odlučuje opšta sjednica.

Član 40.

Odlučivanje po zahtjevu za izuzeće

(1) O zahtjevu za izuzeće iz člana 38. ovog zakona odlučuje opšta sjednica.

(2) Prije donošenja rješenja o izuzeću pribaviće se izjava sudije, odnosno predsjednika suda, a po potrebi sprovede se i drugi izvidaji.

(3) Protiv rješenja kojim se usvaja ili odbija zahtjev za izuzeće nije dopuštena žalba.

(4) Ako je zahtjev za izuzeće iz člana 37. tačka đ) ovog zakona podnesen poslije početka glavnog pretresa ili ako je postupljeno protivno odredbama člana 38. st. 4. i 5. ovog zakona, zahtjev će se odbaciti u cjelini, odnosno djelimično. Rješenje kojim se zahtjev odbacuje donosi vijeće iz člana 24. stav 5. ovog zakona. U donošenju tog rješenja ne može učestvovati sudija čije se izuzeće traži. Protiv rješenja kojim se zahtjev odbacuje nije dozvoljena žalba.

Član 41.

Valjanost radnji preduzetih nakon podnošenja

zahtjeva za izuzeće

Kada sudija sazna da je stavljen zahtjev za njegovo izuzeće, dužan je da odmah obustavi svaki rad na predmetu, a ako se radi o izuzeću iz člana 37. tačka đ) ovog zakona, može do donošenja rješenja o zahtjevu preduzimati samo one radnje za koje postoji opasnost od odlaganja.

Član 42.

Izuzeće tužioca i drugih učesnika u postupku

(1) Odredbe o izuzeću sudije shodno će se primjenjivati i na tužioce i lica koja su na osnovu zakona ovlašćena da tužioca zastupaju u postupku, zapisničare, sudske tumače, stručna lica i na vještace - ako za njih nije šta drugo određeno.

(2) Tužilac odlučuje o izuzeću lica koja su na osnovu zakona ovlašćena da ga zastupaju u krivičnom postupku. O izuzeću tužioca odlučuje kolegij tužilaštva.

(3) O izuzeću zapisničara, tumača, stručnog lica i vještaka odlučuje vijeće, predsjednik vijeća ili sudija, a do podizanja optužnice tužilac.

(4) Kada ovlašćena službena lica preduzimaju istražne radnje na osnovu ovog zakona, o njihovom izuzeću odlučuje tužilac. Ako prilikom preduzimanja ovih radnji sudjeluje zapisničar, o njegovom izuzeću odlučuje službeno lice koje preduzima radnju.

Glava VI

TUŽILAC

Član 43.

Prava i dužnosti tužioca

(1) Osnovno pravo i dužnost tužioca je otkrivanje i gonjenje učinilaca krivičnih djela.

(2) Tužilac ima pravo i dužnost da:

a) odmah po saznanju da postoje osnovi sumnje da je učinjeno krivično djelo preduzme potrebne mjere u cilju njegovog otkrivanja i sprovođenja istrage, pronalaženja osumnjičenog, rukovođenja i nadzora nad istragom, kao i radi upravljanja aktivnostima ovlašćenih službenih lica vezanih za pronalaženje osumnjičenog i prikupljanje izjava i dokaza,

b) sprovede istragu u skladu sa ovim zakonom,

v) daje imunitet u skladu s članom 149. ovog zakona,

g) zahtjeva dostavljanje informacija od državnih organa, preduzeća, pravnih i fizičkih lica u Republici Srpskoj,

d) izdaje pozive i naredbe i predlaže izdavanje poziva i naredbi u skladu sa ovim zakonom,

đ) naredi ovlašćenom službenom licu da izvrši naredbu izdatu od strane suda u skladu sa ovim zakonom,

e) utvrđuje činjenice potrebne za odlučivanje o imovinsko-pravnom zahtjevu u skladu sa članom 107. ovog zakona,

ž) predlaže izdavanje kaznenog naloga u skladu sa članom 357. ovog zakona,

z) podiže i zastupa optužnicu pred sudom,

i) izjavljuje pravne lijekove,

j) obavlja i druge poslove određene zakonom.

(3) U skladu sa st. 1. i 2. ovog člana, svi organi koji učestvuju u istrazi dužni su da o svakoj preduzetoj radnji obavijeste tužioca i da postupe po svakom njegovom zahtjevu.

Član 44.

Preduzimanje radnji

Tužilac preduzima sve radnje u postupku za koje je po zakonu ovlašćen sam ili preko lica koja su na osnovu zakona obavezna da postupaju po njegovom zahtjevu u krivičnom postupku.

Član 45.

Sukob nadležnosti

Sukob nadležnosti između tužilaca rješava glavni republički tužilac.

Član 46.

Princip mutabilite ta

Tužilac može odustati od gonjenja do završetka glavnog pretresa, a pred višim sudom - kada je to predviđeno ovim zakonom.

Glava VII

BRANILAC

Član 47.

Pravo na branioca

- (1) Osumnjičeni, odnosno optuženi može imati branioca u toku cijelog postupka.
- (2) Za branioca se može uzeti advokat pod uslovima koji su propisani zakonom.
- (3) Ukoliko osumnjičeni, odnosno optuženi sam ne uzme branioca, osumnjičenom, odnosno optuženom, osim ako se on tome izričito ne protivi, mogu branioca uzeti njegov zakonski zastupnik, bračni, odnosno vanbračni drug, krvni srodnik u pravoj liniji do bilo kog stepena, usvojlac, usvojenik, brat, sestra ili hranilac.
- (4) Branilac mora predati punomoć za zastupanje prilikom preduzimanja prve radnje u postupku.

Član 48.

Broj branilaca

- (1) Više osumnjičenih, odnosno optuženih mogu imati zajedničkog branioca, osim ako branioca postavlja sud, u skladu sa čl. 53. i 54. ovog zakona.
- (2) Osumnjičeni, odnosno optuženi može imati više branilaca, ali samo jedan od njih će imati status glavnog branioca, o čemu će se osumnjičeni, odnosno optuženi izjasniti. Smatra se da je odbrana obezbijedena kada u postupku učestvuje jedan od branilaca.

Član 49.

Ko ne može biti branilac

- (1) Branilac ne može biti oštećeni, bračni, odnosno vanbraći drug oštećenog ili tužioca, niti njihov srodnik po krvi u pravoj liniji do bilo kog stepena, u pobočnoj liniji do četvrtog stepena ili po tazbini do drugog stepena.
- (2) Branilac koji je pozvan kao svjedok, ne može biti branilac u tom predmetu.
- (3) Branilac ne može biti lice koje je u istom predmetu postupalo kao sudija ili tužilac.

Član 50.

Isključen je branioca iz postupka

- (1) Razlog za isključenje branioca postoji i u pogledu lica koje zloupotrebljava kontakt sa osumnjičenim, odnosno optuženim koji je u pritvoru kako bi osumnjičeni, odnosno optuženi učinio krivično djelo ili ugrozio sigurnost ustanove u kojoj se pritvor izvršava.
- (2) U slučaju iz stava 1. ovog člana, osumnjičeni, odnosno optuženi će se pozvati da u određenom roku uzme drugog branioca.
- (3) Ako osumnjičeni, odnosno optuženi u slučajevima obavezne odbrane sam ne uzme branioca ili branioca ne angažuju lica iz člana 47. stav 3. ovog zakona, postupiće se na način predviđen u članu 53. stav 4. ovog zakona.
- (4) U slučaju iz st. 2. i 3. ovog člana, novom braniocu će se ostaviti dovoljno vremena za pripremu odbrane osumnjičenog, odnosno optuženog.
- (5) Za vrijeme trajanja isključenja branilac ne može braniti osumnjičenog, odnosno optuženog u drugom postupku. Branilac ne može braniti druge osumnjičene, odnosno optužene u istom postupku, kao ni u razdvojenom postupku.

Član 51.

Postupak isključenja branioca

- (1) Odluka o isključenju branioca donosi se na posebnom saslušanju kome prisustvuju javni tužilac, osumnjičeni, odnosno optuženi, branilac i predstavnik advokatske komore čiji je branilac član.
- (2) Postupak isključenja se može sprovesti i bez branioca ako je uredno pozvan i ako je u pozivu za saslušanje bio upozoren da će se postupak voditi i u njegovoj odsutnosti. O saslušanju se sastavlja zapisnik.

Član 52.

Postupak za isključenje

- (1) Rješenje o isključenju iz člana 51. ovog zakona prije početka glavnog pretresa donosi vijeće (član

24. stav 5.), a na glavnom pretresu sudija, odnosno vijeće. U postupku pred drugostepenim vijećem rješenje o isključenju branioca donosi vijeće nadležno za odlučivanje po žalbi.

(2) Protiv rješenja iz stava 1. ovog člana žalba nije dopuštena.

(3) Ako je branilac isključen iz postupka, može mu se narediti da snosi troškove nastale zbog prekida ili odlaganja postupka.

Član 53.

Kada osumnjičeni, odnosno optuženi mora imati branioca

(1) Osumnjičeni, odnosno optuženi mora imati branioca već prilikom prvog ispitivanja ako je nijem ili gluv ili ako je osumnjičen za krivično djelo za koje se može izreći kazna dugotrajnog zatvora.

(2) Osumnjičeni, odnosno optuženi mora imati branioca prilikom izjašnjenja o prijedlogu za određivanje pritvora, za vrijeme dok pritvor traje.

(3) Nakon podizanja optužnice za krivično djelo za koje se može izreći kazna od deset godina zatvora ili teža kazna, optuženi mora imati branioca u vrijeme dostavljanja optužnice.

(4) Ako osumnjičeni, odnosno optuženi u slučajevima obavezne odbrane ne uzme sam branioca ili branioca ne angažuju lica iz člana 47. stav 3. ovog zakona, branioca će mu postaviti sudija za prethodni postupak, sudija za prethodno saslušanje, sudija, odnosno predsjednik vijeća. U ovom slučaju, osumnjičeni, odnosno optuženi ima pravo na branioca do pravosnažnosti presude, a ako je izrečena kazna dugotrajnog zatvora - i za postupak po vanrednom pravnom lijeku.

(5) Branilac će biti postavljen osumnjičenom, odnosno optuženom ako sud utvrdi da je to zbog složenosti predmeta, mentalnog zdravlja osumnjičenog, odnosno optuženog ili drugih okolnosti u interesu pravde.

(6) U slučaju postavljanja branioca, osumnjičeni, odnosno optuženi će se prvo pozvati da sam izabere branioca sa predložene liste. Ukoliko osumnjičeni, odnosno optuženi sam ne izabere branioca sa predložene liste, branioca će postaviti sud.

Član 54.

Postavljanje branioca zbog slabog imovnog stanja

(1) Kad ne postoje uslovi za obaveznu odbranu, a postupak se vodi za krivično djelo za koje se može izreći kazna zatvora tri godine ili teža kazna ili kada to zahtijevaju interesi pravičnosti bez obzira na zapriječenu kaznu, osumnjičenom, odnosno optuženom će se, na njegov zahtjev, postaviti branilac, ako prema svom imovnom stanju ne može snositi troškove odbrane.

(2) Zahtjev za postavljanje branioca po stavu 1. ovog člana može se podnijeti u toku cijelog krivičnog postupka. Branioca postavlja sudija za prethodni postupak, sudija za prethodno saslušanje, sudija odnosno, predsjednik vijeća, nakon što je osumnjičenom, odnosno optuženom prvo pružena prilika da sa predložene liste izabere branioca.

(3) Zahtjev za postavljanje branioca zbog slabog imovinskog stanja evidentira se u spisu. Sud će na osnovu utvrđenog imovinskog stanja osumnjičenog, odnosno optuženog donijeti odluku o zahtjevu bez odlaganja.

Član 55.

Pravo branioca da pregleda spise i dokumentaciju

(1) U toku istrage branilac ima pravo da razmatra spise i razgleda pribavljene predmete koji su u korist osumnjičenog. Ovo pravo se braniocu može uskratiti ako je riječ o spisima i predmetima čije bi otkrivanje moglo dovesti u opasnost cilj istrage.

(2) Izuzetno od stava 1. ovog člana tužilac će istovremeno sa prijedlogom za određivanje pritvora sudiji za prethodni postupak, odnosno sudiji za prethodno saslušanje dostaviti i dokaze bitne za procjenu zakonitosti pritvora, radi obavještanja branioca.

(3) Nakon podizanja optužnice, branilac, osumnjičeni, odnosno optuženi imaju pravo uvida u sve spise i dokaze.

(4) Sudija, odnosno vijeće, kao i tužilac dužni su da kada dođu u posjed bilo koje informacije ili činjenice koja može poslužiti kao dokaz na suđenju, stave ih na uvid braniocu, osumnjičenom, odnosno optuženom.

(5) U slučaju iz st. 3. i 4. ovog člana, branilac, osumnjičeni, odnosno optuženi može izvršiti fotokopiranje svih spisa i dokumenata.

Član 56.

Komunikacija osumnjičenog, odnosno optuženog s braniocem

(1) Ako se osumnjičeni, odnosno optuženi nalazi u pritvoru, ima pravo odmah komunicirati s braniocem, i to usmeno ili pismeno.

(2) Tokom razgovora osumnjičeni, odnosno optuženi i branilac mogu biti posmatrani, ali se ne smije slušati njihov razgovor.

Član 57.

Razrješenje postavljenog branioca

(1) Umjesto postavljenog branioca, osumnjičeni, odnosno optuženi može sam uzeti drugog branioca. U tom slučaju, razriješiće se postavljeni branilac.

(2) Branilac može tražiti da bude razriješen samo na način predviđen zakonom.

(3) O razrješenju branioca u slučaju iz st. 1. i 2. ovog člana odlučuje u toku istrage sudija za prethodni postupak, nakon podizanja optužnice - sudija za prethodno saslušanje, a u toku glavnog pretresa sudija, odnosno vijeće. Protiv ove odluke nije dozvoljena žalba.

(4) Sudija za prethodni postupak, sudija za prethodno saslušanje, sudija, odnosno vijeće može, na traženje osumnjičenog, odnosno optuženog ili uz njegovu saglasnost razriješiti postavljenog branioca koji neodgovorno vrši svoju dužnost. Umjesto razrješenog branioca postaviće se drugi branilac. O razrješenju branioca odmah će se obavijestiti advokatska komora čiji je član.

Član 58.

Preduzimanje radnji od strane branioca

(1) Branilac mora, zastupajući osumnjičenog, odnosno optuženog, preduzimati sve neophodne radnje u cilju utvrđivanja činjenica, prikupljanja dokaza koji idu u korist osumnjičenog, odnosno optuženog, kao i zaštite njegovih prava.

(2) Prava i dužnosti branioca ne prestaju u slučaju opoziva punomoći, sve dok sudija za prethodni postupak, sudija za prethodno saslušanje, sudija, odnosno vijeće ne razriješiti branioca njegovih prava i dužnosti.

Glava VIII

PODNESCI I ZAPISNICI

Član 59.

Podnošenje i ispravljanje podnesaka

(1) Optužnica, prijedlozi, pravni lijekovi i druge izjave i saopštenja podnose se pismeno ili se daju usmeno na zapisnik.

(2) Podnesci iz stava 1. ovog člana moraju biti razumljivi i sadržavati sve što je potrebno da bi se po njima moglo postupati.

(3) Ako u ovom zakonu nije drukčije određeno, sud će podnosioca podneska koji je nerazumljiv ili ne sadrži sve što je potrebno da bi se po njemu moglo postupati pozvati da podnesak ispravi, odnosno dopuni, a ako on to ne učini u određenom roku, sud će podnesak odbaciti.

(4) U pozivu za ispravku, odnosno dopunu podneska podnosilac će se upozoriti na posljedice propuštanja.

Član 60.

Dostavljanje podnesaka suprotnoj stranci

- (1) Podnesci koji se po ovom zakonu dostavljaju protivnoj stranci predaju se sudu u dovoljnom broju primjeraka za sud i drugu stranku.
- (2) Ako ovakvi podnesci nisu predati sudu u dovoljnom broju primjeraka, sud će pozvati podnosioca da u određenom roku preda dovoljan broj primjeraka. Ako podnosilac ne postupi po nalogu suda, sud će potrebne primjerke prepisati o trošku podnosioca.

Član 61.

Kažnjavanje lica koja vrijeđaju sud

Sud će kazniti novčanom kaznom do 5.000 KM tužioca, branioca, punomoćnika, zakonskog zastupnika i oštećenog koji u podnesku ili u usmenoj riječi vrijeđa sud. Protiv rješenja o kažnjavanju dopuštena je žalba. O kažnjavanju tužioca izvještava se Visoki sudski i tužilački savjet Republike Srpske, a o kažnjavanju advokata obavijestit će se nadležna advokatska komora.

Član 62.

Obaveza sastavljanja zapisnika

- (1) O svakoj radnji preduzetoj u toku krivičnog postupka sastaviće se zapisnik istovremeno kad se radnja obavlja, a ako to nije moguće, onda neposredno poslije toga.
- (2) Zapisnik piše zapisničar. Samo kad se obavlja pretresanje stana ili lica ili se radnja preduzima van službenih prostorija organa, a zapisničar se ne može obezbijediti, zapisnik može pisati lice koje preduzima radnju.
- (3) Kad zapisnik piše zapisničar, zapisnik se sastavlja na taj način što lice koje preduzima radnju kazuje glasno zapisničaru šta će unijeti u zapisnik.
- (4) Licu koje se ispituje dopustit će se da samo kazuje odgovore u zapisnik. U slučaju zloupotrebe, ovo pravo mu se može uskratiti.

Član 63.

Sadržaj zapisnika

- (1) Zapisnik sadrži: naziv državnog organa pred kojim se obavlja radnja, mjesto gdje se obavlja radnja, dan i čas kad je radnja započeta i završena, imena i prezimena prisutnih lica, u kojem svojstvu prisustvuju, kao i naznačenje krivičnog predmeta po kojem se preduzima radnja.
- (2) Zapisnik treba sadržavati bitne podatke o toku i sadržaju preduzete radnje. U zapisnik se doslovno unose postavljena pitanja i dati odgovori. Ako su prilikom preduzimanja radnje oduzeti predmeti ili

spisi, to će se naznačiti u zapisniku, a oduzete stvari će se priključiti zapisniku ili će se navesti gdje se nalaze na čuvanju.

(3) Prilikom preduzimanja radnji kao što je uviđaj, pretresanje stana ili lica ili prepoznavanje lica ili predmeta, u zapisnik će se unijeti i podaci koji su važni s obzirom na prirodu takve radnje ili za utvrđivanje istovjetnosti pojedinih predmeta (opis, mjere i veličina predmeta ili tragova, stavljanje oznake na predmetima i dr.), a ako su napravljene skice, crteži, planovi, fotografije, filmski snimci i slično, to će se navesti u zapisniku i priključiti zapisniku.

Član 64.

Vođenje zapisnika

(1) Zapisnik se mora voditi uredno, u njemu se ne smije ništa izbrisati, dodati ili mijenjati. Precrtana mjesta moraju ostati čitka.

(2) Sva preinačenja, ispravke i dodaci unose se na kraju zapisnika i moraju biti ovjereni od strane lica koja potpisuju zapisnik.

Član 65.

Čitanje i potpisivanje zapisnika

(1) Lica koja se ispituju, kao i osumnjičeni, odnosno optuženi, branilac i oštećeni, imaju pravo pročitati zapisnik ili zahtijevati da im se pročita. Na to je dužno da ih upozori lice koje preduzima radnju, a u zapisniku će se naznačiti da li je upozorenje učinjeno i da li je zapisnik pročitao. Zapisnik će se uvijek pročitati ako nije bilo zapisničara i to će se naznačiti u zapisniku.

(2) Zapisnik potpisuje ispitano, odnosno saslušano lice. Ako se zapisnik sastoji od više listova, ispitano, odnosno saslušano lice potpisuje svaki list.

(3) Na kraju zapisnika potpisaće se tumač, ako ga je bilo, svjedoci čija je prisutnost obavezna pri preduzimanju istražnih radnji, a pri pretresanju i lice koje se pretresa ili čiji se stan pretresa. Ako zapisnik ne piše zapisničar, zapisnik potpisuju lica koja su prisutna radnji. Ako takvih lica nema ili nisu u stanju shvatiti sadržaj zapisnika, zapisnik potpisuju dva svjedoka, osim ako nije moguće obezbijediti njihovo prisustvo.

(4) Nepismeno lice umjesto potpisa stavlja otisak kažiprsta desne ruke, a zapisničar će ispod otiska upisati njegovo ime i prezime. Ako se usljed nemogućnosti da se stavi otisak desnog kažiprsta stavlja otisak nekog drugog prsta ili otisak prsta lijeve ruke, u zapisniku će se naznačiti od kojeg je prsta i s koje ruke uzet otisak.

(5) Ako ispitano lice nema obje ruke, pročit će zapisnik, a ako je nepismeno - zapisnik će mu se pročitati i to će se zabilježiti u zapisniku.

(6) Ako ispitano lice odbije da potpiše zapisnik ili da stavi otisak prsta, zabilježiće se to u zapisniku i navešće se razlog odbijanja.

(7) Ako se radnja nije mogla obaviti bez prekida, u zapisniku će se naznačiti dan i čas kad je nastao prekid, kao i dan i čas kad se radnja nastavlja.

(8) Ako je bilo prigovora u pogledu sadržaja zapisnika, navešće se u zapisniku i ti prigovori.

(9) Zapisnik, na kraju, potpisuje lice koje je preduzelo radnju i zapisničar.

Član 66.

Snimanje audio ili audio-vizuelno audio-vizuelnim sredstvima

(1) Sve preduzete radnje u toku krivičnog postupka, u pravilu, snimaju se uređajem za audio ili audio-vizuelno snimanje. Tužilac ili ovlašćeno službeno lice će o tome prethodno obavijestiti lice koje se ispituje, odnosno saslušava i poučiti ga da ima pravo da zatraži reprodukovanje snimka kako bi provjerilo svoju izjavu.

(2) Snimak mora sadržavati podatke iz člana 63. stav 1. ovog zakona, podatke potrebne za identifikovanje lica čija se izjava snima i podatak u kojem svojstvu to lice daje izjavu. Kad se snimaju izjave više lica, mora se obezbijediti da se iz snimke može jasno razaznati ko je dao izjavu.

(3) Na zahtjev saslušanog lica, snimak će se odmah reprodukovati, a ispravke ili objašnjenja tog lica će se snimiti.

(4) U zapisnik o istražnoj radnji unijeće se da je izvršeno snimanje, ko je snimanje izvršio, da je lice koje se saslušava prethodno obaviješteno o snimanju, da je snimak reprodukovan i gdje se snimak čuva ako nije priložen spisima predmeta.

(5) Tužilac može odrediti da se snimak u cjelini ili djelimično prepíše. Tužilac će prepis pregledati, ovjeriti i priključiti zapisniku o preduzimanju istražne radnje.

(6) Snimak se čuva do vremena do kojeg se čuva i krivični spis.

(7) Tužilac može dopustiti da lica koja imaju opravdan interes pomoću uređaja za audio ili audio-vizuelno snimanje snime izvođenje istražne radnje.

(8) Snimci iz st. 1. do 7. ovog člana ne mogu se javno prikazivati, bez pismenog odobrenja stranaka i učesnika snimljene radnje.

Član 67.

Shodna primjena drugih odredbi ovog zakona

Za zapisnik o glavnom pretresu važe i odredbe čl 268. i 269. ovog zakona.

Član 68.

Zapisnik o vijećanju i glasanju

(1) O vijećanju i glasanju sastaviće se poseban zapisnik.

(2) Zapisnik o vijećanju i glasanju sudskog vijeća sadrži tok glasanja i odluku koja je donesena.

(3) Zapisnik potpisuju svi članovi vijeća i zapisničar. Odvojena mišljenja priključiće se zapisniku o vijećanju i glasanju, ako nisu unesena u zapisnik.

(4) Zapisnik o vijećanju i glasanju zatvoriće se u poseban omot. Ovaj zapisnik može razgledati samo vijeće višeg suda kad rješava o pravnom lijeku i u tom slučaju dužno je da zapisnik ponovno zatvori u poseban omot i da na omotu naznači da je razgledalo zapisnik.

Glava IX

ROKOVI

Član 69.

Rokovi predaje podnesaka

(1) Rokovi predviđeni ovim zakonom ne mogu se produžavati, osim kad to ovaj zakon izričito dopušta. Ako je u pitanju rok koji je ovim zakonom određen radi zaštite prava odbrane i drugih procesnih prava osumnjičenog, odnosno optuženog, taj rok se može skratiti ako to zahtijeva osumnjičeni, odnosno optuženi pismeno ili usmeno na zapisnik pred sudom.

(2) Kad je izjava vezana za rok smatra se da je data u roku ako je prije nego što rok istekne predata onom ko je ovlašćen da je primi.

(3) Kad je izjava upućena preko pošte preporučenom pošiljkom ili telegrafom ili drugim telekomunikacijskim putem, dan slanja ili predaje pošti smatra se kao dan predaje onome kome je upućena.

(4) Osumnjičeni, odnosno optuženi koji se nalazi u pritvoru može izjavu koja je vezana za rok dati i na zapisnik kod suda ili je predati upravi zatvora, a lice koje se nalazi na izdržavanju kazne ili se nalazi u nekoj ustanovi radi primjene mjere bezbjednosti ili vaspitne mjere može takvu izjavu predati upravi ustanove u kojoj je smješteno. Dan kad je sastavljen takav zapisnik, odnosno kad je izjava predata upravi ustanove smatra se kao dan predaje organu koji je nadležan da je primi.

(5) Ako je podnesak koji je vezan za rok zbog neznanja ili očigledne omaške podnosica predat ili upućen nenadležnom sudu prije isteka roka, pa sudu stigne poslije isteka roka, uzeće se da je na vrijeme podnesen.

Član 70.

Računanje rokova

(1) Rokovi se računaju na časove, dane, mjeseci i godine.

(2) Čas ili dan kad je dostavljanje ili saopštenje izvršeno, odnosno u koji pada događaj od kada treba računati trajanje roka, ne uračunava se u rok već se za početak roka uzima prvi naredni čas, odnosno dan. U jedan dan računaju se 24 časa, a mjesec se računa po kalendarskom vremenu.

(3) Rokovi određeni po mjesecima, odnosno godinama završavaju se istekom onog dana posljednjeg

mjeseca, odnosno godine koji po svom broju odgovara danu kad je rok otpočeo. Ako nema toga dana u posljednjem mjesecu, rok se završava posljednjeg dana tog mjeseca.

(4) Ako posljednji dan roka pada na državni praznik ili u subotu ili u nedjelju ili u neki drugi dan kada državni organ ne radi, rok ističe istekom prvog narednog radnog dana.

Član 71.

Uslovi za povraćaj u pređašnje stanje

(1) Optuženom koji iz opravdanih razloga propusti rok za izjavu žalbe na presudu ili na rješenje o primjeni mjere bezbjednosti ili vaspitne mjere ili o oduzimanju imovinske koristi, sud će dopustiti povraćaj u pređašnje stanje radi izjave žalbe ako u roku od osam dana poslije prestanka uzroka zbog kojeg je propustio rok podnese molbu za povraćaj u pređašnje stanje i ako istovremeno s molbom preda i žalbu.

(2) Poslije proteka tri mjeseca od dana propuštanja ne može se tražiti povraćaj u pređašnje stanje.

Član 72.

Odlučivanje o povraćaju u pređašnje stanje

(1) O povraćaju u pređašnje stanje odlučuje sudija, odnosno predsjednik vijeća, koji je donio presudu ili rješenje koje se pobija žalbom.

(2) Protiv rješenja kojim se dopušta povraćaj u pređašnje stanje nije dozvoljena žalba.

Član 73.

Posljedice podnošenja molbe za povraćaj u pređašnje stanje

Molba za povraćaj u pređašnje stanje ne zadržava, po pravilu, izvršenje presude, odnosno rješenja o primjeni mjere bezbjednosti ili vaspitne mjere ili o oduzimanju imovinske koristi, ali sud može odlučiti da se s izvršenjem zastane do donošenja odluke po molbi.

Glava X

DONOŠENJE I SAOPŠTAVANJE ODLUKA

Član 74.

Vrste odluka

- (1) U krivičnom postupku odluke se donose u obliku presude, rješenja i naredbe.
- (2) Presudu donosi samo sud, a rješenje i naredbu donose i drugi organi koji učestvuju u krivičnom postupku.

Član 75.

Odlučivanje u sjednici o vijećanju i glasanju

- (1) Odluke vijeća donose se poslije usmenog vijećanja i glasanja. Odluka je donesena kad je za nju glasala većina članova vijeća.
- (2) Predsjednik vijeća rukovodi vijećanjem i glasanjem i glasa posljednji. On je dužan da se stara da se sva pitanja svestrano i potpuno razmotre.
- (3) Ako se u pogledu pojedinih pitanja o kojima se glasa glasovi podjele na više različitih mišljenja, tako da nijedno od njih nema većinu, razdvojiće se pitanja i glasanje će se ponavljati dok se ne postigne većina. Ako se na taj način ne postigne većina, odluka će se donijeti tako što će se glasovi koji su najnepovoljniji za optuženog pribrojiti glasovima koji su od ovih manje nepovoljni, sve dok se ne postigne potrebna većina.
- (4) Članovi vijeća ne mogu odbiti da glasaju o pitanjima koja postavi predsjednik vijeća, ali član vijeća koji je glasao da se optuženi oslobodi ili da se presuda ukine i ostao u manjini, nije dužan glasati o sankciji. Ako ne glasa, uzeće se kao da je pristao na glas koji je za optuženog najpovoljniji.

Član 76.

Način glasanja

- (1) Pri odlučivanju prvo se glasa je li sud nadležan, kao i o drugim prethodnim pitanjima. Kad se donese odluka o prethodnim pitanjima, prelazi se na odlučivanje o glavnoj stvari.
- (2) Pri odlučivanju o glavnoj stvari prvo će se glasati je li optuženi učinio krivično djelo i je li krivično odgovoran, a zatim će se glasati o kazni, drugim krivičnim sankcijama, troškovima krivičnog postupka, imovinskoopravnim zahtjevima i ostalim pitanjima o kojima treba donijeti odluku.
- (3) Ako je isto lice optuženo za više krivičnih djela, glasaće se o krivičnoj odgovornosti i kazni za svako od tih djela, a zatim o jedinstvenoj kazni za sva djela.

Član 77.

Tajno zasjedanje

- (1) Vijećanje i glasanje vrši se u tajnom zasjedanju.
- (2) U prostoriji u kojoj se vrši vijećanje i glasanje mogu biti prisutni samo članovi vijeća i zapisničar.

Član 78.

Saopštavanje odluka

- (1) Ako ovim zakonom nije drukčije određeno, odluke se saopštavaju licima usmenim objavljivanjem, ako su prisutni, a dostavljanjem ovjerenog prepisa odluke, ako su odsutni.
- (2) Ako je odluka usmeno saopštena, to će se naznačiti u zapisniku i u spisu, a lice kojem je saopštenje učinjeno - potvrdiće to svojim potpisom. Ako lice izjavi da se neće žaliti, ovjereni prepis usmeno saopštene odluke neće mu se dostaviti, ako ovim zakonom nije drukčije određeno.
- (3) Prepisi odluka protiv kojih je dozvoljena žalba dostavljaju se s uputstvom o pravu na žalbu.

Glava XI

DOSTAVLJANJE PISMENA I RAZMATRANJE SPISA

Član 79.

Način dostavljanja

- (1) Pismena se dostavljaju, po pravilu, preko pošte. Dostavljanje se može vršiti i preko službenog lica organa koji je odluku donio ili neposredno kod tog organa.
- (2) Poziv za glavni pretres ili druge pozive sud može i usmeno saopštiti licu koje se nalazi pred sudom, uz pouku o posljedicama nedolaska. Pozivanje izvršeno na ovaj način zabilježiće se u zapisniku koji će pozvano lice potpisati, osim ako je to pozivanje zabilježeno u zapisniku o glavnom pretresu. Smatra se da je time izvršeno punovažno dostavljanje.

Član 80.

Lično dostavljanje

Pismeno za koje je u ovom zakonu određeno da se ima lično dostaviti predaje se neposredno licu kome je upućeno. Ako se lice kome se pismeno mora lično dostaviti ne zatekne na mjestu gdje se dostavljanje ima izvršiti, dostavljač će se obavijestiti kad i na kom mjestu može to lice da zatekne i ostaviće kod jednog od lica navedenih u članu 81. ovog zakona pismeno obavještenje da radi primanja pismena bude u određeni dan i čas u svom stanu ili na svom radnom mjestu. Ako i poslije ovog dostavljač ne zatekne lice kome se dostavljanje ima izvršiti, postupiće po odredbi člana 81. stav 1. ovog zakona. Time se smatra da je dostavljanje izvršeno.

Član 81.

Posredno dostavljanje

(1) Pismena za koja u ovom zakonu nije određeno da se moraju lično dostaviti dostavljaju se takođe lično, ali takva pismena u slučaju da se primalac ne zatekne u stanu ili na radnom mjestu mogu se predati kome od njegovih odraslih članova domaćinstva, koji je dužan da primi pismeno. Ako se oni ne zateknu u stanu pismeno će se predati susjedu, ako oni na to pristanu. Ako se dostavljanje vrši na radnom mjestu licu kojem se pismeno ima dostaviti, a to lice se tamo ne zatekne, pismeno se može uručiti licu ovlašćenom za prijem pošte koje je dužno primiti pismeno ili licu koje je zaposleno na istom mjestu, ako ono pristane primiti pismeno.

(2) Ako se utvrdi da je lice kome se pismeno ima dostaviti odsutno i da mu lice iz stava 1. ovog člana zbog toga ne može pismeno na vrijeme predati, pismeno će se vratiti uz naznačenje gdje se odsutni nalazi.

Član 82.

Sadržaj ličnog dostavljanja

(1) Osumnjičenom, odnosno optuženom će se lično dostaviti poziv za prvo ispitivanje u prethodnom postupku, poziv za glavni pretres i poziv za pretres za izricanje krivičnopravne sankcije.

(2) Optuženom koji nema branioca, lično će se dostaviti optužnica, presuda i druge odluke od čijeg dostavljanja teče rok za žalbu, kao i žalba protivne stranke koja se dostavlja radi odgovora. Po zahtjevu optuženog, presuda i druge odluke dostaviće se licu koje on odredi.

(3) Ako optuženom koji nema branioca treba dostaviti presudu kojom mu je izrečena kazna zatvora, a dostavljanje se ne može izvršiti na njegovu dosadašnju adresu, sud će optuženom postaviti branioca po službenoj dužnosti, koji će vršiti ovu dužnost dok se ne sazna nova adresa optuženog. Postavljenom braniocu će se odrediti potreban rok za upoznavanje sa spisom, a poslije toga će se presuda dostaviti postavljenom braniocu i postupak nastaviti. Ako je u pitanju koja druga odluka od čijeg dostavljanja teče rok za žalbu ili žalba protivne stranke koja se dostavlja radi odgovora, ta će se odluka, odnosno žalba istaći na oglasnoj tabli suda. Po proteku roka od osam dana od dana isticanja smatra se da je izvršeno punovažno dostavljanje.

(4) Ako optuženi ima branioca, optužnica i sve odluke od čijeg dostavljanja teče rok za žalbu, kao i žalba protivne stranke koja se dostavlja radi odgovora, dostaviće se braniocu i optuženom po odredbama člana 81. ovog zakona. U tom slučaju, rok za izjavu pravnog lijeka, odnosno odgovora na žalbu teče od dana dostavljanja pismena optuženom ili braniocu. Ako se optuženom ne može dostaviti odluka, odnosno žalba zato što nije prijavio promjenu adrese, ta će se odluka, odnosno žalba istaći na oglasnu tablu suda. Po proteku roka od osam dana od dana isticanja smatra se da je izvršeno punovažno dostavljanje.

(5) Ako se pismeno ima dostaviti braniocu optuženog, a on ima više branilaca, dovoljno je da se pismeno dostavi jednom od njih.

Član 83.

Dostavnica

- (1) Potvrdu o izvršenom dostavljanju (dostavnicu) potpisuju primalac i dostavljač. Primalac će na dostavnici sam naznačiti dan prijema pismena.
- (2) Ako je primalac nepismen ili nije u stanju da se potpiše, dostavljač će ga potpisati, naznačiti dan prijema i staviti napomenu za što je potpisao primaoca.
- (3) Ako primalac odbije da potpiše dostavnicu, dostavljač će to zabilježiti na dostavnici i naznačiti dan predaje i time je dostavljanje izvršeno.

Član 84.

Odbijanje prijema pismena

Kad primalac ili odrasli član njegovog domaćinstva odbije da primi pismo, dostavljač će zabilježiti na dostavnici dan, čas i razlog odbijanja prijema, a pismo će ostaviti u stanu primaoca ili u prostoriji gdje je on zaposlen. Time je dostavljanje izvršeno.

Član 85.

Posebni slučaje vi dostavljanja

- (1) Licima lišenim slobode dostavljanje se obavlja u sudu ili preko uprave ustanove u kojoj su smještena.
- (2) Licima koja uživaju pravo imuniteta u Republici Srpskoj, ako međunarodni ugovori što drugo ne određuju, dostavljanje se obavlja preko ministarstva nadležnog za inostrane poslove Bosne i Hercegovine.
- (3) Dostavljanje državljanima Bosne i Hercegovine, ako se ne primjenjuje postupak predviđen u čl. 436. i 437. ovog zakona, obavlja se posredstvom diplomatskog ili konzularnog predstavništva Bosne i Hercegovine u stranoj državi, pod uslovom da se strana država ne protivi takvom načinu dostavljanja i da lice kome se dostavljanje obavlja dobrovoljno pristaje da primi pismo. Ovlašćeni službenik diplomatskog ili konzularnog predstavništva potpisuje dostavnicu kao dostavljač ako je pismo uručeno u samom predstavništvu, a ako je pismo dostavljeno poštom potvrđuje to na dostavnici.

Član 86.

Dostavljanje tužiocu

- (1) Tužiocu se odluke i druga pismena ili obavještenja dostavljaju predajom pisamici tužilaštva.
- (2) Kad se obavlja dostavljanje odluka kod kojih od dana dostavljanja teče rok, kao dan dostavljanja smatra se dan predaje pismena pisamici tužilaštva.

Član 87.

Shodna primjena odredbi drugog zakona

U slučajevima koji nisu predviđeni ovim zakonom, dostavljanje se vrši po odredbama koje važe za parnični postupak.

Član 88.

Obavještavanje telegramom ili telefonom

(1) Lica koja učestvuju u postupku, osim optuženog, mogu se o pozivu za glavni pretres ili drugom pozivu, kao i o odluci o odlaganju glavnog pretresa ili drugih zakazanih radnji, izvijestiti telegramom ili telefonom, ako se prema okolnostima može pretpostaviti da će obavijest obavljenu na taj način primiti lice kome je upućena.

(2) Opozivanju ili obavještavanju o odlukama koje je izvršeno na način predviđen u stavu 1. ovog člana, sastaviće se na spisu službena zabilješka.

(3) Prema licu koje je po stavu 1. ovog člana obaviješteno, odnosno kome je odluka upućena, mogu nastupiti štetne posljedice predviđene za propuštanje samo ako se utvrdi da je ono blagovremeno primilo poziv, odnosno odluku i da je bilo poučeno o posljedicama propuštanja.

Glava XII

IZVRŠENJE ODLUKA

Član 89.

Pravosnažnost i izvršnost presude

(1) Presuda postaje pravosnažna kad se više ne može pobijati žalbom ili kad žalba nije dozvoljena.

(2) Pravosnažna presuda izvršava se kad je izvršeno njeno dostavljanje i kada za izvršenje ne postoje zakonske smetnje. Ako nije izjavljena žalba ili su se stranke odrekle ili odustale od žalbe, presuda je izvršna istekom roka za žalbu, odnosno od dana odricanja ili odustanka od izjavljene žalbe.

(3) Za izvršenje pravosnažnih presuda nadležan je sud.

(4) Ako je vojni starješina osuđen na kaznu, sud će ovjereni prepis pravosnažne presude dostaviti organu nadležnom za poslove odbrane u kojem se osuđeni vodi u evidenciji.

Član 90.

Nemogućnost naplate novčane kazne

Ako se novčana kazna ne plati u utvrđenom roku, sud će postupiti na način određen u Krivičnom zakonu.

Član 91.

Izvršenje odluke o troškovima postupka i o oduzimanju predmeta

- (1) Izvršenje presude u pogledu troškova krivičnog postupka, oduzimanja imovinske koristi i imovinskopravnih zahtjeva vrši sud po odredbama koje važe za izvršni postupak.
- (2) Prinudna naplata troškova krivičnog postupka u korist budžeta Republike Srpske vrši se po službenoj dužnosti. Troškovi prinudne naplate prethodno se isplaćuju iz sredstava suda.
- (3) Ako je u presudi izrečena mjera bezbjednosti oduzimanja predmeta, sud će odlučiti hoće li se takvi predmeti prodati po odredbama koje važe za izvršni postupak ili će se predati kriminalističkom muzeju ili drugoj ustanovi ili će se uništiti. Novac dobijen prodajom predmeta unosi se u budžet Republike Srpske.
- (4) Odredba stava 3. ovog člana shodno se primjenjuje i kad se donese odluka o oduzimanju predmeta na osnovu člana 419. ovog zakona.
- (5) Pravnosnažna odluka o oduzimanju predmeta može se van slučaja ponavljanja krivičnog postupka izmijeniti u pamičnom postupku ako se pojavi spor o svojini oduzetih predmeta.

Član 92.

Izvršnost drugih odluka

- (1) Ako ovim zakonom nije drukčije određeno, rješenja se izvršavaju kad postanu pravnosnažna. Naredbe se izvršavaju odmah, ako organ koji je naredbu izdao ne naredi drukčije.
- (2) Pravnosnažnost rješenja nastupa kad se ono ne može pobijati žalbom ili kad žalba nije dozvoljena.
- (3) Rješenja i naredbe, ako nije drukčije određeno, izvršavaju organi koji su te odluke donijeli. Ako je sud rješenjem odlučio o troškovima krivičnog postupka, naplata tih troškova vrši se po odredbama člana 91. st. 1. i 2. ovog zakona.

Član 93.

Sumnja u dozvoljenost izvršenja

- (1) Ako se pojavi sumnja u dozvoljenost izvršenja sudske odluke ili o računanju kazne ili ako u pravnosnažnoj presudi nije odlučeno o uračunavanju pritvora ili ranije izdržane kazne ili uračunavanje nije pravilno obavljeno, o tome će odlučiti posebnim rješenjem sudija, odnosno predsjednik vijeća koje je sudilo u prvom stepenu. Žalba ne zadržava izvršenje rješenja, osim ako sud nije drukčije odredio.

(2) Ako se pojavi sumnja o tumačenju sudske odluke, o tome odlučuje sudija, odnosno vijeće koje je donijelo pravnosnažnu odluku.

Član 94.

Pravosnažnost odluke o imovinskopravnom zahtjevu

Kad je odluka kojom je odlučeno o imovinskopravnom zahtjevu postala pravnosnažna, oštećenom će se na njegov zahtjev izdati ovjereni prepis pravnosnažne odluke, s naznačenjem da je odluka izvršna.

Član 95.

Propis o krivičnoj evidenciji

Propise o krivičnoj evidenciji donosi ministar pravde Republike Srpske.

Glava XIII

TROŠKOVI KRIVIČNOG POSTUPKA

Član 96.

Vrste troškova

(1) Troškovi krivičnog postupka su izdaci učinjeni povodom krivičnog postupka od njegovog pokretanja do njegovog završetka.

(2) Troškovi krivičnog postupka obuhvataju:

- a) troškove za svjedoke, vještake, tumače i stručna lica i troškove uviđaja;
- b) podvozne troškove osumnjičenog, odnosno optuženog;
- v) izdatke za dovođenje osumnjičenog, odnosno optuženog ili lica lišenog slobode; g) podvozne i putne troškove službenih lica;
- d) troškove liječenja osumnjičenog, odnosno optuženog dok se nalazi u pritvoru, kao i troškove porođaja, osim troškova koji se naplaćuju iz fonda za zdravstveno osiguranje; đ) troškove tehničkog pregleda vozila, analize krvi i prevoza leša do mjesta obdukcije;
- e) paušalni iznos;
- ž) nagradu i nužne izdatke branioca;
- z) nužne izdatke oštećenog i njegovog zakonskog zastupnika.

(3) Paušalni iznos utvrđuje se u okviru iznosa određenih odgovarajućim propisom, s obzirom na trajanje i složenost postupka i imovno stanje lica obaveznog da plati ovaj iznos.

(4) Troškovi iz tač. a) do đ) stava 2. ovog člana i nužni izdaci postavljenog branioca isplaćuju se

unaprijed iz sredstava tužilaštva, odnosno suda, a naplaćuju se kasnije od lica koja su dužna da ih naknade po odredbama ovog zakona. Organ koji vodi pretkrivični ili krivični postupak dužan je da sve troškove koji su unaprijed isplaćeni unese u popis koji se prilaže spisu.

(5) Troškovi prevođenja na jezik stranke, svjedoka ili drugih lica koja učestvuju u krivičnom postupku, a koji nastaju primjenom odredbi ovog zakona neće se naplaćivati od lica koja su po odredbama ovog zakona dužna da naknade troškove krivičnog postupka.

Član 97.

Odluka o troškovima

(1) U presudi i rješenju kojim se obustavlja krivični postupak odlučiće se ko će snositi troškove postupka i koliko oni iznose.

(2) Ako nedostaju podaci o visini troškova, sud će donijeti posebno rješenje o visini troškova, kad se ti podaci pribave. Zahtjev sa podacima o visini troškova može se podnijeti najkasnije u roku od šest mjeseci od dana dostavljanja pravnosnažne presude ili rješenja o obustavi krivičnog postupka licu koje ima pravo da postavi takav zahtjev.

(3) Kad je odluka o troškovima sadržana u posebnom rješenju, o žalbi protiv tog rješenja odlučuje vijeće iz člana 24. stav 5. ovog zakona.

Član 98.

Ostali troškovi

(1) Osumnjičeni, odnosno optuženi, branilac, zakonski zastupnik, svjedok, vještak, prevodilac i stručno lice, bez obzira na ishod krivičnog postupka, snose troškove svog dovođenja, odgađanja istražne radnje ili glavnog pretresa i ostale troškove postupka koje su prouzrokovali svojom krivicom.

(2) O troškovima iz stava 1. ovog člana donosi se posebno rješenje, osim ako se o troškovima koje snosi optuženi rješava u odluci o glavnoj stvari.

Član 99.

Troškovi postupka za optuženog

kad se optuženi oglasi krivim

(1) Kad sud optuženog oglasi krivim, izreći će u presudi da je dužan da naknadi troškove krivičnog postupka.

(2) Lice koje je optuženo za više krivičnih djela neće se osuditi na naknadu troškova u pogledu djela

za koja je oslobođeno optužbe, ukoliko se ti troškovi mogu izdvojiti iz ukupnih troškova.

(3) U presudi kojom je više optuženih oglašeno krivim, sud će odrediti koliki će dio troškova snositi svaki od njih, a ako to nije moguće osudiće sve optužene da solidarno snose troškove. Plaćanje paušalnog iznosa odrediće se za svakog optuženog posebno.

(4) U odluci kojom rješava o troškovima, sud može osloboditi optuženog dužnosti da naknadi u cjelini ili djelimično troškove krivičnog postupka iz člana 96. stav 2. tač. a) do ž) ovog zakona, ako bi njihovim plaćanjem bilo dovedeno u pitanje izdržavanje optuženog ili lica koja je dužan da izdržava. Ako se ove okolnosti utvrde nakon donošenja odluke o troškovima, sudija može donijeti posebno rješenje kojim oslobađa optuženog dužnosti naknade troškova krivičnog postupka.

Član 100.

Troškovi postupka u slučaju obustave postupka, oslobađajuće ili odbijajuće presude

(1) Kad se obustavi krivični postupak ili kad se donese presuda kojom se optuženi oslobađa optužbe ili kojom se optužba odbija, izreći će se u rješenju, odnosno presudi da troškovi krivičnog postupka iz člana 96. stav 2. tač. a) do đ) ovog zakona, kao i nužni izdaci optuženog i nužni izdaci i nagrada branioca padaju na teret budžetskih sredstava, osim u slučajevima određenim u stavu 2. ovog člana.

(2) Lice koje je svjesno podnijelo lažnu prijavu, snosiće troškove krivičnog postupka.

(3) Kad sud odbije optužbu zbog nenadležnosti, odluku o troškovima donijeće nadležni sud.

(4) Ako zahtjev za naknadu nužnih izdataka i nagrade iz stava 1. ovog člana ne bude usvojen ili sud o njemu ne donese odluku u roku od tri mjeseca od dana podnošenja zahtjeva, optuženi i branilac imaju pravo da potraživanja ostvaruju u parničnom postupku protiv Republike Srpske.

Član 101.

Nagrada i nužni izdaci branioca

Nagradu i nužne izdatke branioca dužno je platiti zastupano lice, bez obzira na to ko je po odluci suda dužan snositi troškove krivičnog postupka, osim ako po odredbama ovog zakona nagrada i nužni izdaci branioca padaju na teret sredstava suda, odnosno tužilaštva. Ako je osumnjičenom, odnosno optuženom bio postavljen branilac, a plaćanjem nagrade i nužnih izdataka bi bilo dovedeno u pitanje njegovo izdržavanje ili izdržavanje lica koja je obavezan izdržavati, nagrada i nužni izdaci branioca isplatiće se iz sredstava suda, odnosno tužilaštva.

Član 102.

Poseban propis o naknadi troškova

(1) O dužnosti plaćanja troškova u postupku po pravnim lijekovima odlučuje se u skladu s odredbama čl. 96. do 101. ovog zakona.

(2) Detaljnije propise o naknadi troškova krivičnog postupka i visini paušalnog iznosa donosi Vlada Republike Srpske.

Glava XIV

IMOVINSKOPRAVNI ZAHTEVI

Član 103.

Predmet imovinskopravnog zahtjeva

(1) Imovinskopravni zahtjev koji je nastao usljed izvršenja krivičnog djela raspraviće se na prijedlog ovlašćenih lica u krivičnom postupku ako se time ne bi znatno odugovlačio ovaj postupak.

(2) Imovinskopravni zahtjev može se odnositi na naknadu štete, povrat stvari ili poništavanje određenog pravnog posla.

Član 104.

Podnošenje prijedloga za ostvarivanje imovinskopravnog zahtjeva

(1) Prijedlog za ostvarivanje imovinskopravnog zahtjeva u krivičnom postupku može podnijeti lice koje je ovlašćeno da takav zahtjev ostvaruje u parničnom postupku.

(2) Ako je usljed krivičnog djela oštećena imovina Republike Srpske, organ ovlašćen zakonom da se stara o zaštiti imovine može u krivičnom postupku učestvovati u skladu sa ovlašćenjima koja ima na osnovu tog zakona.

Član 105.

Postupak za ostvarivanje imovinskopravnog zahtjeva

(1) Prijedlog za ostvarivanje imovinskopravnog zahtjeva u krivičnom postupku podnosi se tužiocu, odnosno sudu.

(2) Prijedlog se može podnijeti najkasnije do završetka glavnog pretresa, odnosno pretresa za izricanje sankcije pred sudom.

(3) Lice ovlašćeno na podnošenje prijedloga dužno je da određeno označi svoj zahtjev i da podnese dokaze.

(4) Ako ovlašćeno lice nije podnijelo prijedlog za ostvarivanje imovinskopravnog zahtjeva u krivičnom postupku do potvrđivanja optužnice, biće obaviješteno da taj prijedlog može podnijeti do završetka pretresa, odnosno pretresa za izricanje sankcije.

(5) Ako su usljed krivičnog djela oštećena sredstva Republike Srpske, a prijedlog nije stavljen, sud će o tome obavijestiti organ iz člana 104. stav 2. ovog zakona.

(6) Ako ovlašćeno lice ne postavi imovinskopravni zahtjev do završetka glavnog pretresa ili ako predloži upućivanje na pamični postupak, a podaci krivičnog postupka pružaju pouzdan osnov za potpuno ili djelimično rješenje imovinskopravnog zahtjeva, sud će u osuđujućoj presudi odlučiti da se optuženom izrekne mjera oduzimanja imovinske koristi.

Član 106.

Odustajanje od prijedloga

(1) Oštećeno lice može do završetka pretresa, odnosno pretresa za izricanje sankcije odustati od prijedloga za ostvarivanje imovinskopravnog zahtjeva u krivičnom postupku i ostvarivati ga u pamičnom postupku. U slučaju odustajanja od prijedloga, takav prijedlog se ne može ponovo podnijeti, osim ako ovim zakonom nije drukčije određeno.

(2) Ako je imovinskopravni zahtjev poslije stavljenog prijedloga, a prije završetka pretresa za određivanje sankcije prešao na drugo lice po pravilima imovinskog prava, pozvaće se to lice da se izjasni da li ostaje kod prijedloga. Ako se uredno pozvani ne odazove, smatra se da je odustao od prijedloga.

Član 107.

O baveze tužioca i suda u vezi sa utvrđivanjem činjenica

(1) Tužilac je dužan da prikupi dokaze o imovinsko-pravnom zahtjevu u vezi sa krivičnim djelom.

(2) Tužilac, odnosno sud će ispitati osumnjičenog, odnosno optuženog o činjenicama u vezi sa prijedlogom ovlašćenog lica.

Član 108.

Odlučivanje o imovinskopravnom zahtjevu

(1) O imovinskopravnom zahtjevu odlučuje sud.

(2) Sud može predložiti oštećenom i optuženom, odnosno braniocu sprovođenje postupka medijacije putem medijatora u skladu s zakonom, ako ocijeni da je imovinskopravni zahtjev takav da je svrsishodno da ga uputi na medijaciju. Prijedlog za upućivanje na medijaciju mogu dati i oštećeni i optuženi, odnosno branilac ito do završetka glavnog pretresa.

(3) U presudi kojom optuženog oglašava krivim sud može oštećenom dosuditi imovinskopravni zahtjev u cjelini ili mu može dosuditi imovinskopravni zahtjev djelimično, a za ostatak ga uputiti na pamični postupak. Ako podaci krivičnog postupka ne pružaju

pouzdan osnov ni za potpuno ni za djelimično presuđenje, sud će oštećenog uputiti da imovinskopravni zahtjev u cjelini može da ostvaruje u parničnom postupku.

(4) Kad sud donese presudu kojom se optuženi oslobađa optužbe ili kojom se optužba odbija ili kad rješenjem obustavi krivični postupak, uputiće oštećenog da imovinskopravni zahtjev može ostvarivati u parničnom postupku.

Član 109.

Odluka o predaji stvari oštećenom

Ako se imovinskopravni zahtjev odnosi na povrat stvari, a sud ustanovi da stvar pripada oštećenom i da se nalazi kod optuženog ili kod nekog od učesnika na glavnom pretresu ili kod lica kome su je oni dali na čuvanje, određiće u presudi da se stvar preda oštećenom.

Član 110.

Odlučivanje o poništavanju određenog pravnog posla

Ako se imovinskopravni zahtjev odnosi na poništavanje određenog pravnog posla, a sud utvrdi da je zahtjev osnovan, izreći će u presudi potpuno ili djelimično poništavanje tog pravnog posla, s posljedicama koje otuda proističu, ne dirajući u prava trećih lica.

Član 111.

Izmjena odluke o imovinskopravnom zahtjevu

(1) Sud može izmijeniti pravnosnažnu presudu koja sadrži odluku o imovinskopravnom zahtjevu samo povodom ponavljanja krivičnog postupka.

(2) Van ovog slučaja osuđeni, odnosno njegovi nasljednici mogu samo u parničnom postupku zahtijevati da se pravnosnažna presuda kojom je odlučeno o imovinskopravnom zahtjevu izmeni i to ako postoje uslovi za ponavljanje po odredbama koje važe za parnični postupak.

Član 112.

Privremene mjere obezbjeđenja

(1) Privremene mjere obezbjeđenja imovinskopravnog zahtjeva nastalog usljed izvršenja krivičnog djela mogu se odrediti u krivičnom postupku po odredbama koje važe za izvršni postupak.

(2) Rješenje iz stava 1. ovog člana donosi sud. Dozvoljena je žalba protiv ovog rješenja o kojoj odlučuje vijeće iz člana 24. stav 5. ovog zakona. Žalba ne zadržava izvršenje rješenja.

Član 113.

Vraćanje stvari u toku postupka

(1) Ako je reč o stvarima koje nesumljivo pripadaju oštećenom, a ne služe kao dokaz u krivičnom postupku, te će se stvari predati oštećenom i prije završetka postupka.

(2) Ako se više oštećenih spore o svojini na stvari, uputiće se na parnični postupak, a sud će u krivičnom postupku odrediti samo čuvanje stvari kao privremenu mjeru obezbeđenja.

(3) Stvari koje služe kao dokaz oduzeće se privremeno i po završetku postupka vratiti vlasniku. Ako je ovakva stvar neophodno potrebna vlasniku, ona mu se može vratiti i prije završetka postupka, uz obavezu da je na zahtjev donese.

Član 114.

Mjere obezbeđenja prema trećim licima

(1) Ako oštećeni ima zahtjev prema trećem licu zbog toga što se kod njega nalaze stvari pribavljene krivičnim djelom ili zbog toga što je ono usljed krivičnog djela ostvarilo imovinsku korist, sud može u krivičnom postupku, na prijedlog ovlašćenih lica (član 104.) i po odredbama koje važe za izvršni postupak, odrediti privremene mjere obezbeđenja i prema trećem licu. Odredbe člana 112. stav 2. ovog zakona važe i u ovom slučaju.

(2) U presudi kojom se optuženi oglašava krivim sud će ili ukinuti mjere iz stava 1. ovog člana, ako već ranije nisu ukinute ili će oštećenog uputiti na parnični postupak, s tim što će se ove mjere ukinuti ako parnični postupak ne bude pokrenut u roku koji odredi sud.

Glava XV

RADNJE DO KAZIVANJA

1. Pretresanje stana, prostorija i lica

Član 115.

Pretresanje stana, ostalih prostorija i pokretnih stvari

(1) Pretresanje stana i ostalih prostorija osumnjičenog, odnosno optuženog i drugih lica, kao i njihovih pokretnih stvari van stana može se preduzeti samo onda ako ima dovoljno osnova za sumnju da se kod njih nalaze učinilac, saučesnik, tragovi krivičnog djela ili predmeti važni za postupak.

(2) Pretresanje pokretnih stvari u smislu odredbe stava 1. ovog člana obuhvata i pretresanje kompjuterskih sistema, uređaja za pohranjivanje kompjuterskih i elektronskih podataka, kao i mobilnih telefonskih aparata. Lica koja se koriste ovim uređajima dužna su da omoguće pristup,

predaju medij na kome su pohranjeni podaci, te pruže potrebna obavještenja za upotrebu tih uređaja. Lice koje odbije njihovu predaju može se kazniti prema odredbi člana 129. stav 5. ovog zakona.

(3) Pretresanje kompjutera i sličnih uređaja iz stava 2. ovog člana će se obaviti uz pomoć stručnog lica.

Član 116.

Pretresanje lica

(1) Pretresanje lica može se preduzeti kad je vjerovatno da je to lice učinilo krivično djelo ili da će se pretresanjem pronaći predmeti ili tragovi važni za krivični postupak.

(2) Pretresanje lica obavlja lice istog pola.

Član 117.

Naredba za pretresanje

(1) Sud može izdati naredbu za pretresanje pod uslovima propisanim ovim zakonom.

(2) Naredbu za pretresanje može izdati sud na prijedlog tužioca ili na prijedlog ovlašćenih službenih lica koja su dobila odobrenje od tužioca.

Član 118.

Forma zahtjeva za izdavanje naredbe za pretresanje

Zahtjev za izdavanje naredbe za pretresanje može se podnijeti u pismenoj ili usmenoj formi. Ako se zahtjev podnosi u pismenoj formi, mora biti sastavljen, potpisan i ovjeren na način kako je to određeno u članu 119. stav 1. ovog zakona. Zahtjev za izdavanje naredbe za pretresanje može se podnijeti u skladu sa članom 120. ovog zakona.

Član 119.

Sadržaj zahtjeva za izdavanje naredbe za pretresanje

(1) Zahtjev za izdavanje naredbe za pretresanje mora sadržavati:

- a) naziv suda, kao i ime i funkciju podnosioca zahtjeva,
- b) činjenice koje ukazuju na vjerovatnost da će se lica, odnosno tragovi i predmeti navedeni u članu 114. stav 1. ovog zakona naći na označenom ili opisanom mjestu ili kod određenog lica,
- v) zahtjev da sud izda naredbu za pretresanje radi pronalaženja lica ili oduzimanja predmeta.

(2) U zahtjevu se može predložiti:

- a) da se naredba za pretresanje izvrši u bilo koje vrijeme zato što postoji opravdan razlog da pretresanje neće moći biti izvršeno u vremenskom periodu od 6 do 21 čas, da će se traženi predmeti

skloniti ili uništiti ako se naredba ne izvrši odmah, kao i da će lice koje se traži pobjeći ili počiniti drugo krivično djelo ili da može ugroziti bezbjednost ovlašćenog službenog lica ili drugog lica ako se naredba ne izvrši odmah ili u vremenskom periodu od 21 do 6 časova;

b) da ovlašćeno službeno lice izvrši naredbu bez prethodne predaje naredbe ako postoji osnovana sumnja da se traženi predmeti mogu lako i brzo uništiti ako se odmah ne oduzmu, da predaja naredbe može ugroziti bezbjednost ovlašćenog službenog ili drugog lica kao i da će lice koje se traži učiniti drugo krivično djelo.

Član 120.

Usmeni zahtjev za izdavanje naredbe

(1) Usmeni zahtjev za izdavanje naredbe za pretresanje može se podnijeti kada postoji opasnost od odlaganja.

(2) Kad je podnesen usmeni zahtjev za izdavanje naredbe za pretresanje, sudija za prethodni postupak će dalji tok razgovora zabilježiti. U slučaju kada se koristi zvučni ili stenografski zapisnik, zapisnik se u roku od 24 časa mora dati na prepis čija se istovjetnost ovjerava i čuva sa originalnim zapisnikom.

(3) Kad je podnesen usmeni zahtjev za izdavanje naredbe za pretresanje, sudija za prethodni postupak će dalji tok razgovora zabilježiti. U slučaju kada se koristi zvučni ili stenografski zapisnik, sudija za prethodni postupak je dužan dati zapisnik na prepis, ovjeriti istovjetnost prepisa i predati originalni zapisnik i prepis sudu u roku od 24 časa od izdavanja naredbe. U slučaju doslovnog bilježenja razgovora, sudija za prethodni postupak će potpisati kopiju zapisnika i predati je sudu u roku od 24 časa od izdavanja naredbe.

Član 121.

Izdavanje naredbe za pretresanje

(1) Ako sudija za prethodni postupak ustanovi da je zahtjev za izdavanje naredbe za pretresanje opravdan, može odobriti zahtjev i izdati naredbu za pretres.

(2) Kad sudija za prethodni postupak odluči da izda naredbu za pretres na osnovu usmenog zahtjeva, podnosilac takvog zahtjeva sam će sastaviti naredbu u skladu sa članom 122. ovog zakona i pročitaje ga u cjelini sudiji za prethodni postupak.

Član 122.

Sadržaj naredbe za pretresanje

Naredba za pretresanje sadrži:

a) naziv suda koji izdaje naredbu, osim kada se naredba za pretresanje odobrava na osnovu usmenog zahtjeva i potpis sudije za prethodni postupak koji izdaje naredbu;

- b) ako se naredba za pretresanje odobrava na osnovu usmenog zahtjeva, to će se navesti uz naznačenje imena sudije za prethodni postupak koji izdaje naredbu i vremena i mjesta izdavanja;
- v) svrhu pretresanja;
- g) ime i funkciju ovlaštenog lica na koje se naredba odnosi;
- d) opis lica kojeg treba pronaći ili opis stvari koje su predmet pretresanja;
- đ) određivanje ili opis mjesta, prostorija ili lica koja se traže, sa navođenjem adrese, vlasništva, imena ili sličnog za sigurno utvrđivanje identiteta;
- ž) uputstvo da se naredba ima izvršiti između 6-21 čas ili ovlaštenje da se naredba može izvršiti u bilo koje vrijeme;
- z) ovlaštenje, kada to sud izričito odredi, izvršiocu naredbe da može ući u prostorije koje se imaju pretresti bez prethodne najave;
- i) uputstvo da se naredba i oduzete stvari donesu u sud bez odlaganja;
- j) pouku da osumnjičeni ima pravo obavijestiti branioca i da se pretresanje može izvršiti i bez prisustva branioca ako to zahtijevaju izuzetne okolnosti.

Član 123.

Vrijeme izvršenja naredbe za pretresanje

- (1) Naredba za pretresanje mora se izvršiti najkasnije 15 dana od izdavanja naredbe, nakon čega se, bez odlaganja, mora vratiti sudu.
- (2) Naredba za pretresanje se može izvršiti bilo kojeg dana u sedmici. Naredba se može izvršiti samo u periodu od 6-21 čas, osim ako u naredbi nije izričito dato ovlaštenje da se može izvršiti u bilo koje doba dana ili noći, u skladu sa članom 119. stav 2. ovog zakona.

Član 124.

Postupak izvršenja naredbe za pretresanje

- (1) Prije početka pretresanja ovlašćeno službeno lice mora dati obavještenje o svojoj funkciji i razlogu dolaska i predati naredbu za pretresanje licu kod kojeg će se izvršiti pretresanje. Ako je nakon toga ovlašćenom službenom licu pristup uskraćen, može upotrijebiti silu u skladu sa zakonom.
- (2) Prilikom izvršavanja naredbe za pretresanje kojim se određuje pretresanje stana i drugih prostorija, ovlašćeno službeno lice nije dužno obavijestiti bilo koga o svojoj funkciji i razlozima pretresanja, već može odmah ući u stan ili druge prostorije ako su one prazne ili ako ovlašćeno službeno lice opravdano smatra da su prazne i ako je ovlašćeno službeno lice naredbom izričito ovlašćeno da uđe bez prethodne najave.
- (3) Korisnik stana i drugih prostorija pozvaće se da bude prisutan pretresanju, a ako je on odsutan - pozvaće se njegov zastupnik ili neko od odraslih članova domaćinstva ili susjeda. Ukoliko lice kod koga se pretresanje ima izvršiti nije prisutno, naredba se ostavlja u prostoriji gdje se vrši pretresanje, a pretresanje izvršava i bez njegovog prisustva.
- (4) Pretresanju stana, ostalih prostorija ili lica prisustvuju dva punoljetna građanina kao svjedoci. Pretresanju lica prisustvuju svjedoci istog pola. Svjedoci će se prije početka pretresanja upozoriti da

paze kako se pretresanje vrši, kao i da imaju pravo da prije potpisivanja zapisnika o pretresanju stave svoje prigovore, ako smatraju da sadržaj zapisnika nije tačan.

(5) Prilikom vršenja pretresanja službenih prostorija pozvaće se njihov starješina ili rukovodilac da bude prisutan pretresanju.

(6) Ako se pretresanje mora preduzeti u vojnom objektu, pismena naredba o pretresanju dostavlja se vojnim vlastima, koje će odrediti najmanje jedno vojno lice da bude prisutno pretresanju.

Član 125.

Obaveze i ovlašćenja ovlašćenog službenog lica

Prilikom izvršenja naredbe za pretresanje lica, ovlašćeno službeno lice mora dati obavještenje o svojoj funkciji i predati naredbu za pretresanje licu na kojem će se pretresanje izvršiti. Ovlašćeno službeno lice može upotrijebiti silu u skladu sa zakonom.

Član 126.

Zapisnik o pretresanju

(1) O svakom pretresanju stana, prostorije ili lica sastaviće se zapisnik koji potpisuje lice kod kojeg se ili na kojem se vrši pretresanje i lica čija je prisutnost obavezna. Prilikom vršenja pretresanja oduzeće se privremeno samo oni predmeti i isprave koji su u vezi sa svrhom pretresanja. U zapisnik će se unijeti i tačno opisati predmeti i isprave koji se oduzimaju, a to će se naznačiti i u potvrdi o oduzimanju predmeta koja će se odmah izdati licu kojem su predmeti, odnosno isprave oduzete.

(2) Ako se pri pretresanju stana, prostorije, odnosno lica nađu predmeti koji nisu u vezi s krivičnim djelom zbog kojeg je izdata naredba za pretresanje, ali upućuje na drugo krivično djelo, oni će se opisati u zapisniku i privremeno oduzeti, a o oduzimanju će se odmah izdati potvrda. O tome će se izvijestiti tužilac. Ti će se predmeti odmah vratiti ako tužilac ustanovi da nema osnova za pokretanje krivičnog postupka, a ne postoji neki drugi zakonski osnov po kojem bi se ti predmeti imali oduzeti.

(3) Predmeti upotrijebljeni kod pretresanja kompjutera i sličnih uređaja za automatsku obradu podataka vratiće se nakon pretresanja njihovim korisnicima, ako nisu potrebni za vođenje krivičnog postupka. Lični podaci pribavljeni pretresanjem mogu se koristiti samo u svrhe krivičnog postupka i izbrisaće se, bez odlaganja, kad ta svrha prestane.

Član 127.

Oduzimanje predmeta na osnovu naredbe za pretresanje

(1) Nakon privremenog oduzimanja predmeta na osnovu naredbe za pretresanje, ovlašćeno službeno lice će napisati i potpisati potvrdu u kojoj će navesti oduzete predmete i naziv suda koji je izdao naredbu.

(2) Ako je predmet privremeno oduzet od određenog lica, takva potvrda mora se uručiti tom licu. Ako

je predmet privremeno oduzet iz stana ili prostorije, takva potvrda mora se uručiti vlasniku, stanaru ili korisniku.

(3) Nakon oduzimanja predmeta na osnovu naredbe za pretresanje, ovlašćeno službeno lice mora, bez odlaganja, vratiti sudu naredbu i predati predmete i spisak oduzetih predmeta.

(4) Nakon prijema stvari oduzetih na osnovu naredbe za pretresanje, sud će zadržati predmete pod svojim nadzorom do konačne odluke.

Član 128.

Pretresanje bez naredbe

(1) Ovlašćeno službeno lice može ući u stan i druge prostorije bez naloga i bez svjedoka, po potrebi, izvršiti pretresanje ako stanar tog stana to želi, ako neko zove u pomoć, ako je potrebno uhvatiti učinioca krivičnog djela koji je zatečen na djelu ili radi bezbjednosti ljudi i imovine, ako se u stanu ili drugoj prostoriji nalazi lice koje se po naredbi suda ima pritvoriti ili prinudno dovesti ili koje se tu sklonilo od gonjenja.

(2) Ovlašćeno službeno lice može pretresti lice bez naredbe za pretresanje i bez prisutnosti svjedoka:

a) prilikom izvršenja naredbe za dovođenje,

b) prilikom lišenja slobode,

v) ako postoji sumnja da to lice poseduje vatreno ili hladno oružje,

g) ako postoji opasnost da će sakriti, uništiti ili odbaciti predmete koji se trebaju od njega oduzeti i upotrijebiti kao dokaz u krivičnom postupku.

(3) Nakon izvršenja pretresanja, bez naredbe za pretresanje i bez svjedoka, ovlašćeno službeno lice mora odmah podnijeti izvještaj tužiocu, koji o tome obavještava sudiju za prethodni postupak.

2. Privremeno oduzimanje predmeta i imovine

Član 129.

Naredba za oduzimanje predmeta

(1) Predmeti koji se po Krivičnom zakonu imaju oduzeti ili koji mogu poslužiti kao dokaz u krivičnom postupku privremeno će se oduzeti i na osnovu sudske odluke će se obezbijediti njihovo čuvanje.

(2) Naredbu za oduzimanje predmeta izdaje sudija na prijedlog tužioca ili ovlašćenog službenog lica koje je dobilo odobrenje od tužioca.

(3) Naredba za privremeno oduzimanje predmeta sadrži: naziv suda, pravni osnov za privremeno oduzimanje predmeta, naznaku predmeta za oduzimanje, ime lica od kojeg se oduzimaju predmeti, mjesto oduzimanja predmeta i rok za oduzimanje predmeta.

(4) Na osnovu izdate naredbe ovlašćeno službeno lice vrši oduzimanje predmeta.

(5) Ko drži takve predmete, dužan ih je predati po naredbi suda. Lice koje ih odbije predati, može se kazniti do 50.000 KM, a u slučaju daljnjeg odbijanja - može se zatvoriti. Zatvor traje do predaje predmeta ili do završetka krivičnog postupka, a najduže 90 dana. Na isti način postupiće se prema službenom ili odgovornom licu u državnom organu ili pravnom licu.

(6) Odredbe stava 5. ovog člana odnose se i na podatke pohranjene u kompjuteru ili sličnim uređajima za automatsku obradu podataka. Pri njihovom pribavljanju posebno će voditi računa o propisima koji se odnose na čuvanje tajnosti određenih podataka.

(7) O žalbi protiv rješenja kojim je izrečena novčana kazna ili je naređen zatvor odlučuje vijeće (član 24. stav 5.). Žalba ne zadržava izvršenje rješenja.

(8) Pri oduzimanju predmeta naznačiće se gdje su pronađeni i opisaće se, a po potrebi i na drugi način obezbijediće utvrđivanje njihove istovjetnosti. Za oduzete predmete izdaće se potvrda.

(9) Mjere iz stava 5. ovog člana ne mogu se primjeniti prema osumnjičenom, odnosno optuženom niti licima koja su oslobođena dužnosti svjedočenja.

Član 130.

Privremeno oduzimanje predmeta bez naredbe

(1) Predmeti iz člana 129. stav 1. ovog zakona mogu se privremeno oduzeti i bez naredbe suda, ukoliko postoji opasnost od odlaganja. Ukoliko se lice koje se pretresa izričito usprotivi oduzimanju predmeta, tužilac će u roku 72 časova od izvršenog pretresa podnijeti zahtjev sudiji za prethodni postupak za naknadno odobrenje oduzimanja predmeta.

(2) Ukoliko sudija za prethodni postupak odbije zahtjev tužioca, oduzeti predmeti se ne mogu koristiti kao dokaz u krivičnom postupku. Privremeno oduzeti predmeti će se odmah vratiti licu od kojeg su oduzeti.

Član 131.

Privremeno oduzimanje pisama, telegrama i drugih pošiljki

(1) Privremeno se mogu oduzeti pisma, telegrami i druge pošiljke upućene osumnjičenom, odnosno optuženom ili koje on odašilje, a koje se nalaze kod preduzeća i lica koja vrše poslove pošte i telekomunikacija.

(2) Pošiljke iz stava 1. ovog člana mogu se privremeno oduzeti ako postoje okolnosti zbog kojih se s osnovom može očekivati da će ove pošiljke poslužiti kao dokaz u postupku.

(3) Naredbu za privremeno oduzimanje pošiljki iz stava 1. ovog člana izdaje sudija za prethodni postupak, na prijedlog tužioca.

(4) Naredbu za privremeno oduzimanje pošiljki može izdati i tužilac, ako postoji opasnost od odlaganja, s tim da o njenom potvrđivanju odlučuje sudija za prethodni postupak u roku 48 časova

od privremenog oduzimanja pošiljki.

(5) Ukoliko naredba, u smislu stava 4. ovog člana ne bude potvrđena, te pošiljke se ne mogu koristiti kao dokaz u krivičnom postupku.

(6) Mjere preduzete u skladu s ovim članom ne mogu se primjenjivati na pisma, telegrame i druge pošiljke razmijenjene između osumnjičenog, odnosno optuženog i njegovog branioca.

(7) Naredba iz stava 3. ovog člana sadrži: podatke o osumnjičenom, odnosno optuženom na kojeg se naredba odnosi, način izvršenja naredbe i vrijeme trajanja mjere, kao i preduzeće koje će izvršiti naloženu mjeru. Preduzete mjere mogu trajati najduže tri mjeseca, a iz važnih razloga sudija za prethodni postupak može produžiti trajanje ovih mjera za još tri mjeseca, s tim da će se preduzete mjere ukinuti čim prestanu razlozi za njihovo dalje preduzimanje.

(8) Ukoliko to interesi postupka dopuštaju, o preduzetim mjerama iz stava 1. ovog člana obavijestit će se osumnjičeni, odnosno optuženi protiv koga su primijenjene te mjere.

(9) Izdate pošiljke otvara tužilac u prisutnosti dva svjedoka. Pri otvaranju će se paziti da se ne povrijedi pečat, a omoti i adresa će se sačuvati. O otvaranju će se sastaviti zapisnik.

(10) Sadržaj pošiljke ili dijela pošiljke će se saopštiti osumnjičenom, odnosno optuženom, odnosno licu kojem je upućena, a dio pošiljke ili pošiljka predaće se tom licu, osim ako, izuzetno, tužilac smatra da bi to imalo štetne posljedice za uspješno vođenje krivičnog postupka. Ako je osumnjičeni, odnosno optuženi odsutan, članovi njegove porodice obavijestit će se o upućenoj pošiljci. Ako osumnjičeni, odnosno optuženi nakon toga ne zatraži predaju pošiljke, pošiljka će se vratiti pošiljaocu.

Član 132.

Popis privremeno oduzetih predmeta i dokumentacije

(1) Nakon privremenog oduzimanja predmeta i dokumentacije, u zapisnik će se popisati privremeno oduzeti predmeti i dokumentacija, kao i izdati o tome potvrdu.

(2) Ako popis predmeta i dokumentacije nije moguć, predmeti i dokumentacija će se staviti u omot i zapečatiti.

(3) Predmet koji je oduzet od fizičkog, odnosno pravnog lica ne može se prodati, pokloniti niti se može s njim na drugi način raspolagati.

Član 133.

Pravo žalbe

(1) Lice od kojeg se privremeno oduzima predmet i dokumentacija ima pravo žalbe.

(2) Žalba iz stava 1. ovog člana ne odlaže privremeno oduzimanje predmeta i dokumentacije.

- (3) O žalbi iz stava 1. ovog člana odlučuje vijeće iz člana 24. stav 5. ovog zakona.
- (4) Protiv odluke suda kojom se vraćaju predmeti i dokumentacija pravo žalbe ima tužilac.

Član 134.

Čuvanje privremeno oduzetih predmeta i dokumentacije

Privremeno oduzeti predmeti i dokumentacija deponuju se u sudu ili sud na drugi način obezbjeđuje njihovo čuvanje.

Član 135.

Otvaranje i pregled privremeno oduzetih predmeta i dokumentacije

- (1) Otvaranje i pregled privremeno oduzetih predmeta i dokumentacije vrši tužilac.
- (2) O otvaranju privremeno oduzetih predmeta i dokumentacije tužilac je dužan obavijestiti lice ili preduzeće od kojeg su predmeti oduzeti, sudiju za prethodni postupak i branioca.
- (3) Pri otvaranju i pregledu oduzetih predmeta i dokumentacije mora se voditi računa da njihov sadržaj ne saznaju neovlašćena lica.

Član 136.

Naredba banci ili drugom pravnom licu

- (1) Ako postoje osnovi sumnje da je neko lice učinilo krivično djelo koje je povezano s dobijanjem imovinske koristi, sud može na osnovu prijedloga tužioca narediti da banka ili drugo pravno lice koje vrši finansijsko poslovanje dostavi podatke o bankovnim depozitima i drugim finansijskim transakcijama i poslovima tog lica podacima koji se odnose na to lice, kao i lica za koja se osnovano vjeruje da su uključena u finansijske transakcije ili poslove osumnjičenog, ako bi takvi podaci mogli biti dokaz u krivičnom postupku.
- (2) Sudija za prethodni postupak može, na prijedlog tužioca, narediti preduzimanje i drugih potrebnih radnji iz člana 234. ovog zakona, kako bi se omogućilo utvrđivanje i pronalaženje nezakonito pribavljene imovine i prikupljanje dokaza o tome.
- (3) U hitnim slučajevima mjere iz stava 1. ovog člana može odrediti tužilac na osnovu naredbe. O preduzetim mjerama, tužilac odmah obavještava sudiju za prethodni postupak koji može u roku od 72 časa izdati naredbu. Tužilac će dobijene podatke zapečatiti dok ne bude izdata sudska naredba. U slučaju da sudija za prethodni postupak ne izda naredbu, tužilac će podatke vratiti bez prethodnog otvaranja.
- (4) Sud može rješenjem naložiti pravnom ili fizičkom licu da privremeno obustavi izvršenje finansijske transakcije za koju postoji sumnja da predstavlja krivično djelo ili da je namijenjena izvršenju krivičnog djela, da služi prikrivanju krivičnog djela ili prikrivanju dobiti ostvarene krivičnim djelom.

(5) Rješenjem iz stava 4. ovog člana sud će odrediti da se finansijska sredstva namijenjena za transakciju iz stava 4. ovog člana i gotovinski iznosi novca domaće i strane valute privremeno oduzmu prema članu 129. stav 1. ovog zakona, pohrane na poseban račun i čuvaju do okončanja postupka, odnosno dok se ne steknu uslovi za njihovo vraćanje.

(6) Protiv rješenja iz stava 4. ovog člana žalbu mogu podnijeti tužilac, vlasnik finansijskih sredstava ili gotovinskog novca domaće i strane valute, osumnjičeni, odnosno optuženi, kao i pravna ili fizička lica iz st. 4. i 5. ovog člana.

Član 137.

Naredba operateru telekomunikacija

(1) Ako postoje osnovi sumnje da je neko lice počinilo krivično djelo, sud može na osnovu prijedloga tužioca ili na prijedlog ovlašćenih službenih lica koja su dobila odobrenje od tužioca narediti da operater telekomunikacija ili drugo pravno lice koje vrši pružanje telekomunikacionih usluga dostavi podatke o korišćenju telekomunikacionih usluga tog lica, ako bi takvi podaci mogli da budu dokaz u krivičnom postupku ili da posluže za prikupljanje informacija koje mogu da budu od koristi u krivičnom postupku.

(2) U hitnim slučajevima tužilac može narediti radnje iz stava 1. ovog člana i dobijeni podaci će se zapečatiti dok ne bude izdata sudska naredba. O preduzetim mjerama tužilac odmah obavještava sudiju za prethodni postupak koji može u roku od 72 časa izdati naredbu. U slučaju da sudija za prethodni postupak ne izda naredbu, tužilac će podatke vratiti bez prethodnog otvaranja.

(3) Radnje iz stava 1. ovog člana mogu se odrediti i prema licu za koje postoje osnovi sumnje da učiniocu, odnosno od učinioca prenosi informacije u vezi sa krivičnim djelom, odnosno da učinilac koristi njeno sredstvo telekomunikacije.

(4) Operateri telekomunikacija ili drugo pravno lice koji pružaju telekomunikacione usluge dužni su da tužiocu i policijskim organima omogućе sprovođenje mjera iz stava 1. ovog člana.

Član 138.

Privremeno oduzimanje radi obezbjeđenja

(1) Sud može, u bilo koje vrijeme u toku postupka, donijeti na prijedlog tužioca, privremenu mjeru oduzimanja imovine koja se ima oduzeti po Krivičnom zakonu mjeru zaplijene ili drugu neophodnu, privremenu mjeru kako bi se spriječilo korišćenje, otuđenje ili raspolaganje tom imovinom.

(2) Ovlašćena službena lica mogu, kada postoji opasnost od odlaganja, po nalogu tužioca, privremeno oduzeti nezakonito stečenu imovinu iz stava 1. ovog člana zaplijeniti imovinu ili preduzeti druge neophodne privremene mjere kako bi se spriječilo bilo kakvo korišćenje, otuđenje ili raspolaganje tom imovinom. O preduzetim mjerama ovlašćena službena lica odmah obavještavaju tužioca, a o preduzetim mjerama odlučuje sudija za prethodni postupak u roku od 72 časa.

(3) U slučaju da sudija za prethodni postupak uskrati odobrenje, preduzete mjere će se obustaviti, a oduzeti predmeti i imovina će biti odmah vraćeni licu od kojeg su oduzeti.

Član 139.

Vraćanje privremeno oduzetih predmeta

(1) Predmeti koji su u toku krivičnog postupka privremeno oduzeti vратиće se vlasniku, odnosno držaocu, kada u toku postupka postane očigledno da njihovo zadržavanje nije u skladu s članom 129. ovog zakona, a ne postoje razlozi na njihovo oduzimanje (član 419.).

(2) O zahtjevu za vraćanje privremeno oduzetih predmeta sud je dužan da odluči nakon izjašnjenja tužioca, i to u roku od najduže sedam dana.

3. Postupak sa sumnjivim stvarima

Član 140.

Oglašavanje sumnjivih stvari

(1) Nađe li se kod osumnjičenog, odnosno optuženog tuđa stvar, a ne zna se čija je, organ koji vodi postupak opisaće tu stvar i opis objavit će na oglasnoj tabli opštine na čijem području osumnjičeni, odnosno optuženi živi i na čijem je području krivično djelo učinjeno. U oglasu će se pozvati vlasnik da se javi u roku od jedne godine od dana objavljivanja oglasa, jer će se inače stvar prodati. Novac dobijen prodajom unosi se u budžet Republike Srpske.

(2) Ako se radi o stvarima veće vrijednosti, objavljivanje se može izvršiti i putem dnevnog lista.

(3) Ako je stvar podložna kvaru ili je njeno čuvanje vezano sa znatnim troškovima, ona će se prodati po odredbama koje važe za izvršni postupak, a novac predati na čuvanje u sudski depozit.

(4) Po odredbi stava 3. ovog člana postupiće se i kad stvar pripada odbjegliom ili nepoznatom učiniocu krivičnog djela.

Član 141.

Odlučivanje o sumnjivim stvarima

(1) Ako se u toku od jedne godine niko ne javi za stvari ili za novac dobijen od prodaje stvari, donijeće se rješenje da stvar postaje svojina Republike Srpske, odnosno da se novac unosi u budžet Republike Srpske.

(2) Vlasnik stvari ima pravo da u pamtici traži povraćaj stvari ili novca dobijenog od prodaje stvari. Zastarjevanje ovog prava počinje teći od dana objavljivanja oglasa.

4. Ispitivanje osumnjičenog

Član 142.

Osnovne odredbe o ispitivanju

(1) Ispitivanje osumnjičenog u istrazi vrši tužilac ili ovlaštena službena lica.

(2) Ispitivanje treba vršiti tako da se u punoj mjeri poštuje ličnost osumnjičenog. Prilikom ispitivanja osumnjičenog ne smije se upotrijebiti sila, prijetnja, prevara, narkotici ili druga sredstva koja mogu uticati na slobodu odlučivanja i izražavanja volje prilikom davanja izjave ili priznanja.

(3) Ako je postupljeno protivno odredbi stava 2. ovog člana, na iskazu osumnjičenog ne može se zasnivati sudska odluka.

Član 143.

Pouka osumnjičenom o njegovim pravima

(1) Kad se osumnjičeni prvi put ispituje, pitaće se za ime i prezime, nadimak ako ga ima, ime i prezime roditelja, djevojačko prezime majke, gdje je rođen, gdje stanuje, dan, mjesec i godinu rođenja, koje je narodnosti i čiji je državljanin, jedinstven matični broj građana državljana Republike Srpske i Bosne i Hercegovine, čime se zanima, kakve su mu porodične prilike, da li je pismen, kakve je škole završio, da li je, gdje i kad služio vojsku, odnosno ima li čin rezervnog vojnog starješine, vodi li se u vojnoj evidenciji i kod kojeg organa nadležnog za poslove odbrane, da li je odlikovan, kakvog je imovnog stanja, da li je, kad i zašto osuđivan, da li je i kad izrečenu kaznu izdržao, da li se protiv njega vodi postupak za koje drugo krivično djelo, a ako je maloljetan, ko mu je zakonski zastupnik. Osumnjičeni će se poučiti da je dužan odazvati se pozivu i odmah saopštiti svaku promjenu adrese ili namjeru da promjeni boravište, a upozoriće se i na posljedice ako po tome ne postupi.

(2) Na početku ispitivanja osumnjičenom će se saopštiti za koje krivično djelo se tereti i osnove sumnje protiv njega, a poučiće se i o sljedećim pravima:

a) da nije dužan iznijeti svoju odbranu niti odgovarati na postavljena pitanja,

b) da može uzeti branioca po svom izboru koji može biti prisutan njegovom ispitivanju, kao i da ima pravo na branioca bez naknade u slučajevima predviđenim ovim zakonom,

v) da se može izjasniti o djelu koje mu se stavlja nateret i iznijeti sve činjenice i dokaze koje mu idu u korist i ako to učini u prisustvu branioca, da je takav njegov iskaz dopušten kao dokaz na glavnom pretresu i da bez njegove saglasnosti može biti pročitani i korišćen na glavnom pretresu,

g) da ima pravo u toku istrage razmatrati spise i razgledati pribavljene predmete koji mu idu u korist, osim ako je riječ o spisima i predmetima čije bi otkrivanje moglo dovesti u opasnost cilj istrage,

d) da ima pravo na besplatne usluge prevodioca ako ne razumije ili ne govori jezik koji se koristi prilikom ispitivanja.

(3) Osumnjičeni se može dobrovoljno odreći prava navedenih u stavu 2. ovog člana, ali njegovo ispitivanje ne može započeti ukoliko se i dok se njegova izjava o odricanju ne zabilježi u zapisnik i dok ne bude potpisana od strane osumnjičenog. Osumnjičeni se ni pod kojim okolnostima ne može odreći prava na prisustvo branioca ako je njegova odbrana obavezna u skladu sa ovim zakonom.

(4) U slučaju da se osumnjičeni odrekao prava da uzme branioca, a kasnije izrazi želju da uzme branioca, ispitivanje će se odmah prekinuti i ponovo će se nastaviti kada osumnjičeni dobije branioca ili mu se branilac postavi ili ako osumnjičeni izrazi želju da nastavi da odgovara na pitanja.

(5) Ako se osumnjičeni dobrovoljno odrekne prava da ne odgovara na postavljena pitanja, mora mu se i u tom slučaju omogućiti da se izjasni o svim činjenicama i dokazima koji mu idu u korist.

(6) Ako je postupljeno protivno odredbama ovog člana, na iskazu osumnjičenog ne može zasnivati sudska odluka.

Član 144.

Snimanje ispitivanja osumnjičenog

(1) O svakom ispitivanju osumnjičenog sačinjava se zapisnik. Bitni dijelovi iskaza unijet će se doslovno u zapisnik. Nakon što je zapisnik sačinjen, osumnjičenom će se pročitati zapisnik i predati kopija zapisnika.

(2) Ispitivanje osumnjičenog u pravilu se snima na audio ili video traku, pod sljedećim uslovima:

- a) da je osumnjičeni obaviješten na jeziku koji govori i razumije da se ispitivanje snima na audio ili video traku,
- b) u slučaju prekida ispitivanja, razlog i vrijeme prekida će se naznačiti u snimku, kao i vrijeme nastavljanja i zaključenja ispitivanja,
- v) na kraju ispitivanja osumnjičeni će dobiti mogućnost da pojašni sve što je rekao i da doda sve što želi,
- g) zapis sa trake će se prepisati nakon završetka ispitivanja, a kopija prepisa uručiće se osumnjičenom zajedno sa kopijom snimljene trake ili ako je korišćena aparatura za istovremeno pravljenje većeg broja snimaka, uručiće mu se jedna od originalno snimljenih traka,
- d) pošto se napravi kopija originalne trake u svrhu prepisa, originalno snimljena traka ili jedna od originalno snimljenih traka će se zapečatiti u prisustvu osumnjičenog, sa ovjerom potpisa organa krivičnog postupka i osumnjičenog.

Član 145.

Ispitivanje preko tumača

Ispitivanje osumnjičenog obaviće se preko tumača u slučajevima utvrđenim u članu 152. ovog zakona.

5. Saslušanje svjedoka

Član 146.

Poziv za saslušanje svjedoka

(1) Svjedoci se saslušavaju kada postoji vjerovatnoća da će svojim iskazom moći dati obavještenja o krivičnom djelu, učiniocu i o drugim važnim okolnostima.

(2) Poziv za svjedočenje dostavlja tužilac, odnosno sud. Pozivanje kao svjedoka maloljetnog lica koje nije navršilo 16 godina vrši se preko roditelja, odnosno zakonskog zastupnika, osim ako to nije moguće zbog potrebe da se hitno postupa ili drugih okolnosti.

(3) Svjedoci koji se zbog starosti, bolesti ili teških tjelesnih mana ne mogu odazvati pozivu, mogu se saslušati u svom stanu, bolnici ili na drugom mjestu.

(4) U pozivu se svjedok obavještava da se poziva u svojstvu svjedoka, mjesto i vrijeme kada se treba odazvati pozivu, kao i o posljedicama neodazivanja pozivu.

(5) Ukoliko se svjedok ne odazove pozivu, niti svoj izostanak opravda, sud može izreći novčanu kaznu do 5.000 KM ili narediti prinudno dovođenje.

(6) Naredbu za dovođenje svjedoka izvršava sudska policija. Izuzetno, naredbu može izdati i tužilac, ukoliko uredno pozvani svjedok ne dođe, a svoj izostanak ne opravda, s tim da ovu naredbu mora odobriti sudija za prethodni postupak u roku od 24 časa od izdavanja naredbe.

(7) Ukoliko svjedok koji je upozoren na posljedice bez zakonskih razloga odbije da svjedoči, sud može na prijedlog tužioca donijeti rješenje o kažnjavanju svjedoka novčanom kaznom do 30.000 KM. Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba koja ne zadržava izvršenje.

(8) O žalbi protiv rješenja iz st. 5. i 7. ovog člana odlučuje vijeće (član 24. stav 5.).

Član 147.

Lica koja se ne mogu saslušati kao svjedoci

(1) Ne može se saslušati kao svjedok:

a) lice koje bi svojim iskazom povrijedilo dužnost čuvanja državne, vojne ili službene tajne, dok ga nadležni organ ne oslobodi te dužnosti,

b) branilac osumnjičenog, odnosno optuženog u pogledu činjenica koje su mu postale poznate u svojstvu branioca,

v) lice koje bi svojim iskazom povrijedilo dužnost čuvanja profesionalne tajne (vjerski službenik, odnosno ispovjednik, novinar u svrhu zaštite izvora informacija, advokat, bilježnik, ljekar, babica i dr.), osim ako je oslobođeno te dužnosti posebnim propisom ili izjavom lica u čiju je korist ustanovljeno čuvanje tajne,

g) maloljetno lice koje s obzirom na uzrast i duševnu razvijenost nije sposobno shvatiti značaj prava da ne mora svjedočiti.

(2) Ako je kao svjedok saslušano lice koje se ne može saslušati kao svjedok, na takvom iskazu svjedoka ne može se zasnivati sudska odluka.

Član 148.

Lica koja mogu odbiti svjedočenje

(1) Svjedočenje mogu odbiti:

a) bračni i vanbračni drug osumnjičenog, odnosno optuženog,

b) roditelj ili dijete, usvojlac ili usvojenik osumnjičenog, odnosno optuženog.

(2) Organ koji vodi postupak dužan je da lica iz stava 1. ovog člana, prije njihovog saslušanja ili čim sazna za njihov odnos prema osumnjičenom, odnosno optuženom upozori da ne moraju svjedočiti. Upozorenje i odgovor se unose u zapisnik.

(3) Lice koje može odbiti svjedočenje prema jednom od osumnjičenih, odnosno optuženih može odbiti svjedočenje i prema ostalim osumnjičenim, odnosno optuženim,

ako se njegov iskaz prema prirodi stvari ne može ograničiti sam na ostale osumnjičene, odnosno optužene.

(4) Ako je kao svjedok saslušano lice koje može odbiti svjedočenje, a nije na to upozoreno ili se nije izričito odreklo tog prava ili to upozorenje i odricanje nije uneseno u zapisnik, na takvom iskazu se ne može zasnivati sudska odluka.

Član 149.

Pravo svjedoka da ne odgovara na pojedina pitanja

(1) Svjedok ima pravo da ne odgovara na pojedina pitanja ako bi ga istinit odgovor izložio krivičnom gonjenju.

(2) Svjedok koji koristi pravo iz stava 1. ovog člana, odgovoriće na ta pitanja ako mu se da imunitet.

(3) Imunitet se daje odlukom tužioca.

(4) Svjedok koji je dobio imunitet i koji je svjedočio, neće se krivično goniti osim ako je dao lažni iskaz.

(5) Svjedoku se za savjetnika, odlukom suda, određuje advokat za vrijeme trajanja saslušanja, ukoliko je očito da sam nije u stanju da koristi svoja prava u vrijeme saslušanja i ako njegovi interesi ne mogu biti zaštićeni na drugi način.

Član 150.

Način saslušanja, suočenje i prepoznavanje

(1) Svjedoci se saslušavaju pojedinačno i u odsustvu drugih svjedoka.

(2) U toku postupka svjedok se može suočiti sa drugim svjedocima i osumnjičenim, odnosno optuženim.

(3) Ako je potrebno da se utvrdi poznaje li svjedok lice ili predmet, tražiće se od njega prvo da ga opiše ili da navede znakove po kojima se razlikuju, pa će mu se tek poslije pokazati radi prepoznavanja i to zajedno s drugim njemu nepoznatim licima, odnosno ako je to moguće - zajedno s predmetima iste vrste.

(4) Ako prepoznavanje lica nije moguće u skladu sa stavom 3. ovog člana, prepoznavanje će se izvršiti na osnovu fotografija tog lica i fotografija svjedoku nepoznatih lica.

Član 151.

Tok saslušanja svjedoka

(1) Svjedok je dužan odgovore dati usmeno.

(2) Svjedok će se prethodno opomenuti da je dužan govoriti istinu i da ne smije ništa prećutati, a zatim će se upozoriti da davanje lažnog iskaza predstavlja krivično djelo. Svjedok će se i upozoriti da nije dužan odgovarati na pitanja predviđena u členu 149. stav 1. ovog zakona i ovo upozorenje će se unijeti u zapisnik.

(3) Poslije toga svjedok će se pitati za ime i prezime, ime oca ili majke, zanimanje, boravište, mjesto i godinu rođenja i njegov odnos s osumnjičenim, odnosno optuženim i oštećenim. Svjedok će se upozoriti da je dužan da o promjeni adrese ili boravišta obavijesti tužioca, odnosno sud.

(4) Prilikom saslušanja maloljetnog lica naročito ako je ono oštećeno krivičnim djelom, postupiće se obazrivo, da saslušanje ne bi štetno uticalo na psihičko stanje maloljetnika. Saslušanje maloljetnog lica obaviće se uz pomoć pedagoga, psihologa ili drugog stručnog lica.

(5) Oštećenog krivičnim djelom nije dopušteno ispitivati o njegovom seksualnom životu prije izvršenog krivičnog djela, a ako je takvo ispitivanje obavljeno - na takvom iskazu ne može se zasnivati sudska odluka.

(6) S obzirom na životnu dob, tjelesno i duševno stanje ili druge opravdane interese, svjedok se može saslušati putem tehničkih uređaja za prenos slike i zvuka na način da mu stranke i branilac mogu postavljati pitanja bez prisustva u prostoriji gdje se svjedok nalazi. Za potrebe takvog ispitivanja može se odrediti stručno lice.

(7) Poslije opštih pitanja svjedok se poziva da iznese sve što mu je o predmetu poznato, a zatim će mu se postavljati pitanja radi provjeravanja, dopune i razjašnjenja. Prilikom saslušanja svjedoka nije dopušteno služiti se obmanom niti postavljati takva pitanja u kojima je već sadržano kako bi trebalo odgovoriti.

(8) Svjedok će se uvijek pitati otkud mu je poznato ono o čemu svjedoči.

(9) Svjedoci se mogu suočiti ako se njihovi iskazi ne slažu u pogledu važnih činjenica. Suočeni će se o svakoj okolnosti o kojoj se njihovi iskazi međusobno ne slažu ponaosob saslušati i njihov odgovor unijeti u zapisnik. Istovremeno se mogu suočiti samo dva svjedoka.

(10) Oštećeni koji se saslušava kao svjedok pitaće se da li želi da u krivičnom postupku ostvari imovinskopravni zahtjev.

Član 152.

Saslušanje svjedoka preko tumača

(1) Ako je svjedok gluv ili nijem, njegovo saslušanje vrši se preko tumača.

(2) Ako je svjedok gluv, postaviće mu se pitanja pismeno, a ako je nijem, pozvaće se da pismeno odgovara. Ako se saslušanje ne može obaviti na ovaj način, pozvaće se kao tumač lice koje se sa svjedokom može sporazumjeti.

(3) Ako tumač nije ranije zaklet, položiće zakletvu da će vjerno prenijeti pitanja koja se svjedoku upućuju i izjave koje on bude davao.

Član 153.

Zakletva, odnosno izjava svjedoka

(1) Ako su ispunjeni uslovi za saslušanje, sud može zahtijevati od svjedoka da prije svjedočenja položi zakletvu, odnosno da izjavu.

(2) Prije glavnog pretresa, svjedok može položiti zakletvu, odnosno dati izjavu samo ako postoji bojazan da zbog bolesti ili zbog drugih razloga neće moći doći na glavni pretres. Zakletva, odnosno izjava se polaže pred sudijom, odnosno predsjednikom vijeća. Razlog zbog kojeg je položena zakletva, odnosno data izjava navešće se u zapisniku.

(3) Tekst zakletve, odnosno izjave glasi: "Zaklinjem se - izjavljujem da ću o svemu što budem pitan govoriti istinu i da ništa od onoga što mi je poznato neću prećutati".

(4) Svjedok zakletvu polaže, odnosno daje izjavu usmeno, čitanjem njenog teksta ili potvrdnim odgovorom nakon saslušanog sadržaja teksta zakletve, odnosno izjave koju je pročitao sudija, odnosno predsjednik vijeća. Nijemi svjedoci koji znaju da čitaju i pišu potpisuju tekst zakletve, odnosno izjave, a gluvi ili nijemi svjedoci koji ne znaju ni da čitaju ni da pišu - zaklinju se, odnosno daju izjavu uz pomoć tumača.

(5) Odbijanje i razlozi odbijanja svjedoka da položi zakletvu, odnosno da izjavu unijeće se u zapisnik.

Član 154.

Lica koja ne polažu zakletvu, odnosno ne daju izjavu

Ne smiju se zaklinjati, odnosno davati izjavu lica koja nisu punoljetna u trenutku saslušanja, za koja je dokazano ili za koja postoji osnovana sumnja da su izvršila ili sudjelovala u krivičnom djelu zbog koga se saslušavaju ili koja zbog duševnog stanja ne mogu da shvate značaj zakletve.

Član 155.

Snimanje saslušanja svjedoka audio ili audio-vizuelnim sredstvima

Saslušanje svjedoka se može snimati audio ili audio-vizuelnim sredstvima u svim fazama postupka. Saslušanje se mora snimiti u slučajevima kada se radi o licima koja su mlađa od 16 godina i koja su bila oštećena krivičnim djelom, kao i ako postoje osnove za bojazan da se svjedok ne može saslušati na glavnom pretresu.

Član 156.

Zaštićeni svjedok

Na položaj zaštićenog svjedoka u postupku pred sudom primjenjuju se odredbe posebnog zakona.

6. Uviđaj i rekonstrukcija

Član 157.

Preduzimanje uviđaja

Uviđaj se preduzima kada je za utvrđivanje neke važne činjenice u postupku potrebno neposredno opažanje.

Član 158.

Rekonstrukcija događaja

(1) Radi provjeravanja izvedenih dokaza ili utvrđivanja činjenica koje su od značaja za razjašnjenje stvari, organ koji vodi postupak može odrediti rekonstrukciju događaja, koja se vrši tako što se ponavljaju radnje ili situacije u uslovima pod kojima se prema izvedenim dokazima događaj odigrao. Ako su u iskazima pojedinih svjedoka ili osumnjičenih, odnosno optuženih radnje ili situacije različito prikazane, rekonstrukcija događaja će se, po pravilu, posebno izvršiti sa svakim od njih.

(2) Rekonstrukcija se ne smije vršiti na način kojim se vrijeđa javni red i moral ili se dovodi u opasnost život ili zdravlje ljudi.

(3) Prilikom rekonstrukcije mogu se, po potrebi, ponovo izvesti pojedini dokazi.

Član 159.

Pomoć vještaka i stručnog lica

(1) Uviđaj i rekonstrukcija događaja vrši se uz pomoć stručnog lica kriminalističko-tehničke ili druge struke, koje će pomoći u pronalaženju, obezbjeđenju ili opisivanju tragova, izvršiti potrebna mjerenja i snimanja, sačiniti skicu i fotodokumentaciju ili prikupiti i druge podatke.

(2) Na uviđaj ili rekonstrukciju može se pozvati i vještak, ako bi njegovo prisustvo bilo od koristi za davanje nalaza i mišljenja.

7. Vještačenje

Član 160.

Određivanje vještačenja

Vještačenje se određuje kada za utvrđivanje ili ocjenu neke važne činjenice treba pribaviti nalaz i mišljenje lica koja raspolažu potrebnim stručnim znanjem. Ako naučno, tehničko ili druga stručna znanja mogu pomoći sudu da ocijeni dokaze ili razjasni sporne činjenice, vještak kao posebna vrsta svjedoka može svjedočiti davanjem nalaza o činjenicama i mišljenja koje sadrži ocjenu o činjenicama.

Član 161.

Naredba o vještačenju

(1) Pismenu naredbu za vještačenje izdaje tužilac ili sud. U naredbi će se navesti činjenice u pogledu kojih se vrši vještačenje.

(2) Ako za određenu vrstu vještačenja postoji stručna ustanova ili se vještačenje može obaviti u okviru državnog organa, takva vještačenja, a posebno složenija, povjeriće se, po pravilu, takvoj ustanovi, odnosno organu. U tom slučaju, ta ustanova, odnosno organ određuje jednog ili više stručnjaka koji će izvršiti vještačenje.

Član 162.

Dužnosti vještaka kojeg je odredio tužilac, odnosno sud

Lice koje tužilac, odnosno sud odredi za vještaka dužno je tužiocu, odnosno sudu dostaviti svoj izvještaj koji sadrži sljedeće: dokaze koje je pregledao, obavljene testove, nalaz i mišljenje do kojeg je došao i sve druge relevantne podatke koje vještak smatra potrebnim za pravednu i objektivnu analizu. Vještak će detaljno obrazložiti kako je došao do određenog mišljenja.

Član 163.

Ko ne može biti vještak

(1) Za vještaka se ne može odrediti lice koje ne može biti saslušano kao svjedok (član 147.) ili lice koje je oslobođeno od dužnosti svjedočenja (član 148.), kao ni lice prema kojem je krivično djelo učinjeno, a ako je takvo lice određeno na njegovom nalazu i mišljenju ne može se zasnivati sudska odluka.

(2) Razlog za izuzeće vještaka (član 42.) postoji i u pogledu lica koje je zajedno s osumnjičenim, odnosno optuženim ili oštećenim u radnom odnosu u istom organu, preduzeću i drugom pravnom licu ili kod samostalnog privrednika, kao i u pogledu lica koje je u radnom odnosu kod oštećenog ili osumnjičenog, odnosno optuženog.

(3) Za vještaka se neće odrediti lice koje je saslušano kao svjedok.

Član 164.

Postupak vještačenja

(1) Vještačenjem rukovodi organ koji je naredio vještačenje. Prije početka vještačenja pozvaće se vještak da predmet vještačenja pažljivo razmotri, da tačno navede sve što zapazi i utvrdi i da svoje mišljenje iznese nepristrasno i u skladu sa pravilima nauke i vještine. Posebno će se upozoriti da je lažno vještačenje krivično djelo.

(2) Prilikom davanja nalaza i mišljenja o predmetu koji se pregleda, vještak će se oslanjati na dokaze na koje mu je ukazalo ovlašteno službeno lice, tužilac ili sud. Vještak može svjedočiti samo o činjenicama koje proizilaze iz njegovih neposrednih saznanja, osim ako se prilikom pripreme svog nalaza i mišljenja nije koristio informacijama na koje bi se opravdano oslanjali ostali stručnjaci iste struke.

(3) Vještaku se mogu davati razjašnjenja, a može mu se dopustiti i da razmatra spise. Vještak može predložiti da se izvedu dokazi ili pribave predmeti i podaci koji su od važnosti za davanje njegovog nalaza i mišljenja. Ako prisustvuje uviđaju, rekonstrukciji događaja ili drugoj istražnoj radnji, vještak može predložiti da se razjasne pojedine okolnosti ili da se licu koje se saslušaava postave pojedina pitanja.

Član 165.

Pregledanje predmeta vještačenja

(1) Vještak pregleda predmete vještačenja na mestu gdje se oni nalaze, osim ako su za vještačenje potrebna dugotrajna ispitivanja ili ako se ispitivanja vrše u ustanovi, odnosno organu ili ako to zahtijevaju razlozi morala.

(2) Ako je u okviru vještačenja potrebno izvršiti analizu neke materije, vještaku će se, ako je to moguće, staviti na raspolaganje samo dio te materije, a ostatak će se u potrebnoj količini sačuvati za slučaj naknadnih analiza.

Član 166.

Dostavljanje nalaza i mišljenja

Vještak dostavlja nalazi mišljenje kao i radni materijal, skice i zabilješke organu koji ga je odredio.

Član 167.

Vještačenje u stručnoj ustanovi ili državnom organu

(1) Ako se vještačenje povjerava stručnoj ustanovi, odnosno državnom organu, tužilac, odnosno sud će upozoriti tu ustanovu ili organ koji vrši vještačenje da u davanju nalaza i mišljenja ne može učestvovati lice iz člana 163. ovog zakona ili lice za koje postoje razlozi za izuzeće od vještačenja predviđeni u ovom zakonu, a biće upozoreno i na posljedice davanja lažnog nalaza i mišljenja.

(2) Stručnoj ustanovi, odnosno državnom organu staviće se na raspolaganje materijal potreban za vještačenje, a ako je potrebno, postupiće se u skladu sa postupkom određenim članom 164. ovog zakona.

(3) Pismeni nalaz dostavlja stručna ustanova, odnosno državni organ i mišljenje lica koja su izvršila vještačenje.

Član 168.

Pregled, obdukcija i ekshumacija leša

(1) Pregledi obdukcija leša preduzeće se uvijek kad u nekom smrtnom slučaju postoji sumnja da je smrt uzrokovana krivičnim djelom ili da je u vezi sa izvršenjem krivičnog djela. Ako je leš već zakopan, određiće se ekshumacija u cilju njegovog pregleda i obdukcije.

(2) Pri pregledu i obdukciji leša preduzeće se potrebne mjere da se ustanovi identitet leša i u tom cilju posebno će se opisati podaci o vanjskim i unutrašnjim tjelesnim osobinama leša.

Član 169.

Pregled i obdukcija leša van specijalizovane medicinske ustanove

(1) Specijalizovana medicinska ustanova vrši pregled i obdukciju leša.

(2) Kad se vještačenje ne vrši u specijalizovanoj ustanovi, pregled i obdukciju leša vrši ljekar specijalista sudske medicine. Tim vještačenjem rukovodi tužilac o čemu vodi zapisnik. Sastavni dio zapisnika je nalaz i mišljenje vještaka.

(3) Za vještaka se ne može odrediti ljekar koji je liječio umrlog. Međutim, ljekar koji je liječio umrlog može se saslušati kao svjedok, radi davanja razjašnjenja o toku i okolnostima bolesti umrlog.

Član 170.

Izveštaj o pregledu i obdukciji

(1) Vještak sudske medicine će u svom mišljenju navesti uzrok i vrijeme kada je smrt nastupila.

(2) Ako je na lešu nađena bilo kakva povreda, utvrdiće da li je tu povredu nanio neko drugi i ako jeste, čime, na koji način, koliko vremena prije nego što je smrt nastupila i da li je ona prouzrokovala smrt. Ako je na lešu nađeno više povreda, utvrdiće se da li je svaka povreda izvršena istim sredstvom i koja je povreda prouzrokovala smrt, a ako je više smrtonosnih povreda, koja je od njih ili koje od njih su svojim zajedničkim djelovanjem bile uzrok smrti.

(3) U slučaju iz stava 2. ovog člana naročito će se utvrditi da li je smrt prouzrokovana samom vrstom i opštom prirodom povrede ili zbog ličnog svojstva ili naročitog stanja organizma povrijeđenog ili zbog slučajnih okolnosti ili okolnosti pod kojim je povreda nanijeta.

(4) Vještak je dužan da obrati pažnju na nađeni biološki materijal (krv, pljuvačka, sperma, urin i dr.) i da ga opiše i sačuva za biološko vještačenje - ako ono bude određeno.

Član 171.

Pregled i obdukcija začeta i novorođenčeta

- (1) Pri pregledu i obdukciji začeta treba posebno utvrditi njegovu starost, sposobnost za vanmaterični život i uzrok smrti.
- (2) Pri pregledu i autopsiji leša novorođenčeta, posebno će se utvrditi da li je rođeno živo ili mrtvo, da li je bilo sposobno za život, koliko je dugo živjelo, kao i vrijeme i uzrok smrti.

Član 172.

Toksikološko ispitivanje

- (1) Ako postoji sumnja trovanja, sumnjive materije koje su nađene u lešu ili na drugom mjestu uputiće se na vještačenje ustanovi ili državnom organu koji vrši toksikološka ispitivanja.
- (2) Pri pregledu sumnjivih materija posebno će se utvrditi vrsta, količina i djelovanje nađenog otrova, a ako se radi o pregledu materija uzetih iz leša, po mogućnosti i i količina upotrijebljenog otrova.

Član 173.

Vještačenje tjelesnih povreda

- (1) Vještačenje tjelesnih povreda vrši se, po pravilu, pregledom povrijeđenog, a ako to nije moguće ili nije potrebno - na osnovu medicinske dokumentacije ili drugih podataka u spisu.
- (2) Pošto tačno opiše povrede, vještak će dati mišljenje, naročito o vrsti i težini svake pojedine povrede i njihovom ukupnom djelovanju s obzirom na njihovu prirodu ili posebne okolnosti slučaja, kakvo djelovanje te povrede obično proizvode, a kakvo su u konkretnom slučaju proizvele i čime su povrede izvršene i na koji način.

Član 174.

Tjelesni pregledi druge radnje

- (1) Tjelesni pregled preduzeće se i bez pristanka osumnjičenog, odnosno optuženog, ako je potrebno da se utvrde činjenice važne za krivični postupak. Tjelesni pregled drugih lica može se bez njihovog pristanka preduzeti samo onda ako se mora utvrditi da li se na njihovom tijelu nalazi određen trag ili posljedica krivičnog djela.
- (2) Uzimanje krvi i druge ljekarske radnje koje se po pravilima medicinske nauke preduzimaju radi analize i utvrđivanja drugih važnih činjenica za krivični postupak, mogu se preduzeti i bez pristanka lica koje se pregleda - ako zbog toga ne bi nastupila kakva šteta po njegovo zdravlje.
- (3) Preduzimanje tjelesnog pregleda osumnjičenog, odnosno optuženog i druge radnje u vezi s tim,

naređuje sud, a ako postoji opasnost od odlaganja - tužilac.

(4) Nije dopušteno da se prema osumnjičenom, odnosno optuženom ili svjedoku primjene medicinske intervencije ili da im se daju takva sredstva kojima bi se uticalo na njihovu volju pri davanju iskaza.

(5) Ako je postupljeno protivno odredbama ovog člana na tako pribavljenim dokazima ne može se zasnivati sudska odluka.

Član 175.

Psihijatrijsko vještačenje

(1) Ako se pojavi sumnja da je isključena ili smanjena uračunljivost osumnjičenog, odnosno optuženog ili da je osumnjičeni, odnosno optuženi učinio krivično djelo zbog zavisnosti od alkohola ili opojnih droga ili da zbog duševnih smetnji nije sposoban da učestvuje u postupku, određiće se psihijatrijsko vještačenje.

(2) Ako se u toku istrage osumnjičeni dobrovoljno ne podvrgne psihijatrijskom pregledu radi vještačenja ili ako je prema mišljenju vještaka potrebno duže posmatranje, osumnjičeni će se poslati na psihijatrijski pregled, odnosno na posmatranje u odgovarajuću zdravstvenu ustanovu. Rješenje o tome donosi sudija za prethodni postupak na prijedlog tužioca. Posmatranje ne može trajati duže od dva mjeseca.

(3) Ako vještaci ustanove da je duševno stanje osumnjičenog, odnosno optuženog poremećeno, određiće prirodu, vrstu, stepen i trajnost poremećenosti i dati svoje mišljenje o tome kakav je uticaj takvo duševno stanje imalo i kakav još ima na shvatanje i postupke osumnjičenog, odnosno optuženog, kao i da li je i u kojoj mjeri poremećaj duševnog stanja postojao u vrijeme izvršenja krivičnog djela.

(4) Ako se u zdravstvenu ustanovu upućuje osumnjičeni, odnosno optuženi koji se nalazi u pritvoru, sudija će obavijestiti tu ustanovu o razlozima zbog kojih je određen pritvor, da bi se preduzele mjere potrebne za obezbjeđenje svrhe pritvora.

(5) Vrijeme provedeno u zdravstvenoj ustanovi uračunaće se osumnjičenom, odnosno optuženom u pritvor, odnosno u kaznu, ako bude izrečena.

Član 176.

Vještačenje poslovnih knjiga

(1) Kad je potrebno da se preduzme vještačenje poslovnih knjiga, organ pred kojim se vodi postupak dužan je vještacima naznačiti u kom pravcu i u kom obimu treba vršiti vještačenje i koje činjenice i okolnosti treba utvrditi.

(2) Ako je za preduzimanje vještačenja poslovnih knjiga preduzeća, drugih pravnih lica ili samostalnog privrednika nužno da se prethodno sredi njihovo knjigovodstvo, troškovi oko sređivanja knjigovodstva padaju na njihov teret.

(3) Naredbu o sređivanju knjigovodstva donosi organ koji vodi postupak, na osnovu obrazloženog

pismenog izvještaja vještaka kojem je naređeno vještačenje poslovnih knjiga. U naredbi će se naznačiti i iznos koji je pravno lice, odnosno samostalni privrednik dužan položiti organu koji vodi postupak kao predujam za troškove oko sređivanja knjigovodstva.

(4) Naplata troškova, ukoliko njihov iznos nije bio predumljen, vrši se u korist organa koji je unaprijed isplatio troškove i nagradu vještacima.

Član 177.

Obavljanje analize dezoksiribonukleinske kiseline

Analizu dezoksiribonukleinske kiseline (u daljem tekstu: DNK) može obavljati isključivo institucija specijalizovana za tu vrstu vještačenja.

Član 178.

Kada se vrši analiza DNK

(1) Analiza DNK može se vršiti ukoliko je to neophodno potrebno za određivanje identiteta ili činjenica da li tragovi materija koji su otkriveni potiču od osumnjičenog, odnosno optuženog ili oštećenog.

(2) Uzorci pljuvačke radi vršenja DNK analize mogu se uzimati uvijek i za to nije potreban pristanak lica, niti se ta radnja može smatrati povredom tjelesnog integriteta.

Član 179.

Korišćenje rezultata analize DNK u drugim krivičnim postupcima

U cilju utvrđivanja identiteta osumnjičenog, odnosno optuženog sa njegovog tijela mogu se uzeti ćelije radi analize DNK. Podaci dobijeni na ovaj način mogu se koristiti i u drugim krivičnim postupcima protiv istog lica.

Član 180.

Registar izvršenih analiza DNK i zaštita podataka

(1) Sve izvršene analize DNK vode se u posebnom registru pri ministarstvu nadležnom za poslove zdravlja Republike Srpske.

(2) Zaštita podataka dobijenih analizama iz stava 1. ovog člana uređuje se posebnim zakonom.

Glava XVI

MJERE ZA OBEZBJEĐENJE PRISUSTVA OSUMNJIČENOG, ODNOSNO

OPTUŽENOG I USPJEŠNO VOĐENJE KRIVIČNOG POSTUPKA

1. Zajedničke odredbe

Član 181.

Vrste mjera

- (1) Mjere koje se mogu preduzeti prema optuženom za obezbjeđenje njegovog prisustva i za uspješno vođenje krivičnog postupka su poziv, dovođenje, mjere zabrane, jemstvo i pritvor.
- (2) Prilikom odlučivanja koju će od navedenih mjera primjeniti, nadležni organ pridržavaće se uslova određenih za primjenu pojedinih mjera, vodeći računa da se ne primjenjuje teža mjera ako se ista svrha može postići blažom mjerom.
- (3) Ove mjere ukinuće se i po službenoj dužnosti odmah kad prestanu razlozi koji su ih izazvali, odnosno zamijeniće se drugom blažom mjerom kad za to nastupe uslovi.
- (4) Odredbe ove glave shodno se primjenjuju i na osumnjičenog.

2. Poziv

Član 182.

Dostavljanje i sadržaj poziva

- (1) Prisustvo optuženog pri izvršenju radnji u krivičnom postupku osigurava se njegovim pozivanjem. Poziv optuženom upućuje sud.
- (2) Pozivanje se vrši dostavljanjem zatvorenog pismenog poziva koji sadrži: naziv organa koji poziva, ime i prezime optuženog, naziv krivičnog djela koje mu se stavlja na teret, mjesto gdje optuženi ima da dođe, dan i čas kad treba da dođe, označenje da se poziva u svojstvu optuženog i upozorenje da će u slučaju nedolaska biti prinudno doveden, da je dužan odmah obavijestiti tužioca, odnosno sud o promjeni adrese, kao i o namjeri da promijeni boravište i službeni pečat i potpis tužioca, odnosno sudije koji poziva.
- (3) Kad se osumnjičeni, odnosno optuženi prvi put poziva, poučiće se u pozivu o pravu da uzme branioca i da branilac može biti prisutan njegovom ispitivanju.
- (4) Kad se osumnjičeni prvi put poziva, poučiće se u pozivu o njegovim pravima u skladu sa članom 143. ovog zakona. Do podizanja optužnice poziv osumnjičenom upućuje tužilac.
- (5) Ako osumnjičeni, odnosno optuženi nije u stanju odazvati se pozivu usljed bolesti ili druge neotklonjive smetnje, ispitaće se u mjestu gdje se nalazi ili će se osigurati njegov prevoz do zgrade

suda ili drugog mjesta gdje se radnja preduzima.

3. Dovođenje

Član 183.

Naredba za dovođenje

(1) Naredbu da se osumnjičeni, odnosno optuženi dovede može izdati sud ako je doneseno rješenje o pritvoru ili ako uredno pozvani optuženi ne dođe, a svoj izostanak ne opravda, ili ako se nije moglo izvršiti uredno dostavljanje poziva, a iz okolnosti očigledno proizlazi da optuženi izbjegava prijem poziva.

(2) Izuzetno, u hitnim slučajevima, naredbu iz stava 1. ovog člana može izdati i tužilac - ukoliko uredno pozvani osumnjičeni ne dođe, a svoj izostanak ne opravda.

(3) Naredbu za dovođenje izvršava sudska policija.

(4) Naredba za dovođenje izdaje se pismeno. Naredba sadrži: ime i prezime optuženog koji se ima dovesti, naziv krivičnog djela koje mu se stavlja na teret uz navođenje odredbe Krivičnog zakona, razlog zbog koga se naređuje dovođenje, službeni pečat i potpis sudije koji naređuje dovođenje.

(5) Lice kome je povjereno izvršenje naredbe predaje naredbu osumnjičenom, odnosno optuženom i poziva ga da s njim pođe. Ako osumnjičeni, odnosno optuženi to odbije, dovešće ga prinudno.

4. Mjere zabrane

Član 184.

Zabrana napuštanja boravišta i zabrana putovanja

(1) Ako postoje okolnosti koje ukazuju da bi osumnjičeni ili optuženi mogao pobjeći, sakriti se, otići u nepoznato mjesto ili u inostranstvo, sud može, obrazloženim rješenjem, zabraniti osumnjičenom ili optuženom da napusti boravište.

(2) U okolnostima iz stava 1. ovog člana, sud takođe može, bilo kao dodatnu mjeru uz zabranu napuštanja boravišta, bilo kao zasebnu mjeru, narediti privremeno oduzimanje putnih isprava uz zabranu izdavanja novih putnih isprava, kao i zabranu korišćenja lične karte za prelazak državne granice Bosne i Hercegovine (zabrana putovanja).

Član 185.

Ostale mjere zabrane

- (1) Kada okolnosti slučaja na to ukazuju, sud može izreći jednu ili više sljedećih mjera zabrane:
- a) zabranu preduzimanja određenih aktivnosti ili službenih dužnosti,
 - b) zabranu posjećivanja određenih mjesta ili područja,
 - c) zabranu sastajanja s određenim licima,
 - d) naredbu da se povremeno javlja određenom državnom organu i
 - e) privremeno oduzimanje vozačke dozvole.
- (2) Ostale mjere zabrane iz stava 1. ovog člana mogu biti izrečene uz zabranu napuštanja boravišta kao i uz zabranu putovanja iz člana 184. ovog zakona, ili kao zasebne mjere.

Član 186.

Izricanje mjere zabrane

(1) Sud može izreći zabranu napuštanja boravišta, zabranu putovanja i ostale mjere zabrane obrazloženim rješenjem na prijedlog stranke ili branioca.

(2) Kada odlučuje o pritvoru, sud može izreći zabranu napuštanja boravišta, zabranu putovanja i ostale mjere zabrane po službenoj dužnosti, umjesto određivanja ili produžavanja pritvora.

(3) Osumnjičeni ili optuženi će se u rješenju o izricanju mjera zabrane upozoriti da mu se može odrediti pritvor ako prekrši obavezu iz izrečene mjere.

(4) U toku istrage mjere zabrane određuje i ukida sudija za prethodni postupak, nakon podizanja optužnice - sudija za prethodno saslušanje, a nakon dostavljanja predmeta sudiji, odnosno vijeću u svrhu zakazivanja glavnog pretresa - taj sudija, odnosno predsjednik vijeća.

(5) Mjere zabrane mogu trajati dok za to postoji potreba, a najduže do pravosnažnosti presude ako tom licu nije izrečena kazna zatvora a najkasnije do upućivanja na izdržavanje kazne ako je tom licu izrečena kazna zatvora. Zabranu putovanja može takođe trajati dok izrečena novčana kazna nije plaćena u potpunosti i/ili dok se u potpunosti ne izvrši odluka o imovinsko-pravnom zahtjevu i/ili o oduzimanju imovinske koristi.

(6) Sudija za prethodni postupak, sudija za prethodno saslušanje ili sudija, odnosno predsjednik vijeća dužan je da svaka dva mjeseca ispita da li je primjenjena mjera još potrebna.

(7) Protiv rješenja kojim se određuju, produžavaju ili ukidaju mjere zabrane stranka, odnosno branilac može podnijeti žalbu, a tužilac i protiv rješenja kojim je njegov prijedlog za primjenu mjere odbijen. O žalbi odlučuje vijeće iz člana 24. stava 5 ovog zakona, u roku od tri dana od dana prijema žalbe. Žalba ne zadržava izvršenje rješenja.

Član 187.

Sadržaj mjera zabrane

(1) U rješenju kojim izriče mjeru zabrane napuštanja boravišta za osumnjičenog ili optuženog sud će odrediti mjesto u kojem osumnjičeni ili optuženi mora boraviti dok traje ova mjera, kao i granice van kojih se osumnjičeni ili optuženi ne smije udaljavati. To mjesto može biti ograničeno na dom osumnjičenog ili optuženog.

(2) U rješenju kojim izriče mjeru zabrane putovanja sud će narediti privremeno odizimanje putnih isprava uz zabranu izdavanja novih putnih isprava, kao i izvršenje zabrane korištenja lične karte za prelazak državne granice Bosne i Hercegovine. Rješenje će sadržavati lične podatke osumnjičenog ili optuženog, a po potrebi može sadržavati i ostale podatke.

(3) U rješenju kojim izriče mjeru zabrane posjećivanja određenih mjesta ili područja Sud će odrediti mjesto i područje te udaljenosti ispod koje im se osumnjičeni ili optuženi ne smije približiti.

(4) U rješenju kojim izriče mjeru zabrane sastajanja sa određenim licima sud će odrediti razdaljinu ispod koje se osumnjičeni ili optuženi ne smije približiti određenom licu.

(5) U rješenju kojim izriče mjeru povremenog javljanja određenom organu sud će odrediti službeno lice kojem se osumnjičeni ili optuženi mora javljati, rok u kojem se mora javljati i način vođenja evidencije o javljanju osumnjičenog ili optuženog.

(6) U rješenju kojim izriče mjeru privremenog oduzimanja vozačke dozvole sud će navesti kategorije za koje će vozačka dozvola biti suspendovana. Rješenje će sadržavati lične podatke osumnjičenog ili optuženog, a po potrebi može sadržavati i ostale podatke.

Član 188.

Ograničenja u pogledu sadržaja mjere zabrane

(1) Mjerama zabrane ne može se ograničiti pravo osumnjičenog ili optuženog da komunicira sa svojim braniocem u Bosni i Hercegovini.

(2) Mjerama zabrane ne može se ograničiti pravo osumnjičenog ili optuženog da živi u svom domu u Bosni i Hercegovini, da se nesmetano viđa sa članovima porodice i bliskim srodnicima ali samo u Bosni i Hercegovini ili samo na mjestu određenom u zabrani napuštanja boravišta, osim kada se postupak vodi zbog krivičnog djela učinjenog na štetu člana porodice ili bliskih srodnika, niti se može ograničiti pravo osumnjičenog ili optuženog da obavlja svoju profesionalnu djelatnost, osim ako se postupak vodi zbog krivičnog djela učinjenog u vezi sa obavljanjem te djelatnosti.

Član 189.

Izvršenje mjere zabrane

(1) Rješenje kojim se izriče mjera zabrane napuštanja boravišta dostavlja se i organu koji izvršava mjeru.

(2) Rješenje kojim se izriče mjera zabrane putovanja dostavlja se i graničnoj policiji, a privremeno oduzimanje putnih isprava uz zabranu izdavanja novih putnih isprava, kao i izvršenje zabrane korišćenja lične karte za prelazak državne granice unijeće se u Glavni centar za obradu podataka.

(3) Mjere zabrane napuštanja boravišta, zabrane putovanja, zabrane posjećivanja određenog mjesta ili područja, zabrane sastajanja sa određenim licima i privremenog oduzimanja vozačke dozvole izvršava policijski organ.

(4) Mjera obaveze osumnjičenog ili optuženog da se povremeno javlja određenom organu izvršava policijski organ ili organ kojem se osumnjičeni ili optuženi mora javljati.

Član 190.

Provjera mjera zabrane i obaveza izvještavanja

(1) Sud može u svako doba naložiti provjeru mjera zabrane i zatražiti izvještaj od organa nadležnog za njihovo izvršenje. Taj organ je dužan izvještaj bez odlaganja dostaviti sudu.

(2) Ako osumnjičeni ili optuženi ne ispunjava obaveze naložene izrečenom mjerom, organ koji izvršava mjeru o tome obavještava sud, a sud mu zbog toga može izreći dodatnu mjeru zabrane ili odrediti pritvor.

Član 191.

Posebna odredba o zabrani putovanja

(1) Izuzetno, u hitnim slučajevima, a naročito u slučajevima u kojima se radi o krivičnom djelu za koje se može izreći kazna zatvora od deset godina ili teža kazna, tužilac može izdati naredbu o privremenom oduzimanju putnih isprava i lične karte uz zabranu izdavanja novih dokumenata koji se mogu koristiti za prelazak državne granice.

(2) Tužilac može izdati naredbu iz stava 1 ovog člana kada izdaje naredbu o sprovođenju istrage, kada saslušava osumnjičenog ili kada izdaje naredbu za donošenje prema članu 183. stavu 2 ovog zakona, ili kad god je potrebno hitno postupanje za efikasno vođenje postupka do početka glavnog pretresa.

(3) U toku istrage tužilac odmah obavještava sudiju za prethodni postupak, a nakon podizanja optužnice - sudiju za prethodno saslušanje, a nakon što se predmet uputi sudiji ili vijeću u svrhu zakazivanja glavnog pretresa - tog sudiju ili predsjedavajućeg sudiju, koji će odlučiti o naredbi u roku od 72 časa. U slučaju da sudija ne izda naredbu, putne isprave i lična karta će biti vraćeni.

(4) Naredbu o privremenom oduzimanju putnih isprava i lične karte uz zabranu izdavanja novih dokumenata koji se mogu koristiti za prelazak državne granice izvršava policijski organ, a može je izvršiti i sudska policija. Ako osumnjičeni ili optuženi odbije da preda putne isprave i ličnu kartu, naredba će se prisilno izvršiti.

(5) Osumnjičenom ili optuženom će biti izdata potvrda o oduzetim dokumentima. Za ličnu kartu osumnjičenom ili optuženom će biti izdata posebna potvrda ili karta koja zamjenjuje ličnu kartu u svakom pogledu, ali koja se ne može koristiti za prelazak državne granice.

5. Jemstvo

Član 192.

Uslovi za određivanje jemstva

Osumnjičeni, odnosno optuženi kojem se pritvor ima odrediti ili mu je već određen samo zbog bojazni da će pobjeći može se ostaviti na slobodi, odnosno može se pustiti na slobodu ako on lično ili ko drugi za njega pruži jemstvo da do kraja krivičnog postupka neće pobjeći, a sam osumnjičeni, odnosno optuženi obeća da se neće kriti i da bez odobrenja neće napustiti svoje boravište.

Član 193.

Sadržaj jemstva

(1) Jemstvo uvijek glasi na novčani iznos koji se određuje s obzirom na težinu krivičnog djela, lične i porodične prilike osumnjičenog, odnosno optuženog i imovno stanje lica koje daje jemstvo.

(2) Jemstvo se sastoji u polaganju gotovog novca, papira od vrijednosti, dragocjenosti ili drugih pokretnih stvari veće vrijednosti koje se lako mogu unovčiti i čuvati ili u stavljanju hipoteke za iznos jemstva na nepokretna dobra lica koje daje jemstvo ili u ličnoj obavezi jednog ili više građana da će u slučaju bjekstva optuženog platiti utvrđeni iznos jemstva.

(3) Lice koje daje jemstvo mora dostaviti dokaze o svom imovnom stanju, porijeklu imovine, vlasništvu i posjedu nad imovinom koja se daje kao jemstvo.

(4) Ako optuženi pobjegne, rješenjem će se odrediti da je vrijednost data kao jemstvo, prihod budžeta Republike Srpske.

Član 194.

Prestanak jemstva

(1) Osumnjičeni, odnosno optuženi će se i pored datog jemstva staviti u pritvor ako na uredan poziv ne dođe, a izostanak ne opravda, ako se sprema za bjekstvo ili ako se protiv njega, pošto je ostavljen na slobodi, pojavi koji drugi zakonski osnov za pritvor.

(2) U slučaju iz stava 1. ovog člana, jemstvo se ukida. Položeni novčani iznos, dragocjenosti, papiri od vrijednosti ili druge pokretne stvari vraćaju se, a hipoteka se skida. Na isti način će se postupiti i kad se krivični postupak pravnosnažno dovrši rješenjem o obustavi postupka ili presudom.

(3) Ako je presudom izrečena kazna zatvora, jemstvo se ukida tek kad osuđeni počne izdržavati kaznu.

Član 195.

Rješenje o jemstvu

U toku istrage rješenje o jemstvu i o njegovom ukidanju donosi sudija za prethodni postupak, poslije podizanja optužnice - sudija za prethodno saslušanje, a nakon dostavljanja predmeta sudiji, odnosno vijeću u svrhu zakazivanja glavnog pretresa, taj sudija, odnosno predsjednik vijeća. Rješenje kojim se određuje jemstvo i rješenje kojim se jemstvo ukida donosi se po saslušanju tužioca.

6. Pritvor

Član 196.

O pšte odredbe

(1) Pritvor se može odrediti ili produžiti samo pod uslovima propisanim u ovom zakonu i samo ako se ista svrha ne može ostvariti drugom mjerom.

(2) Pritvor određuje ili produžuje rješenjem sud na prijedlog tužioca, a nakon što sud prethodno sasluša osumnjičenog, odnosno optuženog, na okolnosti razloga zbog kojih se pritvor predlaže, osim u slučaju iz člana 197. stav 1. tačka a).

(3) Tužilac je dužan da podnese obrazložen prijedlog za produženje pritvora sudu najkasnije pet dana prije isteka roka iz rješenja o pritvoru. Sud odmah dostavlja prijedlog osumnjičenom, odnosno optuženom i njegovom braniocu.

(4) Trajanje pritvora mora biti svedeno na najkraće nužno vrijeme. Ako se optuženi nalazi u pritvoru, dužnost je svih organa koji učestvuju u krivičnom postupku i organa koji im pružaju pravnu pomoć da postupaju sa posebnom hitnošću.

(5) U toku cijelog postupka pritvor će se ukinuti čim prestanu razlozi na osnovu kojih je određen, a pritvorenik će se odmah pustiti na slobodu.

(6) Po prijedlogu optuženog ili branioca za ukidanje pritvora koji je zasnovan na novim činjenicama sud će održati ročište, odnosno sjednicu vijeća o kome će obavijestiti stranke i branioca. Nedolazak stranaka i branioca koji su uredno obaviješteni ne sprečava održavanje ročišta, odnosno sjednice vijeća.

(7) Protiv rješenja o odbijanju prijedloga za ukidanje pritvora žalba je dozvoljena.

(8) Ako prijedlog nije zasnovan na novim činjenicama koje su od značaja za ukidanje pritvora, sud neće donijeti posebno rješenje.

Član 197.

Razlozi za pritvor

(1) Ako postoji osnovana sumnja da je određeno lice učinilo krivično djelo, pritvor se protiv tog lica može odrediti:

a) ako se krije ili ako postoje druge okolnosti koje ukazuju na opasnost od bjekstva,

b) ako postoji osnovana bojazan da će uništiti, sakriti, izmijeniti ili falsifikovati dokaze ili tragove važne za krivični postupak ili ako naročite okolnosti ukazuju da će ometati krivični postupak uticajem na svjedoke, saučesnike ili prikrivače,

v) ako naročite okolnosti opravdavaju bojazan da će ponoviti krivično djelo ili da će dovršiti pokušano krivično djelo ili da će učiniti krivično djelo kojim prijeti, a za ta krivična djela može se izreći kazna zatvora tri godina ili teža kazna,

g) u vanrednim okolnostima, ako je riječ o krivičnom djelu za koje se može izreći kazna zatvora od deset godina ili teža kazna, a koje je posebno teško s obzirom na način izvršenja ili posljedice krivičnog djela, ako bi puštanje na slobodu rezultiralo stvarnom prijetnjom narušavanja javnog reda.

(2) U slučaju iz tačke b) stav 1. ovog člana, pritvor će se ukinuti čim se obezbijede dokazi zbog kojih je pritvor određen.

Član 198.

Opšte pravo zadržavanja

Lice zatečeno na izvršenju krivičnog djela svako može zadržati. Lice koje je zadržano mora se odmah predati sudu, tužiocu ili najbližem policijskom organu, a ako se to ne može učiniti - mora se odmah obavijestiti jedan od tih organa.

Član 199.

Nadležnost za određivanje pritvora

- (1) Pritvor određuje rješenjem sud na obrazloženi prijedlog tužioca.
- (2) Rješenje o pritvoru sadrži: ime i prezime lica koje se lišava slobode, krivično djelo za koje se okrivljuje, zakonski osnov za pritvor, obrazloženje, pouku o pravu na žalbu, službeni pečat i potpis sudije koji određuje pritvor.
- (3) Rješenje o pritvoru predaje se licu na koje se odnosi u času pritvaranja. U spisima se mora naznačiti čas predaje rješenja.
- (4) Protiv rješenja o pritvoru pritvoreno lice može se žaliti vijeću (član 24. stav 5.) u roku od 24 časa od časa prijema rješenja. Ako se pritvoreno lice prvi put ispituje po isteku ovog roka, može izjaviti žalbu prilikom tog ispitivanja. Žalba s prepisom zapisnika o ispitivanju, ako je pritvoreno lice ispitano i dokazima na kojima se zasniva rješenje o pritvoru kao i rješenje o pritvoru dostavljaju se odmah vijeću. Žalba ne zadržava izvršenje rješenja.
- (5) U slučaju iz st. 4. ovog člana, vijeće koje odlučuje o žalbi dužno je donijeti odluku u roku od 48 časova.

Član 200.

Trajanje pritvora u istrazi

- (1) Prije donošenja rješenja o određivanju pritvora sudija za prethodni postupak će preispitati osnovanost zahtjeva za određivanje pritvora. Po rješenju sudije za prethodni postupak, pritvor može trajati najduže mjesec dana od dana lišenja slobode. Poslije tog roka osumnjičeni se može zadržati u pritvoru samo na osnovu rješenja o produženju pritvora.
- (2) Pritvor se po odluci vijeća (član 24. stav 5.), na obrazložen prijedlog tužioca, može produžiti najviše za dva mjeseca. Protiv rješenja vijeća dozvoljena je žalba koja ne zadržava izvršenje.
- (3) Ako se postupak vodi za krivično djelo za koje se može izreći kazna zatvora 10 godina ili teža kazna i ako postoje naročito važni razlozi, pritvor se može, odlukom Vrhovnog suda Republike Srpske, produžiti, na obrazloženi prijedlog tužioca, za najviše još tri mjeseca. Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba koja ne zadržava izvršenje rješenja. O žalbi odlučuje vijeće Vrhovnog suda u drugom sastavu.
- (4) Izuzetno i u naročito složenom predmetu vezanom za krivično djelo za koje je propisana kazna dugotrajnog zatvora, pritvor se može ponovo produžiti za još najviše tri (3) mjeseca nakon produžetka pritvora iz stava 3. ovog člana. Pritvor se može produžiti dva puta uzastopno, na obrazloženi prijedlog tužioca za svako produženje, koji treba da sadrži izjavu kolegijuma tužilaštva o potrebnim mjerama da bi se istraga završila (član. 233. stav 2.). O žalbi protiv rješenja Vrhovnog suda Republike Srpske o produženju pritvora odlučuje vijeće Vrhovnog suda u drugom sastavu. Žalba ne zadržava izvršenje rješenja.
- (5) Ako se do isteka rokova iz st. 1. do 4. ovog člana ne potvrdi optužnica, osumnjičeni će se pustiti

na slobodu.

Član 201.

Ukidanje pritvora

U toku istrage, prije isteka roka trajanja pritvora, sudija za prethodni postupak može ukinuti pritvor po prethodnom saslušanju tužioca. Protiv tog rješenja tužilac može izjaviti žalbu vijeću iz člana 24. stav 5. ovog zakona, koje je dužno donijeti odluku u roku od 48 časova.

Član 202.

Pritvor nakon potvrđivanja optužnice

(1) Pritvor se može odrediti, produžiti ili ukinuti i nakon potvrđivanja optužnice. Kontrola opravdanosti pritvora se vrši po isteku svaka dva mjeseca od dana donošenja posljednjeg rješenja o pritvoru. Žalba protiv ovog rješenja ne zadržava njegovo izvršenje.

(2) Nakon potvrđivanja optužnice i prije izricanja prvostepene presude, pritvor može trajati najduže :

a) jednu godinu u slučaju krivičnog djela za koje je propisana kazna zatvora do pet godina;

b) jednu godinu i šest mjeseci u slučaju krivičnog djela za koje je propisana kazna zatvora do deset godina;

c) dvije godine u slučaju krivičnog djela za koje je propisana kazna zatvora preko deset godina, ali ne i kazna dugotrajnog zatvora;

d) tri godine u slučaju krivičnog djela za koje je propisana kazna dugotrajnog zatvora.

(3) Ako za vrijeme iz stava 2. ovog člana ne bude izrečena prvostepena presuda, pritvor će se ukinuti i optuženi pustiti na slobodu.

(4) Poslije izricanja prvostepene presude, pritvor može trajati najduže još devet (9) mjeseci. Ako za to vrijeme ne bude izrečena drugostepena presuda kojom se prvostepena presuda preinačuje ili potvrđuje, pritvor će biti ukinut i optuženi pušten na slobodu. Ako u roku od devet (9) mjeseci bude donesena drugostepena odluka kojom se prvostepena presuda ukida, pritvor može trajati najduže još jednu godinu od donošenja te drugostepene odluke.

(5) Pritvor se uvijek ukida istekom izrečene kazne.

Član 203.

Određivanje pritvora nakon izricanja presude

(1) Kada izrekne presudu na kaznu zatvora, sud će optuženom odrediti pritvor, odnosno pritvor će se

produžiti ako postoje razlozi iz člana 197. stav 1. tač. a), v) i g) ovog zakona, a optuženom koji se nalazi u pritvoru ukinuće pritvor ako za pritvor više ne postoje razlozi zbog kojih je bio određen. U ovom slučaju donosi se posebno rješenje, a žalba protiv rješenja ne zadržava njegovo izvršenje.

(2) Pritvor će se ukinuti ako je optuženi oslobođen od optužbe ili je optužba odbijena osim iz razloga nenadležnosti suda ili ako je oglašen krivim, a oslobođen od kazne ili je osuđen samo na novčanu kaznu ili je uslovno osuđen ili je zbog uračunavanja pritvora kaznu već izdržao.

(3) Poslije izricanja prvostepene presude, pritvor može trajati najduže još devet mjeseci. Ako za to vrijeme ne bude izrečena drugostepena presuda kojom se prvostepena presuda preinačuje ili potvrđuje, pritvor će se ukinuti i optuženi pustiti na slobodu. Ako u roku od devet mjeseci bude izrečena drugostepena odluka kojom se prvostepena presuda ukida, pritvor može trajati najduže još jednu godinu od izricanja drugostepene odluke.

(4) Na zahtjev optuženog, koji se poslije izricanja kazne zatvora nalazi u pritvoru, sudija, odnosno predsjednik vijeća može optuženog rješenjem uputiti u ustanovu za izdržavanje kazne i prije pravosnažnosti presude.

(5) Pritvor se uvijek ukida istekom izrečene kazne.

(6) Optuženi koji se nalazi u pritvoru, a presuda kojom mu je izrečena kazna zatvora je postala pravosnažna, ostaće u pritvoru do upućivanja na izdržavanje kazne a najduže do isteka trajanja izrečene kazne.

Član 204.

Lišenje slobode i zadržavanje

(1) Policijski organ može lice lišiti slobode ako postoje osnovi sumnje da je to lice počinilo krivično djelo i ako postoji ma koji razlog predviđen u članu 197. ovog zakona, a policijski organ dužan je da takvo lice bez odlaganja, a najkasnije u roku od 24 časa sprovede tužiocu. Prilikom dovođenja, policijski organ će obavijestiti tužioca o razlozima i o vremenu lišenja slobode. Upotreba sile prilikom dovođenja dopuštena je u skladu sa zakonom.

(2) Izuzetno od stava 1. ovog člana, kada je riječ o krivičnim djelima terorizma, lice se mora sprovesti tužiocu najkasnije u roku od 72 časa.

(3) Lice lišeno slobode mora biti poučeno u skladu sa članom 5. ovog zakona.

(4) Ako lice lišeno slobode ne bude sprovedeno tužiocu u roku iz st. 1. i 2. ovog člana, pustiće se na slobodu.

(5) Tužilac je dužan da lice lišeno slobode ispita bez odgađanja, a najkasnije u roku od 24 časa i u tom roku odluči da li će lice lišeno slobode pustiti na slobodu ili će postaviti obrazloženi prijedlog za određivanje pritvora osiguravajući dovođenje lica pred sudiju za prethodni postupak.

(6) Sudija za prethodni postupak će odmah, a najkasnije u roku od 24 časa donijeti odluku o prijedlogu za određivanje pritvora.

(7) Ako sudija za prethodni postupak ne prihvati prijedlog za određivanje pritvora, donijeće rješenje kojim se prijedlog odbija i lice odmah pušta na slobodu. Tužilac može uložiti žalbu na rješenje sudije za prethodni postupak, ali žalba ne zadržava izvršenje rješenja.

(8) Protiv rješenja vijeća kojim se određuje pritvor, pritvoreno lice može podnijeti žalbu koja ne zadržava izvršenje rješenja.

(9) U slučaju iz st. 7. i 8. ovog člana, o žalbi odlučuje vijeće iz člana 24. stav 5. ovog zakona koje je dužno da donese odluku u roku od 48 časova od prijema žalbe u sud.

Član 205

Opšta odredba

Pritvor se izvršava u ustanovama koje su za tu namjenu određene zakonom.

Član 206.

Prava i slobode pritvorenika i podaci o pritvorenima

(1) Pritvor se izvršava na način da se ne vrijeđa ličnost i dostojanstvo pritvorenika. Ovlašćena lica sudske policije i straže ustanove pri izvršavanju pritvora smiju upotrijebiti prinudna sredstva samo u slučajevima određenim zakonom.

(2) Prava i slobode pritvorenika mogu biti ograničeni samo u mjeri potrebnoj da se ostvari svrha radi koje je određen pritvor, spriječi bjekstvo pritvorenika, spriječi izvršenje krivičnog djela i otkloni opasnost po život i zdravlje ljudi.

(3) Uprava ustanove prikuplja, obrađuje i pohranjuje podatke o pritvorenima koji se odnose na identitet pritvorenika i njihovo psihofizičko stanje, trajanje, produženje i ukidanje pritvora, rad i ponašanje pritvorenika, izrečene disciplinske mjere i sl.

(4) Evidenciju o pritvorenima vodi Ministarstvo pravde Republike Srpske.

Član 207.

Smještaj pritvorenika

Pritvorenici se smještaju u prostorije odgovarajuće veličine koje odgovaraju potrebnim zdravstvenim uslovima. U istu prostoriju ne smiju biti smještena lica različitog pola. U pravilu, pritvorenici se neće smjestiti u istu prostoriju s licima koja izdržavaju kaznu zatvora. Pritvorenik se neće smjestiti zajedno s licima koja bi na njega mogla štetno djelovati ili s licima s kojima bi druženje moglo štetno uticati na vođenje postupka.

Član 208.

Posebna prava pritvorenika

(1) Pritvorenici imaju pravo na osmočasovni neprekidni odmor u vremenu od 24 časa. Njima će se osigurati kretanje na otvorenom prostoru najmanje dva časa dnevno.

(2) Pritvorenik smije kod sebe imati predmete za ličnu upotrebu, higijenske potrepštine, o svom trošku nabavljati knjige, novine i drugu štampu, te imati druge predmete u količini i veličini koja ne ometa boravak u prostoriji i ne remeti kućni red. Prilikom prijema u pritvor od pritvorenika će se prilikom ličnog pretresa oduzeti predmeti u vezi s krivičnim djelom, a ostali predmeti koje pritvorenik ne smije imati u pritvoru prema njegovoj će se uputi pohraniti i čuvati ili predati licu koje odredi pritvorenik.

Član 209.

Pravo na komunikaciju pritvorenika sa spoljnim svijetom i braniocem

(1) Po odobrenju sudije za prethodni postupak, odnosno sudije za prethodno saslušanje i pod njegovim nadzorom ili nadzorom lica koje on odredi, pritvorenika imaju pravo posjećivati, u okviru kućnog reda, bračni, odnosno vanbračni drug i njegovi srodnici, a na njegov zahtjev - ljekar i druga lica. Pojedine posjete se mogu zabraniti ako bi zbog toga mogla nastati šteta za vođenje postupka.

(2) Sudija za prethodni postupak, odnosno sudija za prethodno saslušanje će odobriti konzulamom službeniku strane zemlje posjetu pritvoreniku koji je državljanin te zemlje, u skladu s kućnim redom pritvora.

(3) Pritvorenik smije održavati povjerljivu prepisku sa bilo kojim drugim licem. Izuzetno, ako to zahtijevaju interesi postupka sud može donijeti rješenje o nadzoru takve povjerljive prepiske ili rješenje kojim se zabranjuje takva povjerljiva prepiska. Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba, koja ne zadržava izvršenje rješenja. Pritvoreniku se ne može zabraniti slanje molbi, pritužbi i žalbi.

(4) Pritvorenik ne može koristiti mobilni telefon, ali ima pravo, u skladu s kućnim redom, a pod nadzorom uprave pritvora, o svom trošku obavljati telefonske razgovore. Uprava pritvora u tu svrhu pritvorenicima obezbjeđuje potreban broj javnih telefonskih priključaka. Sudija za prethodni postupak, sudija za prethodno saslušanje, sudija ili predsjednik vijeća mogu zbog razloga sigurnosti ili postojanja nekog od razloga iz člana 197. stav 1. tač. a) do v) ovog zakona, rješenjem ograničiti ili zabraniti pritvoreniku korišćenje telefona.

(5) Pritvorenik ima pravo slobodne i neometane veze s braniocem.

Član 210.

Disciplinski prestupi pritvorenika

(1) Za disciplinske prestupe pritvorenika sudija za prethodni postupak, odnosno sudija za prethodno saslušanje, sudija, odnosno predsjednik vijeća može, na prijedlog upravnika ustanove, izreći disciplinsku kaznu ograničenja posjeta i dopisivanja. To se ograničenje ne odnosi na komunikaciju pritvorenika s braniocem ili susrete s konzularnim službenikom.

(2) Disciplinski prestupi koji predstavljaju teže povrede su:

- a) fizički napadi na druge pritvorenike, zaposlene ili službena lica, odnosno njihovo vrijeđanje,
- b) izrađivanje, primanje, unošenje i krijumčarenje predmeta za napad ili bjekstvo,
- v) unošenje u ustanovu ili pripremanje u ustanovi opojnih sredstava ili alkohola,
- g) povrede propisa o zaštiti na radu i protivpožarnoj zaštiti, kao i o sprečavanju posljedica prirodnih nepogoda,
- d) namjerno prouzrokovanje veće materijalne štete,
- đ) nedolično ponašanje pred drugim pritvorenicima ili službenim licima.

(3) Protiv rješenja o disciplinskoj kazni dopuštena je žalba vijeću iz člana 24. stav 5. ovog zakona u roku od 24 časa. Žalba ne zadržava izvršenje rješenja.

(4) O primjeni prinudnih mjera prema pritvoreniku uprava ustanove će, bez odlaganja, izvijestiti nadležni sud.

Član 211.

Nadzor nad izvršenjem pritvora

(1) Nadzor nad izvršenjem pritvora obavlja predsjednik nadležnog suda.

(2) Predsjednik nadležnog suda ili sudija kojeg on odredi dužan je najmanje jednom u 15 dana obići pritvorenike i ako nađe da je to potrebno, i bez prisutnosti sudskog policajca, obavijestiti se kako se pritvorenici hrane, kako zadovoljavaju ostale potrebe i kako se s njima postupa. Predsjednik suda, odnosno sudija kojeg on odredi, dužan je preduzeti potrebne mjere da se otklone nepravilnosti uočene pri obilasku ustanove. Predsjednik suda ne može odrediti da sudija za prethodni postupak umjesto njega obavlja nadzor nad izvršavanjem pritvora.

(3) Predsjednik suda, sudija za prethodni postupak ili sudija, odnosno predsjednik vijeća, nezavisno o nadzoru iz stava 2. ovog člana, mogu u svako doba obilaziti pritvorenike, s njima razgovarati i od njih primati pritužbe.

Član 212.

Kućni red u ustanovama za izdržavanje pritvora

Ministar pravde Republike Srpske propisaće kućni red u ustanovama za izdržavanje pritvora kojim će se pobliže urediti izvršavanje pritvora u skladu s odredbama ovog zakona.

Glava XVII

OSTALE ODREDBE

Član 213.

Odobrenje za gonjenje u činilaca i gonjenje po prijedlogu

(1) Kad je ovim zakonom, odnosno drugim opštim aktom donesenim na osnovu Ustava ili zakona određeno da je za gonjenje pojedinih krivičnih djela potrebno prethodno odobrenje nadležnog državnog organa, tužilac ne može pokrenuti, odnosno nastaviti istragu niti podići optužnicu, ako ne podnese dokaz da je odobrenje dato.

(2) Za krivična djela za koja se goni po prijedlogu oštećenog, prijedlog se podnosi nadležnom tužiocu u roku od tri mjeseca od dana kad je oštećeni saznao za krivično djelo i učinioca.

Član 214.

Posebni uslovi za krivično gonjenje

(1) U slučaju kada je krivično djelo izvršeno van teritorije Bosne i Hercegovine, tužilac može preduzeti krivično gonjenje ako je to krivično djelo propisano u zakonu Republike Srpske.

(2) U slučaju iz stava 1. ovog člana tužilac će preduzeti krivično gonjenje samo u slučaju ako je izvršeno djelo propisano kao krivično djelo i po zakonu države na čijoj je teritoriji krivično djelo izvršeno. Ni u tom slučaju krivično gonjenje se neće preduzeti ako se po zakonu te države krivično gonjenje preduzima po zahtjevu oštećenog, atakav zahtjev nije podnesen.

(3) Tužilac može preduzeti krivično gonjenje bez obzira na zakon države na čijoj je teritoriji krivično djelo izvršeno, u slučaju da se radi o krivičnom djelu prema pravilima međunarodnog prava.

Član 215.

O bustava postupka u slučaju smrti osumnjičenog, odnosno optuženog

Kada se u toku krivičnog postupka utvrdi da je osumnjičeni, odnosno optuženi umro, postupak će se obustaviti.

Član 216.

Postupak u slučaju neuračunljivosti osumnjičenog, odnosno optuženog

Ako se u toku postupka utvrdi da je osumnjičeni, odnosno optuženi u vrijeme izvršenja krivičnog djela bio neuračunljiv, sud donosi odgovarajuću odluku sa članom 417. ovog zakona.

Član 217.

Duševno oboljenje osumnjičenog, odnosno optuženog u toku postupka

Kad se u toku krivičnog postupka utvrdi da je osumnjičeni, odnosno optuženi poslije izvršenog krivičnog djela obolio od kakvog trajnog duševnog oboljenja, rješenjem će se prekinuti krivični postupak (član 416. ovog zakona).

Član 218.

Kažnjavanje za odugovlačenje postupka

(1) Sud može u toku postupka kazniti novčanom kaznom do 5 000 KM tužioca, branioca, punomoćnika ili zakonskog zastupnika i oštećenog, ako su njihovi postupci očigledno upravljani na odugovlačenje krivičnog postupka.

(2) O kažnjavanju tužioca obavijestiće se Visoko sudsko i tužilačko vijeće Republike Srpske, a o kažnjavanju advokata - nadležna advokatska komora.

Član 219.

Primjena pravila međunarodnog prava

(1) U pogledu isključenja krivičnog gonjenja za lica koja uživaju pravo imuniteta u Bosni i Hercegovini, važe pravila međunarodnog prava.

(2) U slučaju sumnje da li se radi o tim licima, sud će se za objašnjenje obratiti Ministarstvu pravde Republike Srpske.

Član 220.

Privremeno oduzimanje vozačke dozvole

(1) Ako se postupak vodi zbog krivičnog djela ugrožavanja javnog saobraćaja, sud može osumnjičenom, odnosno optuženom oduzeti vozačku dozvolu za vrijeme dok postupak traje.

(2) U hitnim slučajevima tužilac može odrediti mjeru iz stava 1. ovog člana o čemu odmah obavještava sudiju za prethodni postupak koji može u roku od 72 časa donijeti rješenje o privremenom oduzimanju vozačke dozvole. U slučaju da sudija za prethodni postupak ne donese rješenje o privremenom oduzimanju vozačke dozvole, tužilac će vozačku dozvolu vratiti osumnjičenom.

(3) Vozačka dozvola će se vratiti osumnjičenom, odnosno optuženom i prije završetka krivičnog postupka ako se može opravdano zaključiti da su prestali razlozi za njeno oduzimanje.

(4) Protiv rješenja donesenog u smislu st. 1. i 2. ovog člana dopuštena je žalba, koja ne zadržava izvršenje rješenja.

(5) Vrijeme za koje je vozačka dozvola oduzeta optuženom koji je na slobodi uračunaće se u izrečenu mjeru bezbjednosti zabrane upravljanja motornim vozilom.

DIO DRUGI

TOK POSTUPKA

Glava XVIII

ISTRAGA

Član 221.

O baveza prijavljivanja krivičnog djela

(1) Službena i odgovorna lica u svim organima vlasti u Republici Srpskoj, javnim preduzećima i ustanovama dužni su da prijave krivična djela o kojima su obaviješteni ili za koja saznaju na koji drugi način. U takvim okolnostima, službeno i odgovorno lice će preduzeti mjere da bi se sačuvali

tragovi krivičnog djela, predmeti na kojima je ili pomoću kojih je učinjeno krivično djelo i drugi dokazi o njima i obavijestiće o tome, bez odlaganja, ovlašćeno službeno lice ili tužilaštvo.

(2) Zdravstveni radnici, nastavnici, vaspitači, roditelji, staratelji, usvojitelji i druga lica koja su ovlašćena ili dužna da pružaju zaštitu i pomoć maloljetnim licima, da vrše nadzor, odgajanje i vaspitavanje maloljetnika, a koji saznaju ili ocjene da postoji sumnja da je maloljetno lice žrtva seksualnog, fizičkog ili nekog drugog zlostavljanja, dužni su o toj sumnji odmah obavijestiti ovlašćeno službeno lice ili tužioca.

Član 222.

Prijavljivanje krivičnog djela od strane građana

(1) Građanin ima pravo prijaviti izvršenje krivičnog djela.

(2) Svako je dužan prijaviti izvršenje krivičnog djela kada neprijavljivanje krivičnog djela predstavlja krivično djelo.

Član 223.

Podnošenje prijave

(1) Prijava se podnosi tužiocu, pismeno ili usmeno.

(2) Ako se prijava podnosi usmeno, lice koje podnosi prijavu upozoriće se na posljedice lažnog prijavljivanja. O usmenoj prijavi sastaviće se zapisnik, a ako je prijava saopštena telefonom, sačinice se službena zabilješka.

(3) Ako je prijava podnesena sudu ili ovlašćenom službenom licu, oni će prijavu primiti i odmah i dostaviti tužiocu.

Član 224.

Naredba o sprovođenju istrage

(1) Tužilac naređuje sprovođenje istrage ako postoje osnovi sumnje da je izvršeno krivično djelo.

(2) O sprovođenju istrage donosi se naredba, koja sadrži: podatke o učiniocu krivičnog djela ukoliko su poznati, opis djela iz kojeg proizilaze zakonska obilježja krivičnog djela, zakonski naziv krivičnog djela, okolnosti koje potvrđuju osnove sumnje za sprovođenje istrage i postojeće dokaze. U naredbi tužilac će navesti koje okolnosti treba istražiti i koje istražne radnje treba preduzeti.

(3) Tužilac donosi naredbu da se istraga neće sprovođiti ako je iz prijave i pratećih spisa očigledno da prijavljeno djelo nije krivično djelo, ako ne postoje osnovi sumnje da je prijavljeno lice učinilo krivično djelo, ako je nastupila zastarjelost ili je djelo obuhvaćeno amnestijom ili pomilovanjem ili ako postoje druge okolnosti koje isključuju krivično gonjenje.

(4) O nesprovođenju istrage, kao i o razlozima za to, tužilac će obavijestiti oštećenog i podnosioca prijave u roku od tri dana. Oštećeni i podnositelj prijave imaju pravo podnijeti pritužbu u roku od osam dana uredu tužioca.

Član 225.

Sprovođenje istrage

(1) U toku sprovođenja istrage tužilac može preduzeti sve istražne radnje, uključujući ispitivanje osumnjičenog i saslušanje oštećenog i svjedoka, vršenje uviđaja i rekonstrukcije događaja, preduzimanje posebnih mjera koje obezbjeđuju sigurnost svjedoka i informacija i naređivanje potrebnih vještačenja.

(2) O preduzetim istražnim radnjama sastavlja se zapisnik u skladu sa ovim zakonikom.

(3) Ako se osumnjičeni nalazi u pritvoru, naredbu za dovođenje radi ispitivanja izdaje tužilac i o tome obavještava sudiju za prethodni postupak.

Član 226.

Nadzor tužioca nad radom ovlašćenih službenih lica

(1) Ako postoje osnovi sumnje da je izvršeno krivično djelo za koje je zakonom propisana kazna zatvora preko pet godina, ovlašćeno službeno lice je dužno odmah obavijestiti tužioca i pod njegovim nadzorom preduzeti potrebne mjere da se pronađe izvršilac krivičnog djela, da se spriječi skrivanje ili bjekstvo osumnjičenog ili saučesnika, da se otkriju i sačuvaju tragovi krivičnog djela i predmeti koji mogu poslužiti kao dokazi i da se prikupe sve informacije koje mogu biti korisne u krivičnom postupku.

(2) Ako postoje osnovi sumnje da je izvršeno krivično djelo iz stava 1. ovog člana, ovlašćeno službeno lice dužno je u slučaju opasnosti od odlaganja preduzeti neophodne radnje radi izvršenja zadataka iz stava 1. ovog člana. Prilikom preduzimanja ovih radnji, ovlašćeno službeno lice dužno je postupiti po ovom zakonu. O svemu što je preduzeto, ovlašćeno službeno lice dužno je odmah obavijestiti tužioca i dostaviti prikupljene predmete koji mogu poslužiti kao dokaz.

(3) Ako postoje osnovi sumnje da je izvršeno krivično djelo za koje je zakonom propisana kazna zatvora do pet godina, ovlašćeno službeno lice je dužno obavijestiti tužioca o svim raspoloživim informacijama i istražnim radnjama koje je preduzelo najkasnije sedam dana od dana saznanja o postojanju osnova sumnje da je krivično djelo učinjeno.

Član 227.

Uzimanje izjava i prikupljanje dokaza

(1) Radi izvršenja zadataka iz člana 226. ovog zakona, ovlašćeno službeno lice može: prikupljati potrebne izjave od lica; izvršiti potreban pregled prevoznih sredstava, putnika i prtljaga; ograničiti kretanje na određenom prostoru za vrijeme potrebno da se obavi određena radnja; preduzeti potrebne mjere u vezi sa utvrđivanjem identiteta lica i predmeta; raspisati potragu za licem i stvarima za kojima

se traga; u prisustvu odgovornog lica pretražiti određene objekte i prostorije državnih organa, javnih preduzeća i ustanova; obaviti uvid u određenu njihovu dokumentaciju, kao i preduzeti druge potrebne mjere i radnje. O činjenicama i okolnostima koje su utvrđene pri preduzimanju pojedinih radnji, kao i o predmetima koji su pronađeni ili oduzeti, sastaviće se zapisnik ili službena zabilješka.

(2) Pri prikupljanju izjava od lica, ovlašćeno službeno lice može izdati pismeni poziv licu da dođe u službene prostorije, pod uslovom da se u pozivu naznače razlozi pozivanja. Lice ne mora dati nikakvu izjavu ili odgovarati na pitanja koja mu ovlašćeno službeno lice postavlja, osim davanja ličnih podataka, o čemu će ga ovlašćeno službeno lice poučiti.

(3) Prilikom prikupljanja izjava od lica, ovlašćeno službeno lice će postupiti u skladu sa članom 143. ovog zakona, odnosno u skladu sa članom 151. ovog zakona. U tom slučaju se zapisnici o prikupljenim obavještenjima mogu upotrijebiti kao dokazi u krivičnom postupku.

(4) Lice prema kome je primjenjena neka od radnji ili mjera iz ovog člana ima pravo da podnese pritužbu tužiocu u roku od tri dana. Tužilac će provjeriti osnovanost pritužbe i ako utvrdi da su se u preduzetim radnjama ili mjerama stekla obilježja krivičnog djela ili povreda radne obaveze, postupiće prema pritužbi u skladu sa zakonom.

(5) Na osnovu prikupljenih izjava i dokaza koji su otkriveni, ovlašćeno službeno lice sastavlja izvještaj. Uz izvještaj se dostavljaju i predmeti, skice, fotografije, pribavljeni izvještaji, spisi o preduzetim mjerama i radnjama, službene zabeleške, izjave i drugi materijali koji mogu biti korisni za uspješno vođenje postupka, uključujući sve činjenice i dokaze koji idu u korist osumnjičenom. Ako ovlašćeno službeno lice poslije podnošenja izvještaja sazna za nove činjenice, dokaze ili tragove krivičnog djela, dužno je prikupljati potrebna obavještenja i izvještaj o tome, kao dopunu prethodnog izvještaja, odmah predati tužiocu.

(6) Tužilac može prikupljati izjave i od lica koja se nalaze u pritvoru ako je to potrebno radi otkrivanja drugih krivičnih djela istog lica, njegovih saučesnika ili krivičnih djela drugih učinilaca.

Član 228.

Zadržavanje na mjestu izvršenja krivičnog djela

(1) Ovlašćeno službeno lice ima pravo da lica zatečena na mjestu izvršenja krivičnog djela zadrži radi prikupljanja obavještenja ako ta lica mogu dati obavještenja važna za krivični postupak i o tome je dužno obavijestiti tužioca. Zadržavanje tih lica na mjestu izvršenja krivičnog djela ne može trajati duže od šest časova.

(2) Ovlašćeno službeno lice može fotografisati i uzimati otiske prstiju lica za koje postoje osnovi sumnje da je izvršilo krivično djelo. Kada to doprinosi efikasnosti postupka, ovlašćeno službeno lice može javno objaviti fotografiju tog lica, ali samo po odobrenju tužioca.

(3) Ako je potrebno da se utvrdi od koga potiču otisci prstiju na pojedinim predmetima, ovlašćeno službeno lice može uzimati otiske prstiju od lica za koja postoji vjerovatnoća da su mogla doći u dodir s tim predmetima.

(4) Lice prema kome je preduzeta neka od radnji iz ovog člana ima pravo da podnese pritužbu tužiocu.

Član 229.

Uviđaj i vještačenje

Ovlašćeno službeno lice može, izuzetno, nakon obavještanja tužioca, izvršiti uviđaj i odrediti potrebna vještačenja, osim pregleda, obdukcije i ekshumacije leša. Ako je tužilac prisutan na licu mjesta u toku vršenja uviđaja od strane ovlašćenih službenih lica, može tražiti da ovlašćeno službeno lice izvrši određene radnje koje on smatra neophodnim. Sve radnje preduzete tokom uviđaja moraju se dokumentovati i detaljno obrazložiti kako u zapisniku, tako i u posebnom službenom izvještaju.

Član 230.

Pregled, obdukcija i ekshumacija

Ukoliko postoji sumnja ili je očigledno da je smrt prouzrokovana krivičnim djelom ili je u vezi sa izvršenjem krivičnog djela, tužilac će narediti izvođenje pregleda i obdukcije. Ako je leš već zakopan, odrediće se ekshumacija u cilju njegovog pregleda i obdukcije, o čemu će tužilac zatražiti naredbu od suda.

Član 231.

Sudsko obezbjeđenje dokaza

(1) Kada je u interesu pravde da se svjedok sasluša kako bi se njegov iskaz koristio na glavnom pretresu zato što postoji mogućnost da neće biti dostupan sudu za vrijeme suđenja, sudija za prethodni postupak može, na prijedlog stranaka ili branioca, narediti da se izjava tog svjedoka uzme na posebnom saslušanju. Saslušanje će se sprovesti u skladu sa članom 277. ovog zakona.

(2) Prije upotrebe izjave svjedoka iz stava 1. ovog člana, stranka, odnosno branilac koji traže da se izjava uzme u obzir kao dokaz na glavnom pretresu, mora dokazati da je, i pored svih uložениh napora da se osigura prisustvo svjedoka na glavnom pretresu, svjedok ostao nedostupan. Ova izjava se ne može koristiti ako je svjedok prisutan na glavnom pretresu.

(3) Ukoliko stranke ili branilac smatraju da će doći do nestanka određenog dokaza, odnosno do nemogućnosti izvođenja takvog dokaza na glavnom pretresu, predložiće sudiji za prethodni postupak preduzimanje neophodne radnje u cilju obezbjeđenja dokaza. Ako sudija za prethodni postupak prihvati prijedlog o preduzimanju radnje dokazivanja, obavijestiće o tome stranke i branioca.

(4) Ako sudija za prethodni postupak odbije prijedlog iz st. 1. i 3. ovog člana, donijeće rješenje protiv kojeg se može izjaviti žalba vijeću iz člana 24. stav 5. ovog zakona.

Član 232.

O bustava istrage

(1) Tužilac će naredbom obustaviti istragu ukoliko se ustanovi da:

- a) djelo koje je učinio osumnjičeni, nije krivično djelo,
- b) postoje okolnosti koje isključuju krivičnu odgovornost osumnjičenog, osim u slučaju iz člana 214. ovog zakona,
- v) nema dovoljno dokaza da je osumnjičeni učinio krivično djelo i
- g) je djelo obuhvaćeno amnestijom, pomilovanjem ili zastarom ili postoje druge smetnje koje isključuju krivično gonjenje.

(2) O obustavi istrage kao i o razlozima za obustavu istrage tužilac će u pisanoj formi obavijestiti oštećenog koji ima prava predviđena u članu 224. ovog zakona, kao i osumnjičenog ako je ispitan i lice koje je prijavilo krivično djelo.

(3) Tužilac, u slučajevima iz stava 1. tačka v) ovog člana može ponovo otvoriti istragu ako se dobiju nove činjenice i okolnosti koje ukazuju da postoje osnovi sumnje da je osumnjičeni učinio krivično djelo.

Član 233.

Okončanje istrage

(1) Tužilac okončava istragu kad nađe da je stanje stvari dovoljno razjašnjeno da se može podići optužnica. Okončanje istrage će se zabilježiti u spisu.

(2) Ako se istraga ne završi u roku od šest mjeseci od donošenja naredbe o sprovođenju istrage, potrebne mjere da bi se istraga okončala, preduzeće kolegij tužilaštva.

(3) Optužnica se ne može podići ako osumnjičeni nije bio ispitan.

Glava XIX

POSEBNE ISTRAŽNE RADNJE

Član 234.

Vrste posebnih istražnih radnji i uslovi za njihovu primjenu

(1) Protiv lica za koje postoje osnovi sumnje da je samo ili zajedno s drugim licima učestvovalo ili učestvuje u izvršenju krivičnog djela iz člana 235. ovog zakona mogu se odrediti posebne istražne radnje, ako se na drugi način ne mogu pribaviti dokazi ili bi njihovo pribavljanje bilo povezano s nesrazmjernim teškoćama.

(2) Istražne radnje iz stava 1. ovog člana su:

- a) nadzor i tehničko snimanje telekomunikacija,
- b) pristup kompjuterskim sistemima i kompjutersko sravnjenje podataka,
- v) nadzor i tehničko snimanje prostorija,
- g) tajno praćenje i tehničko snimanje lica, transportnih sredstava i predmeta koji su u vezi sa njima,

d) korišćenje prikrivenih istražitelja i korišćenje informatora,

đ) simulovani i kontrolisani otkup predmeta i simulovano davanje potkupnine,

e) nadzirani prevoz i isporuka predmeta.

(3) Istražne radnje iz stava 2. ovog člana mogu se odrediti i prema licu za koje postoje osnovi sumnje da učiniocu, odnosno od učinioca krivičnog djela iz člana 235. ovog zakona prenosi informacije u vezi s krivičnim djelom, odnosno da učinilac koristi njegovo sredstvo telekomunikacije.

(4) Na razgovore lica iz stava 1. ovog člana i njegovog branioca shodno se primjenjuju odredbe o komunikaciji osumnjičenog i branioca.

(5) Pri izvršavanju mjera iz tač. d) i đ) stav 2. ovog člana policijski organi ili druga lica ne smiju preduzimati aktivnosti koje predstavljaju podstrekavanje na izvršenje krivičnog djela. Ako su preuzete takve aktivnosti, to je okolnost koja isključuje krivično gonjenje podstrekavanog lica za krivično djelo učinjeno u vezi s ovim radnjama.

(6) Prikriveni istražitelj je posebno obučeno ovlašćeno službeno lice koje istražuje pod izmijenjenim identitetom. Prikriveni istražitelj smije pod svojim izmijenjenim identitetom učestvovati u pravnom prometu. Ukoliko je to neophodno za formiranje i održavanje tog identiteta, mogu se izraditi, izmijeniti ili koristiti odgovarajuća dokumenta.

Član 235.

Krivična djela za koja se mogu odrediti posebne istražne radnje

Radnje iz člana 234. stav 2. ovog zakona mogu se odrediti za krivična djela:

- a) protiv Republike Srpske,
- b) protiv čovječnosti i međunarodnog prava,
- v) terorizma,
- g) za koja se prema Krivičnom zakonu može izreći kazna zatvora od tri godine ili teža kazna.

Član 236.

Nadležnost za određivanje i trajanje istražnih radnji

(1) Istražne radnje iz člana 234. stav 2. ovog zakona određuje naredbom sudija za prethodni postupak, na obrazloženi prijedlog tužioca, koji sadrži: podatke o licu protiv koga se radnja preduzima, osnovne sumnje iz člana 234. st. 1. ili 3. ovog zakona, razloge za njeno preduzimanje i ostale bitne okolnosti koje zahtijevaju preduzimanje radnji, navođenje radnje koja se zahtijeva i način njenog izvođenja, obim i trajanje radnje. Naredba sadrži iste podatke kao i prijedlog tužioca, kao i utvrđivanje trajanja naredene radnje.

(2) Izuzetno, ako se pismena naredba ne može dobiti na vrijeme i ako postoji opasnost od odlaganja, može se započeti sa izvršavanjem istražne radnje iz člana 234. ovog zakona i na osnovu usmene naredbe sudije za prethodni postupak. Pismeni nalog sudije za prethodni postupak mora biti pribavljen u roku od 24 časa od izdavanja usmene naredbe.

(3) Istražne radnje iz tač. a), b), v), g) i e) stava 2. člana 234. ovog zakona mogu trajati najduže do mjesec dana, a iz posebno važnih razloga mogu se, na obrazloženi prijedlog tužioca, produžiti za još mjesec dana, s tim da mjere iz tač. a), b) i v) mogu trajati ukupno najduže šest mjeseci, a mjere iz tač. g) i e) ukupno najduže tri mjeseca. Zahtjev za radnju iz člana 234. stav 2. tačka đ) ovog zakona se može odnositi samo na jednokratni akt, a zahtjev za svaku narednu radnju protiv istog lica mora sadržavati razloge koji opravdavaju njenu upotrebu.

(4) Naredba sudije za prethodni postupak kao i prijedlog tužioca iz stava 1. ovog člana čuvaju se u posebnom omotu. Tužilac i sudija za prethodni postupak će sastavljanjem ili prepisom zapisnika bez navođenja ličnih podataka prikrivenog istražitelja i informatora ili na drugi odgovarajući način spriječiti da neovlašćena lica, osumnjičeni i njegov branilac otkriju identitet prikrivenog istražitelja i informatora.

(5) Sudija za prethodni postupak mora pismenim nalogom, bez odlaganja, obustaviti izvršenje preduzetih radnji ako su prestali razlozi zbog kojih su radnje bile određene.

(6) Naredbu iz stava 1. ovog člana izvršava policijski organ. Preduzeća koja vrše prenos informacija dužna su tužiocu i policijskim organima omogućiti sprovođenje radnji iz člana 234. stav 2. tačka a) ovog zakona.

Član 237.

Materijal dobijen preduzimanjem radnji i

obavještavanje o preduzetim radnjama

(1) Po prestanku primjene radnji iz člana 234. ovog zakona policijski organi moraju sve informacije, podatke i predmete dobijene preduzetim radnjama, kao i izvještaj o tome predati tužiocu. Tužilac je dužan dostaviti sudiji za prethodni postupak pismeni izvještaj o preduzetim radnjama. Na osnovu podnesenog izvještaja sudija za prethodni postupak provjerava da li je postupljeno po njegovoj naredbi.

(2) Ako tužilac odustane od krivičnog gonjenja, odnosno ako informacije i podaci pribavljeni primjenom naređenih radnji nisu potrebni za krivični postupak, uništice se pod nadzorom sudije za prethodni postupak, koji će o tome sastaviti posebni zapisnik. O preduzimanju radnji, razlozima za njihovo preduzimanje, informaciji da dobijeni materijal nije bio osnov za krivično gonjenje i da je uništen, pismeno se obavještava lice protiv koga je neka od radnji iz člana 234. stav 2. ovog zakona bila preduzeta.

(3) Sudija za prethodni postupak će, bez odlaganja, a nakon preduzimanja radnji iz člana 234. ovog zakona, obavijestiti lice protiv kojeg je radnja bila preduzeta. Lice protiv kojeg je radnja bila preduzeta može od suda zatražiti ispitivanje zakonitosti naredbe i načina na koji je sprovedena radnja.

(4) Podaci i informacije dobijeni preduzimanjem radnji iz člana 234. stav 2. ovog zakona čuvaju se dok se čuva sudski spis.

Član 238.

Slučajni nalazi

Ne mogu se koristiti kao dokaz informacije i podaci dobijeni preduzimanjem radnji iz člana 234. ovog zakona ako se ne odnose na krivično djelo navedeno u članu 235. ovog zakona.

Član 239.

Postupanje bez sudskog naloga ili izvan njenog okvira

Ako su radnje iz člana 235. ovog zakona preduzete bez naloga sudije za prethodni postupak ili u suprotnosti s njom, sud na pribavljenim podacima ili dokazima ne može zasnivati svoju odluku.

Član 240.

Korišćenje dokaza pribavljenih posebnim radnjama

Tehničke snimke, isprave i predmeti pribavljeni pod uslovima i na način propisan ovim zakonom mogu se koristiti kao dokazi u krivičnom postupku. Prikriveni istražitelj i informator iz člana 234. stav 2. tačka d) ovog zakona, kao i lica koja su provela istražne radnje iz člana 234. stav 2. tačka đ) ovog zakona - mogu se saslušati kao svjedoci, ili kao zaštićeni svjedoci o toku sprovođenja radnji ili o drugim važnim okolnostima

Glava XX

POSTUPAK OPTUŽENJA

Član 241.

Podizanje optužnice

- (1) Kad u toku istrage tužilac nađe da postoji dovoljno dokaza iz kojih proizilazi osnovana sumnja da je osumnjičeni učinio krivično djelo, pripremiće i uputiti optužnicu sudiji za prethodno saslušanje.
- (2) Nakon podizanja optužnice osumnjičeni, odnosno optuženi i branilac imaju pravo uvida u sve spise i dokaze.
- (3) Nakon podizanja optužnice stranke ili branilac mogu predlagati sudiji za prethodno saslušanje preduzimanje radnji u skladu s članom 231. ovog zakona.

Član 242.

Sadržaj optužnice

(1) Optužnica sadrži:

a) naziv suda,

b) ime i prezime osumnjičenog, s ličnim podacima,

v) opis djela iz kog proizlaze zakonska obilježja krivičnog djela, vrijeme i mjesto izvršenja krivičnog djela, predmet na kome je i sredstvo kojim je izvršeno krivično djelo, kao i ostale okolnosti potrebne da se krivično djelo što preciznije odredi,

g) zakonski naziv krivičnog djela, s navođenjem odredbe krivičnog zakona,

d) prijedlog o dokazima koje treba izvesti, uz naznačenje svjedoka, vještaka ili pseudonima zaštićenih svjedoka, spisa koje treba pročitati i predmeta koji služe kao dokaz,

đ) rezultat istrage,

e) dokaze koji potkrepljuju navode optužnice.

(2) Jednom optužnicom može se obuhvatiti više krivičnih djela ili više osumnjičenih.

(3) Ako se osumnjičeni nalazi na slobodi, u optužnici se može predložiti da se odredi pritvor, a ako se nalazi u pritvoru može se predložiti da se pritvor produži ili da se pusti na slobodu.

Član 243.

Odlučivanje o optužnici

(1) Odmah po prijemu optužnice sudija za prethodno saslušanje će ispitati da li je sud nadležan, da li postoje okolnosti iz člana 232. stav 1. tačka g) ovog zakona, te da li je optužnica propisno sastavljena u skladu sa članom 242. ovog zakona. Ukoliko sud nađe da optužnica nije propisno sastavljena postupiće u skladu sa članom 59. st. 3. i 4. ovog zakona.

(2) Sudija za prethodno saslušanje može potvrditi ili odbiti sve ili pojedine tačke optužnice u roku od osam dana, a u složenim predmetima u roku od 15 dana od dana prijema optužnice. Ukoliko odbije sve ili pojedine tačke optužnice, sudija za prethodno saslušanje donosi rješenje koje se dostavlja tužiocu. Protiv ovog rješenja žalba se podnosi u roku od 24 časa. O žalbi odlučuje vijeće iz člana 24. stav 5. ovog zakona u roku od 72 časa.

(3) Prilikom potvrđivanja optužnice, sudija za prethodno saslušanje proučava svaku tačku optužnice i dokaze koje mu je dostavio tužilac da bi utvrdio postojanje osnovane sumnje.

(4) Pošto se potvrde pojedine ili sve tačke optužnice, osumnjičeni dobija status optuženog. Sudija za prethodno saslušanje dostavlja optužnicu optuženom i njegovom braniocu.

(5) Sudija za prethodno saslušanje dostaviće optužnicu optuženom koji je na slobodi bez odlaganja, a ako se nalazi u pritvoru u roku od 24 časa nakon potvrđivanja optužnice. Sudija za prethodno saslušanje obavijestiće optuženog da u roku od 15 dana od dana dostavljanja optužnice ima pravo na podnošenje prethodnih prigovora, da će ročište o izjašnjenju o krivici biti zakazano odmah nakon donošenja odluke o prethodnim prigovorima, odnosno po isteku roka za ulaganje prethodnih prigovora, te da može navesti prijedloge dokaza koje namjerava izvesti na glavnom pretresu.

(6) Nakon odbijanja svih ili pojedinih tačaka u optužnici, tužilac može podnijeti novu ili izmijenjenu optužnicu koja će biti zasnovana na novim dokazima. Nova, odnosno izmijenjena optužnica podnosi se na potvrđivanje.

Član 244.

Izjašnjenje o krivici

(1) Izjavu o krivici optuženi daje sudiji za prethodno saslušanje u prisustvu tužioca i branioca. Prije izjave o krivici optuženi će se upoznati sa svim mogućim posljedicama priznanja krivice u

smislu člana 245. stav 1. ovog zakona. U slučaju da optuženi nema branioca, sudija za prethodno saslušanje će provjeriti da li optuženi razumije posljedice izjašnjavanja o krivici, kao i da li postoje uslovi za postavljanje branioca u skladu sa članom 53. stav 5, odnosno članom 46. ovog zakona. Izjava o krivici i datim upozorenjima unosi se u zapisnik. Ukoliko se optuženi ne izjasni o krivici, sudija za prethodno saslušanje će po službenoj dužnosti unijeti u zapisnik da optuženi poriče krivicu.

(2) Ako se optuženi izjasni da je kriv, sudija za prethodno saslušanje će uputiti predmet sudiji, odnosno vijeću radi zakazivanja ročišta na kome će se utvrditi postojanje uslova iz člana 245. ovog zakona.

(3) Ukoliko se optuženi proglasi krivim nakon završetka glavnog pretresa ili promijeni svoju prvobitnu izjavu o poricanju krivice i naknadno prizna krivicu, njegova izjava o poricanju krivice neće biti uzeta u obzir prilikom odmjerenja kazne.

(4) Nakon unošenja izjave o krivici u zapisnik, sudija za prethodno saslušanje će proslijediti predmet sudiji, odnosno vijeću kojem je predmet dodijeljen u svrhu zakazivanja glavnog pretresa, a dokaze koji potkrepljuju navode optužnice vraća tužiocu. Glavni pretres će biti zakazan u roku od 30 dana od dana izjašnjavanja o krivici. Ovaj rok može se izuzetno produžiti za još 30 dana.

Član 245.

Razmatranje izjave o priznanju krivice

(1) Prilikom razmatranja izjave o priznanju krivice, sud provjerava:

- a) da li je izjava o priznanju krivice uslijedila dobrovoljno, svjesno i sa razumijevanjem,
- b) da li je optuženi upozoren i razumio da se izjavom o priznanju krivice odriče od prava na suđenje,
- v) da li postoji dovoljno dokaza o krivici optuženog,
- g) da li je optuženi upoznat i razumio moguće posljedice u vezi sa imovinsko-pravnim zahtjevom i
- d) da li je optuženi upoznat sa odlukom o naknadi troškova krivičnog postupka i sa pravom da bude oslobođen naknade u slučaju iz člana 99. stav 4. ovog zakona.

(2) Ako sud prihvati izjavu o priznanju krivice, izjava optuženog će se unijeti u zapisnik i nastaviti sa pretresom za izricanje krivičnopravne sankcije.

(3) Ako sud odbaci izjavu o priznanju krivice, to će saopštiti strankama i braniocu i unijeti u zapisnik. Izjava o priznanju krivice ne može se koristiti kao dokaz u daljem toku krivičnog postupka.

Član 246.

Pregovaranje o krivici

(1) Osumnjičeni, odnosno optuženi i njegov branilac mogu do završetka glavnog pretresa, odnosno pretresa pred vijećem drugostepenog suda pregovarati sa tužiocem o uslovima priznavanja krivice za djelo za koje se osumnjičeni, odnosno optuženi tereti.

(2) Sporazum o priznanju krivice ne može se zaključiti ako se optuženi na ročištu za izjašnjenje o krivici izjasnio da je kriv.

(3) Prilikom pregovaranja sa osumnjičenim, odnosno optuženim i braniocem o priznanju krivice u skladu sa stavom 1. ovog člana, tužilac može predložiti izricanje kazne ispod zakonom određenog minimuma kazne zatvora za to krivično djelo, odnosno blažu sankciju za osumnjičenog, odnosno optuženog u skladu sa Krivičnim zakonom.

(4) Sporazum o priznanju krivice sačinjava se u pisanom obliku i uz optužnicu se dostavlja

sudiji za prethodno saslušanje, sudiji, odnosno vijeću. Nakon potvrđivanja optužnice sporazum o priznanju krivice razmatra i izriče krivičnopravnu sankciju predviđenu sporazumom, sudija za prethodno saslušanje sve do dostavljanja predmeta sudiji, odnosno vijeću radi zakazivanja glavnog pretresa. Nakon dostavljanja predmeta radi zakazivanja glavnog pretresa o sporazumu odlučuje sudija, odnosno vijeće.

(5) Sudija za prethodno saslušanje, sudija, odnosno vijeće sporazum mogu prihvatiti ili odbaciti.

(6) Prilikom razmatranja sporazuma o priznanju krivice, sud provjerava:

a) da li je do sporazuma o priznanju krivice došlo dobrovoljno, svjesno i sa razumijevanjem, kao i nakon upoznavanja sa mogućim posljedicama, uključujući i posljedice u vezi sa imovinsko-pravnim zahtjevom i troškovima krivičnog postupka,

b) da li postoji dovoljno dokaza o krivici optuženog,

v) da li optuženi razumije da se sporazumom o priznanju krivice odriče prava na suđenje i da ne može uložiti žalbu na krivičnopravnu sankciju koja će mu se izreći,

g) da li je predložena krivičnopravna sankcija u skladu sa stavom 3. ovog člana i

d) da li je oštećenom pružena mogućnost da se pred tužiocem izjasni o imovinsko-pravnom zahtjevu.

(7) Ako sud prihvati sporazum o priznanju krivice, izjava optuženog će se unijeti u zapisnik i nastaviti sa pretresom za izricanje krivičnopravne sankcije predviđene sporazumom.

(8) Ako sud odbaci sporazum o priznanju krivice, to će saopštiti strankama i braniocu i konstatovati u zapisnik. Istovremeno će se odrediti datum održavanja glavnog pretresa. Glavni pretres će se zakazati u roku od 30 dana. Priznanje iz ovog sporazuma ne može se koristiti kao dokaz u krivičnom postupku.

(9) O rezultatima pregovaranja o krivici sud će obavijestiti oštećenog.

Član 247.

Povlačenje optužnice

(1) Tužilac može povući optužnicu bez prethodnog odobrenja suda, do njenog potvrđivanja. Nakon potvrđivanja optužnice pa do početka glavnog pretresa, tužilac može povući optužnicu obrazloženim prijedlogom, samo uz odobrenje sudije za prethodno saslušanje, i to iz važnih razloga.

(2) U slučaju iz stava 1. ovog člana, sudija za prethodno saslušanje rješenjem odobrava povlačenje optužnice, o čemu se obavještavaju osumnjičeni, odnosno optuženi i branilac, kao i oštećeni.

Član 248.

Razlozi za prigovori odluka o prigovoru

(1) Prethodnim prigovorima se:

a) osporava nadležnost,

b) ističu okolnosti iz člana 232. stav 1. tačka g) ovog zakona,

v) ukazuje na formalne nedostatke u optužnici,

g) osporava zakonitost dokaza,

d) zahtijeva spajanje ili razdvajanje postupka i

đ) osporava odluka o odbijanju zahtjeva za postavljanje branioca na osnovu člana 54. stav 1. ovog zakona.

(2) Ukoliko sudija za prethodno saslušanje usvoji prigovor iz stava 1. tačka g) ovog člana

odlučice da se takav dokaz izdvoji iz spisa i vrati tužiocu.

(3) O prethodnim prigovorima odlučuje sudija za prethodno saslušanje u roku od osam dana koji ne može učestvovati u suđenju. Protiv rješenja kojim se odlučuje o prethodnim prigovorima žalba nije dopuštena.

Član 249.

Prepretresno ročište

U toku priprema za glavni pretres sudija ili predsjednik vijeća može održati ročište sa strankama i braniocem da bi se razmotrila pitanja koja su relevantna za glavni pretres.

DIO TREĆI

Glava XXI

GLAVNI PRETRES

1. Javnost glavnog pretresa

Član 250.

Opšta javnost

(1) Glavni pretres je javan.

(2) Glavnom pretresu mogu prisustvovati samo punoljetna lica.

(3) Lica koja su prisutna na glavnom pretresu ne smiju nositi oružje ili opasno oruđe, osim čuvara optuženog i lica kojimato dozvoli sudija, odnosno predsjednik vijeća.

Član 251.

Isključenje javnosti

(1) Od otvaranja zasjedanja pa do završetka glavnog pretresa sudija, odnosno vijeće može u svako doba, po službenoj dužnosti ili po prijedlogu stranaka i branioca, ali uvijek po njihovom saslušanju, isključiti javnost za cio glavni pretres ili jedan njegov dio, ako je to u interesu državne bezbjednosti ili ako je to potrebno radi čuvanja državne, vojne, službene ili važne poslovne tajne, čuvanja javnog reda, zaštite morala u demokratskom društvu, ličnog i intimnog života optuženog ili oštećenog ili zaštite interesa maloljetnika ili svjedoka.

(2) Odluku o isključenju javnosti donosi sudija, odnosno vijeće rješenjem koje mora biti obrazloženo i javno objavljeno.

(3) Rješenje o isključenju javnosti može se pobijati samo u žalbi na presudu.

Član 252.

Na koga se ne odnosi isključenje javnosti

(1) Isključenje javnosti ne odnosi se na stranke, branioca, oštećenog, zakonskog zastupnika i punomoćnika.

(2) Sudija, odnosno vijeće može dopustiti da glavnom pretresu na kome je javnost isključena budu prisutna službena lica, naučni i javni radnici, a na zahtjev optuženog može to dopustiti i njegovom bračnom, odnosno vanbračnom drugu i bliskim srodnicima.

(3) Sudija, odnosno vijeće će upozoriti lica koja su prisutna glavnom pretresu na kome je javnost isključena da su dužna da kao tajnu čuvaju sve ono što su na pretresu saznala i ukazaće im da odavanje tajne predstavlja krivično djelo.

2. Rukovođenje glavnim pretresom

Član 253.

O bavezno prisustvo na glavnom pretresu

(1) Sudija, odnosno članovi vijeća i zapisničar moraju biti neprekidno na glavnom pretresu.

(2) Ako je u izgledu da će glavni pretres trajati duže, predsjednik vijeća može zatražiti od predsjednika suda da odredi jednog ili dvojicu sudija da prisustvuju glavnom pretresu, kako bi zamijenili članove vijeća u slučaju njihove spriječenosti.

Član 254.

Obaveze sudije, odnosno predsjednika vijeća

(1) Sudija, odnosno predsjednik vijeća rukovodi glavnim pretresom.

(2) Dužnost sudije, odnosno predsjednika vijeća je da se stara za svestrano pretresanje predmeta, i otklanjanje svega što odugovlači postupak, a ne doprinosi razjašnjenju stvari.

(3) Ukoliko ovim zakonom nije drugačije propisano o predlozima stranaka i branioca, odlučuje sudija odnosno predsjednik vijeća.

(4) Odluke sudije, odnosno predsjednika vijeća se uvijek objavljuju s kratkim obrazloženjem razmatranih činjenica i unose u zapisnik o glavnom pretresu.

Član 255.

Redosljed radnji glavnog pretresa

Glavni pretres teče redom koji je određen u ovom zakonu, ali sudija, odnosno predsjednik vijeća može odrediti da se odstupi od redovnog toka raspravljanja zbog posebnih okolnosti, a naročito zbog broja optuženih, broja krivičnih djela i obima dokaznog materijala. U zapisnik o glavnom pretresu unijeće se razlozi zašto se glavni pretres ne održava prema zakonom utvrđenom redosljedu.

Član 256.

Dužnost sudije, odnosno predsjednika vijeća

(1) Dužnost sudije, odnosno predsjednika vijeća je da se stara o održavanju reda u sudnici i dostojanstvu suda. Sudija, odnosno predsjednik vijeća može odmah poslije otvaranja zasjedanja upozoriti lica koja su prisutna na glavnom pretresu da se pristojno ponašaju i da ne ometaju rad suda. Sudija, odnosno predsjednik vijeća može odrediti pretresanje lica koja prisustvuju na glavnom pretresu.

(2) Sudija, odnosno predsjednik vijeća može narediti da se sa zasjedanja udalje sva lica koja kao slušaoci prisustvuju glavnom pretresu, ako su se mjere za održavanje reda predviđene u ovom zakonu pokazale neefikasnim za osiguranje nesmetanog održavanja glavnog pretresa.

(3) U sudnici je zabranjeno filmsko ili televizijsko snimanje. Izuzetno, predsjednik suda može dozvoliti takvo snimanje na glavnom pretresu. Ako je snimanje odobreno, sudija, odnosno predsjednik vijeća može na glavnom pretresu, iz opravdanih razloga, odlučiti da se pojedini dijelovi glavnog pretresa ne snimaju.

Član 257.

Kažnjavanje zbog narušavanja reda

(1) Sudija, odnosno predsjednik vijeća može udaljiti lice iz sudnice da bi zaštitilo pravo na pravedno i javno suđenje ili da bi održalo dostojanstveno i nesmetano suđenje.

(2) Sudija, odnosno predsjednik vijeća može narediti da se optuženi udalji iz sudnice za određeni vremenski period ukoliko optuženi i nakon upozorenja nastavi s nedoličnim ponašanjem zbog kojeg je opravdano njegovo udaljenje iz sudnice. U tom vremenskom periodu sudija, odnosno predsjednik vijeća može nastaviti postupak, ukoliko optuženi ima branioca.

(3) Ako tužilac, branilac, oštećeni, zakonski zastupnik, punomoćnik oštećenog, svjedok, vještak, tumač ili drugo lice koje prisustvuje glavnom pretresu ometa red ili se ne pokorava naređenjima sudije, odnosno predsjednika vijeća za održavanje reda - sudija, odnosno predsjednik vijeća će ga

upozoriti. Ako upozorenje bude bezuspješno, sudija, odnosno predsjednik vijeća može narediti da se lice udalji iz sudnice i kazni novčanom kaznom do 10.000 KM. Ako tužilac ili branilac budu udaljeni iz sudnice, sudija, odnosno predsjednik vijeća će obavijestiti Visoko sudsko i tužilačko vijeće Republike Srpske ili advokatsku komoru čiji je branilac član - radi preduzimanja daljih mjera.

(4) Branioču ili punomoćniku oštećenog koji, nakon što je kažnjen, produži da narušava red, sudija, odnosno predsjednik vijeća može uskratiti dalje zastupanje na glavnom pretresu i kazniti novčanom kaznom do 30.000 KM. Rješenje o tome, s obrazloženjem, unosi se u zapisnik o glavnom pretresu. Protiv ovog rješenja dozvoljena je posebna žalba. Glavni pretres će se prekinuti ili odložiti, dok optuženi ne uzme drugog branioca i ne pripremi za odbranu.

Član 258.

Davanje lažnog iskaza od strane svjedoka ili vještaka

Ako postoji osnovana sumnja da je svjedok ili vještak na glavnom pretresu dao lažni iskaz, sudija, odnosno predsjednik vijeća može narediti da se sačini poseban prepis zapisnika o iskazu svjedoka ili vještaka koji će se dostaviti tužiocu.

3. Pretpostavke za održavanje glavnog pretresa

Član 259.

Otvaranje zasjedanja

Sudija, odnosno predsjednik vijeća otvara zasjedanje i objavljuje predmet glavnog pretresa. Zatim će sudija, odnosno predsjednik vijeća utvrditi da li su došla sva pozvana lica, a ako nisu, provjeriće da li su im pozivi uručeni i da li su svoj izostanak opravdala.

Član 260.

Nedolazak tužioca, odnosno lica koje ga zamjenjuje na glavni pretres

(1) Ako tužilac ili lice koje ga zamjenjuje koje je uredno pozvano ne dođe na glavni pretres, glavni pretres će se odložiti. Sudija, odnosno predsjednik vijeća pozvaće tužioca, odnosno lice koje ga zamjenjuje da iznese razloge svog nedolaska. Na osnovu izjave, sudija će utvrditi da li on treba biti kažnjen. Ako se tužilac, odnosno lice koje ga zamjenjuje kažnjava, obavezno se o tome obavještava Visoko sudsko i tužilačko vijeće Republike Srpske.

(2) Sudija, odnosno predsjednik vijeća može izreći novčanu kaznu do 5.000 KM tužiocu, odnosno licu koje ga zamjenjuje koje se na uredno dostavljen poziv suda nije odazvalo i nije opravdalo svoj izostanak.

Član 261.

Ne dolazak optuženog na glavni pretres

- (1) Ako je optuženi uredno pozvan, a ne dođe niti svoj izostanak opravda, sudija, odnosno predsjednik vijeća će odložiti glavni pretres i narediti da se optuženi na idući glavni pretres prinudno dovede. Ako do privođenja optuženi opravda izostanak, sudija, odnosno predsjednik vijeća će opozvati naredbu o prinudnom dovođenju.
- (2) Ako optuženi koji je uredno pozvan očigledno izbjegava da dođe na glavni pretres i ako prinudno dovođenje nije uspjelo, sudija, odnosno predsjednik vijeća može optuženom odrediti pritvor.
- (3) Protiv rješenja o određivanju pritvora, dozvoljena je žalba koja ne odlaže njegovo izvršenje.
- (4) Ako ne bude ranije ukinut, pritvor traje do objavljivanja presude, a najduže 30 dana.

Član 262.

Zabrana suđenja u odsustvu

Optuženom se ne može suditi u odsustvu.

Član 263.

Ne dolazak branioca na glavni pretres

- (1) Ako branilac koji je uredno pozvan ne dođe na glavni pretres, glavni pretres će se odložiti. Sudija, odnosno predsjednik vijeća pozvaće branioca da objasni razloge svog nedolaska. Na osnovu izjave branioca, sudija, odnosno predsjednik vijeća će utvrditi da li branilac treba biti kažnjen. Kada se branilac u ovakvim slučajevima kažnjava, obavještava se advokatska komora čiji je on član.
- (2) Sudija, odnosno predsjednik vijeća može izreći novčanu kaznu do 5.000 KM braniocu koji se nije odazvao na uredan poziv suda i nije opravdao svoj izostanak.
- (3) Ako je optuženom određen novi branilac ili je optuženi izabrao novog branioca glavni pretres će biti odložen. Sudija, odnosno predsjednik vijeća će dati novom braniocu dovoljno vremena za pripremu odbrane, a taj period ne može biti kraći od 15 dana ako se radi o krivičnom djelu za koje je propisana kazna zatvora u trajanju od deset godina ili teža kazna, osim ako se optuženi ne odrekne ovog prava a sudija, odnosno predsjednik vijeća se uvjeri da kraće vrijeme za pripremu odbrane neće uticati na pravo optuženog na pravedno suđenje.

Član 264.

Ne dolazak svjedoka ili vještaka na glavni pretres

- (1) Ako je svjedok ili vještak uredno pozvan, a ne dođe niti svoj izostanak opravda, sudija, odnosno predsjednik vijeća može narediti prinudno dovođenje svjedoka ili vještaka.

(2) Svjedoka ili vještaka koji je uredno pozvan, a izostanak nije opravdao, sudija, odnosno predsjednik vijeća može kazniti novčanom kaznom do 5.000 KM.

(3) U slučaju iz stava 1. ovog člana, sudija, odnosno predsjednik vijeća će odlučiti da li glavni pretres treba odložiti.

4. Odlaganje i prekidanje glavnog pretresa

Član 265.

Razlozi za odlaganje glavnog pretresa

(1) Na zahtjev stranaka ili branioca, glavni pretres može odložiti rješenjem sudija, odnosno predsjednik vijeća ako treba pribaviti nove dokaze ili ako je optuženi nakon izvršenog krivičnog djela nesposoban da prisustvuje glavnom pretresu ili ako postoje druge smetnje da se glavni pretres uspješno provede.

(2) Rješenje kojim se odlaže glavni pretres unijet će se u zapisnik i, po mogućnosti, određiće se dan i čas nastavka glavnog pretresa. Sudija, odnosno predsjednik vijeća će takođe narediti obezbjeđenje dokaza koji se mogu izgubiti ili uništiti zbog odlaganja glavnog pretresa.

(3) Protiv rješenja iz stava 2. ovog člana nije dozvoljena žalba.

Član 266.

Nastavljanje odloženog glavnog pretresa

(1) Ako se glavni pretres koji je bio odložen drži pred istim sudijom, odnosno vijećem, pretres će se nastaviti, a sudija, odnosno predsjednik vijeća će ukratko iznijeti tok ranijeg glavnog pretresa. Sudija, odnosno predsjednik vijeća može odrediti da glavni pretres počne iznova.

(2) Glavni pretres koji je odložen mora iznova početi ako se izmijenio sastav vijeća ili ako je odlaganje trajalo duže od 30 dana, ali uz saglasnost stranaka i branioca vijeće može odlučiti da se u ovakvom slučaju svjedoci i vještaci ne saslušavaju ponovo i da se ne vrši novi uviđaj, nego da se koriste iskazi svjedoka i vještaka dati na ranijem glavnom pretresu, odnosno da se koristi zapisnik o uviđaju.

(3) Ako se glavni pretres drži pred drugim sudijom, odnosno predsjednikom vijeća – glavni pretres mora iznova početi i svi dokazi se moraju ponovno izvesti. Izuzetno, ako se pretres drži pred drugim predsjednikom vijeća, uz saglasnost stranaka i branioca, vijeće može odlučiti da se ranije izvedeni dokazi neće ponovo izvoditi.

(4) U slučaju iz st. 2. i 3. ovog člana, sudija odnosno vijeće može bez saglasnosti stranaka i branioca, a po njihovom saslušanju odlučiti da se iskazi svjedoka i vještaka dati u ranijem pretresu koriste kao dokaz ukoliko su svjedoci ili vještaci umrli, duševno oboljeli, ili se ne mogu pronaći ili je njihov dolazak pred sud nemoguć ili je znatno otežan iz drugih razloga.

Član 267.

Prekid glavnog pretresa

- (1) Osim u slučajevima predviđenim ovim zakonom, sudija, odnosno predsjednik vijeća može prekinuti glavni pretres zbog odmora ili zbog isteka radnog vremena ili da bi se neki dokaz pribavio u kratkom vremenu ili zbog pripremanja optužbe ili odbrane.
- (2) Prekinuti glavni pretres nastavlja se uvijek pred istim sudijom, odnosno vijećem.
- (3) Ako se glavni pretres ne može nastaviti pred istim sudijom, odnosno vijećem ili ako je prekid glavnog pretresa trajao duže od osam dana, postupiće se po odredbama člana 266. ovog zakona.

5. Zapisnik o glavnom pretresu

Član 268.

Način vođenja zapisnika

- (1) O radu na glavnom pretresu vodi se zapisnik. Ako je glavni pretres sniman u skladu sa članom 66. ovog zakona, prepis preduzete radnje će se na zahtjev stranaka i branioca dostaviti strankama i braniocu najkasnije u roku od tri dana od preduzete radnje na glavnom pretresu.
- (2) Sudija, odnosno predsjednik vijeća može narediti da se određeni dio zapisnika pročita ili reprodukuje, a pročitaoće ga ili reprodukovati uvijek ako to zahtijevaju stranke, branilac ili lice čija se izjava unosi u zapisnik.

Član 269.

Unošenje izreke presude u zapisnik

- (1) U zapisnik o glavnom pretresu unosi se potpuna izreka presude, uz naznačenje da li je presuda javno objavljena. Izreka presude unijeta u zapisnik o glavnom pretresu predstavlja izvornik.
- (2) Ako je doneseno rješenje o pritvoru, i ono se unosi u zapisnik o glavnom pretresu.

Član 270.

Čuvanje materijalnih dokaza

- (1) U posebnoj prostoriji suda se pohranjuju i čuvaju materijalni dokazi prikupljeni u toku krivičnog postupka. Sudija, odnosno predsjednik vijeća može u bilo koje vrijeme izdati naredbu koja se odnosi na kontrolu i raspolaganje materijalnim dokazima.
- (2) Ministarstvo pravde donijeće propise kojima će odrediti uslove i način čuvanja materijalnih dokaza iz stava 1. ovog člana.

6. Početak glavnog pretresa

Član 271.

Ulazak sudije, odnosno vijeća u sudnicu

- (1) Prilikom ulaska sudije ili vijeća u sudnicu i prilikom njihovog izlaska iz sudnice, svi prisutni, na poziv ovlaštenog lica, treba da ustanu.
- (2) Stranke i drugi učesnici postupka dužni su da ustanu kad se obraćaju sudu, osim ako za to postoje opravdane prepreke.

Član 272.

Uslovi za održavanje glavnog pretresa

Kada sudija, odnosno predsjednik vijeća utvrdi prisustvo svih pozvanih lica na glavnom pretresu ili kada odluči da se glavni pretres održi bez prisustva određenih pozvanih lica ili je odlučivanje o ovim stvarima odloženo, pozvaće optuženog i uzeti od njega lične podatke radi utvrđivanja identiteta.

Član 273.

Utvrđivanje identiteta optuženog i davanje uputa

- (1) Sudija, odnosno predsjednik vijeća uzima od optuženog lične podatke (član 143.) da bi utvrdio njegov identitet.
- (2) Nakon utvrđivanja identiteta optuženog, sudija, odnosno predsjednik vijeća će upitati stranke i branioca da li imaju primjedbe na sastav vijeća i nadležnost suda.
- (3) Nakon utvrđivanja identiteta optuženog, sudija, odnosno predsjednik vijeća će uputiti svjedoke i vještake u prostoriju van sudnice za njih određenu, gdje će čekati dok budu pozvani da svjedoče. Sudija, odnosno predsjednik vijeća će upozoriti svjedoke da dok čekaju, o svojim iskazima ne razgovaraju sa drugim svjedocima. Na prijedlog tužioca, optuženog ili branioca, sudija, odnosno predsjednik vijeća će odobriti onim vještacima na koje se prijedlog odnosi da prisustvuju toku pretresa u sudnici.
- (4) Ukoliko je prisutan oštećeni, ali još nije podnio imovinskopravni zahtjev, sudija, odnosno predsjednik vijeća će ga poučiti da može podnijeti taj zahtjev do zaključenja glavnog pretresa.
- (5) Sudija, odnosno predsjednik vijeća može preduzeti neophodne mjere radi sprečavanja međusobnog komuniciranja svjedoka, vještaka i stranaka.

Član 274.

Pouke optuženom

(1) Sudija, odnosno predsjednik vijeća će upozoriti optuženog na potrebu pažljivog praćenja toka pretresa i poučice ga da može iznositi činjenice i predlagati dokaze u svoju korist, da može postavljati pitanja sa optuženim, svjedocima i vještacima i da može davati obrazloženja u vezi s njihovim iskazima.

(2) Sudija, odnosno predsjednik vijeća će poučiti optuženog da može dati iskaz u toku dokaznog postupka u svojstvu svjedoka i ako odluči dati takav iskaz, da će biti podvrgnut direktnom i unakrsnom ispitivanju u smislu člana 277. ovog zakona, odnosno da će biti opomenut i upozoren u smislu člana 151. ovog zakona. U tom slučaju optuženi kao svjedok ne polaže zakletvu, odnosno ne daje izjavu. Sud će omogućiti da se o tom svom pravu optuženi prethodno konsultuje sa braniocem, a ukoliko nema branioca, sud će pažljivo ispitati da li mu je branilac neophodan.

Član 275.

Čitanje optužnice i uvodna izlaganja

(1) Glavni pretres počinje čitanjem optužnice. Optužnicu čita tužilac.

(2) Nakon čitanja, optužnice, sudija, odnosno predsjednik vijeća upitaće optuženog da li je razumio njene navode. Ako sudija, odnosno predsjednik vijeća ustanovi da optuženi nije razumio optužnicu, ukratko će je izložiti optuženom na način koji mu je razumljiv. Nakon toga tužilac će ukratko iznijeti dokaze na kojima zasniva optužnicu.

(3) Optuženi ili njegov branilac mogu nakon toga izložiti koncept odbrane.

7. Dokazni postupak

Član 276.

Izvođenje dokaza

(1) Stranke i branilac imaju pravo pozivati svjedoke i izvoditi dokaze.

(2) Osim ako sudija, odnosno vijeće u interesu pravde ne odredi drukčije, dokazi se na glavnom pretresu izvode sljedećim redom:

- a) dokazi optužbe,
- b) dokazi odbrane,
- v) dokazi optužbe kojima se pobijaju navodi odbrane (replika),
- g) dokazi odbrane, kao odgovor na pobijanje (duplikat),
- d) dokazi čije je izvođenje naredio sudija, odnosno vijeće,
- đ) sve dokaze relevantne za izricanje krivičnopravne sankcije.

(3) Prilikom izvođenja dokaza dozvoljeno je direktno, unakrsno i dodatno ispitivanje. Direktno ispitivanje obavlja strana koja poziva svjedoka, ali sudija, odnosno vijeće može u svakom trenutku postaviti pitanje svjedoku.

Član 277.

Direktno i unakrsno ispitivanje svjedoka

(1) Dozvoljeno je ispitivanje svjedoka od stranke, odnosno branioca koji je pozvao svjedoka (direktno ispitivanje), zatim ispitivanje tog svjedoka od suprotne stranke, odnosno branioca (unakrsno ispitivanje) i ponovno ispitivanje svjedoka od stranke, odnosno branioca koji ga je pozvao. Svjedoka ispituje stranka koja ga je pozvala, ali sudija, odnosno predsjednik vijeća i članovi vijeća mogu u svakoj fazi ispitivanja postaviti svjedoku odgovarajuće pitanje. Pitanja svjedoku od suprotne stranke ograničavaju se i odnose na pitanja koja su prethodno postavljena tokom ispitivanja svjedoka od stranke koja je pozvala svjedoka i pitanja u korist vlastitih tvrdjenja. Pitanja na ponovnom ispitivanju svjedoka od stranke koja ga je pozvala ograničavaju se na pitanja postavljena tokom ispitivanja svjedoka od suprotne stranke. Nakon što svjedok bude ispitan, sudija, odnosno predsjednik i članovi vijeća mogu mu postavljati pitanja.

(2) Pitanja koja navode na odgovor koji se želi čuti ne mogu se postavljati pri direktnom ispitivanju, osim u slučaju potrebe razjašnjenja izjave svjedoka. U pravilu, pitanja koja navode na odgovor koji se želi čuti - dozvoljena su samo prilikom unakrsnog ispitivanja. Kada stranka pozove suprotne stranke ili kada svjedok pokazuje odbojan stav ili ne želi da sarađuje, sudija, odnosno predsjednik vijeća može dozvoliti upotrebu pitanja koja navode na odgovor koji se želi čuti.

(3) Sudija, odnosno predsjednik vijeća će u odgovarajućoj mjeri kontrolisati način i redoslijed ispitivanja svjedoka i izvođenja dokaza, vodeći računa da ispitivanje i izvođenje dokaza bude efikasno za utvrđivanje istine, da se izbjegne nepotrebno gubljenje vremena i zaštite svjedoci od uznemiravanja i zbunjivanja.

(4) Prilikom izvođenja dokaza iz člana 276. stav 2. tačka d) ovog zakona, sud će ispitati svjedoka, a nakon toga dozvolice strankama i braniocu da mu postavljaju pitanja.

Član 278.

Pravo suda da ne dozvoli pitanje ili dokaz

(1) Sudija, odnosno predsjednik vijeća će zabraniti pitanje i odgovor na pitanje koje je već postavljeno - ako je to pitanje po njegovoj ocjeni nedozvoljeno ili nevažno za predmet.

(2) Ako sudija, odnosno predsjednik vijeća zaključi da okolnosti koje stranka ili branilac želi da dokaže, nemaju značaja za predmet ili da je ponuđeni dokaz nepotreban, odbiće izvođenje dokaza.

Član 279.

Posebna pravila o dokazima u slučajevima seksualnih delikata

(1) Oštećenog krivičnim djelom nije dopušteno ispitivati o njegovom seksualnom životu prije izvršenog krivičnog djela koje je predmet postupka. Ni jedan dokaz koji se iznosi da bi pokazao ranije seksualno iskustvo, ponašanje ili seksualnu orijentaciju oštećenog neće biti prihvatljiv.

(2) Izuzetno od stava 1. ovog člana može se u postupku koristiti dokaz da sperma, medicinska

dokumentacija o povredama ili drugi materijalni dokazi potiču od drugog lica, a ne od optuženog.

(3) U slučajevima izvršenja krivičnog djela protiv čovječnosti i međunarodnog humanitarnog prava, pristanak žrtve se ne može upotrijebiti u prilog odbrane optuženog.

(4) Prije prihvatanja dokaza u skladu sa ovim članom, obavijeće se odgovarajuće saslušanje, s koga je isključena javnost.

(5) Zahtjev, prateća dokumentacija, i zapisnik sa saslušanja čuvaju se zapečaćeni u posebnom omotu, osim ako sud ne odredi drukčije.

Član 280.

Posljedice priznanja optuženog

Ako je priznanje optuženog na glavnom pretresu potpuno i u skladu sa ranije izvedenim dokazima, u dokaznom postupku će se izvesti samo oni dokazi koji se odnose na odluku o krivičnoj sankciji.

Član 281.

Polaganje zakletve, odnosno davanje izjave

(1) Svi svjedoci polažu zakletvu ili daju izjavu prije svjedočenja koja zamjenjuje zakletvu.

(2) Tekst zakletve, odnosno izjave glasi: „Zaklinjem se – izjavljujem da ću o svemu što pred sudom budem pitan govoriti istinu i da ništa od onoga što mi je poznato neću prešutjeti.”

(3) Nijemi svjedoci koji znaju čitati i pisati daju zakletvu, odnosno izjavu potpisivanjem teksta zakletve, odnosno izjave, a gluvi svjedoci će pročitati tekst zakletve, odnosno izjave. Ako gluvi ili nijemi svjedoci ne znaju čitati i pisati, zakletva, odnosno izjava se daje preko tumača.

Član 282.

Zaštita svjedoka od vrijeđanja, prijetnji i napada

(1) Sudija, odnosno predsjednik vijeća dužan je zaštititi svjedoka od vrijeđanja, prijetnji i napada.

(2) Sudija, odnosno predsjednik vijeća će upozoriti ili novčano kazniti učesnika u postupku ili bilo koje drugo lice koje vrijeđa, prijeti ili dovodi u opasnost bezbjednost svjedoka pred sudom. U slučaju izricanja novčane kazne, primijeniće se odredbe člana 257. ovog zakona.

(3) U slučaju ozbiljne prijetnje svjedoku, sudija, odnosno predsjednik vijeća će obavijestiti tužioca radi preuzimanja krivičnog gonjenja.

(4) Na prijedlog stranke ili branioca, sudija, odnosno predsjednik vijeća narediće policijskim organima preuzimanje mjera neophodnih za zaštitu svjedoka.

Član 283.

Kažnjavanje za odbijanje svjedočenja

- (1) Ako svjedok odbije da svjedoči bez opravdanog razloga i nakon upozorenja na posljedice, može biti kažnjen novčanom kaznom do 30.000 KM.
- (2) Ako svjedok i poslije toga odbije da svjedoči, može se pritvoriti. Zatvor traje dok svjedok ne pristane da svjedoči, ili dok njegovo svjedočenje ne postane nepotrebno, ili dok se krivični postupak ne završi, ali najduže 30 dana.
- (3) O žalbi protiv rješenja kojim je izrečena novčana kazna ili određen zatvor, odlučuje vijeće iz člana 24. stav 5. ovog zakona. Žalba protiv rješenja o novčanoj kazni i zatvoru ne zadržava izvršenje rješenja.

Član 284.

Angažovanje vještaka

- (1) Vještaka mogu angažovati stranke, branilac i sud.
- (2) Troškove vještaka iz stava 1. ovog člana snosi onaj koji ga je angažovao.

Član 285.

Ispitivanje vještaka

- (1) Prije ispitivanja vještaka, sudija, odnosno predsjednik vijeća opomenuće ga na njegovu dužnost da iznese nalaz i mišljenje na najbolji mogući način u skladu s vještinom i pravilima struke i upozoriće ga da davanje lažnog iskaza o nalazu i mišljenju predstavlja krivično djelo.
- (2) Vještak će položiti zakletvu odnosno dati izjavu prije svjedočenja.
- (3) Zakletva, odnosno izjava se daje usmeno.
- (4) Tekst zakletve, odnosno izjave glasi: "Zaklinjem se čašću da ću vještačenje izvršiti savjesno i po svom najboljem znanju i da ću tačno i potpuno iznijeti svoj nalaz i mišljenje."
- (5) Pisani nalaz i mišljenje vještaka biće prihvaćen kao dokazni materijal samo ukoliko je taj vještak svjedočio na pretresu.

Član 286.

Otpuštanje svjedoka i vještaka

- (1) Saslušani svjedoci i vještaci ostaće ispred sudnice ukoliko ih sudija, odnosno predsjednik vijeća potpuno ne otpusti nakon ispitivanja od strane stranaka i branioca, odnosno suda.
- (2) Na prijedlog stranke ili branioca ili po službenoj dužnosti, sudija, odnosno predsjednik vijeća može narediti da ispitani svjedoci i vještaci napuste sudnicu i da budu naknadno pozvani i ponovo ispitani u prisustvu ili odsustvu ostalih svjedoka i vještaka.

Član 287.

Saslušanje van sudnice

(1) Ako se u toku suđenja sazna da svjedok ili vještak nije u mogućnosti da dođe pred sud, ili da bi njegov dolazak bio povezan s nesrazmjernim teškoćama, sudija, odnosno predsjednik vijeća može narediti da se svjedok, odnosno vještak ispita van sudnice - ukoliko njegovo svjedočenje smatra važnim. Sudija, odnosno predsjednik vijeća, stranke i branilac će prisustvovati ispitivanju, a ispitivanje će se sprovesti u skladu s članom 277. ovog zakona.

(2) Ako sudija, odnosno predsjednik vijeća nađe da je to neophodno, ispitivanje svjedoka se može izvršiti prilikom rekonstrukcije događaja van sudnice. Sudija, odnosno predsjednik vijeća, stranke i branilac će biti prisutni na rekonstrukciji, a ispitivanje će se sprovesti u skladu sa članom 277. ovog zakona.

(3) Stranke, branilac i oštećeni uvijek se pozivaju da prisustvuju ispitivanju svjedoka ili izvođenju rekonstrukcije. Saslušanje će se sprovesti kao da se izvodi na glavnom pretresu, u skladu sa članom 277. ovog zakona.

(4) Ako sudija, odnosno predsjednik vijeća nađe da je to neophodno, na ispitivanje maloljetnika kao svjedoka shodno će se primijeniti odredbe člana 151. stav 6. i člana 155. ovog zakona.

Član 288.

Izuzeci od neposrednog sprovođenja dokaza

(1) Iskazi dati u istrazi dozvoljeni su kao dokaz na glavnom pretresu i mogu biti korišćeni prilikom direktnog ili unakrsnog ispitivanja ili pobijanja iznesenih navoda ili u odgovoru na pobijanje ili na dodatno ispitivanje nakon čega se prilažu kao dokazni materijal. U ovom slučaju, licu se može dati mogućnost da objasni ili pobije svoj prethodni iskaz.

(2) Izuzetno od stava 1. ovog člana, zapisnici o iskazima datim u istrazi mogu se po odluci sudije, odnosno vijeća pročitati i koristiti kao dokaz na glavnom pretresu samo u slučaju ako su ispitana lica umrla ili trajno duševno oboljela ili se ne mogu pronaći, ili je njihov dolazak pred sud nemoguć ili je znatno otežan iz važnih razloga.

(3) Ako se tokom glavnog pretresa optuženi koristi pravom da nije dužan iznijeti svoju odbranu ili odgovarati na postavljena pitanja, zapisnik o iskazu optuženog koji je dat u istrazi može se po odluci sudije ili predsjednika vijeća pročitati i koristiti kao dokaz na glavnom pretresu samo ako je optuženi prilikom saslušanja u istrazi bio upozoren u skladu sa članom 143. stav 2. tačka v) ovog zakona.

Član 289.

Zapisnici o dokaznom materijalu

(1) Zapisnici o uviđaju na licu mjesta, o pretresanju stana ili lica, o oduzimanje stvari, knjiga, zapisnika i ostalih dokaza iznićeće se na glavnom pretresu da bi se utvrdio njihov sadržaj, a po ocjeni

sudije, odnosno predsjednika vijeća njihov sadržaj se može ukratko unijeti u zapisnik o glavnom pretresu.

(2) Za provjeru vjerodostojnosti pismena, zapisa ili fotografije, potrebni su originalno pismeno, zapis ili fotografija, osim ako nije drukčije propisano ovim zakonom.

(3) Izuzetno od stava 2. ovog člana, može se koristiti kao dokaz i ovjerena kopija originala, kao i kopija koja je potvrđena kao neizmijenjena u odnosu na original.

(4) Dokazni materijal iz stava 1. ovog člana se čita ukoliko se stranke i branilac drukčije ne dogovore.

Član 290.

Izmjena optužnice

Ako tužilac ocijeni da izvedeni dokazi ukazuju da se izmijenilo činjenično stanje izneseno u optužnici, on može na glavnom pretresu izmijeniti optužnicu. Radi pripremanja odbrane, glavni pretres se može odgoditi. U ovom slučaju ne vrši se potvrđivanje optužnice.

Član 291.

Dopuna dokaznog postupka

(1) Nakon izvođenja dokaza sudija, odnosno predsjednik vijeća će upitati stranke i branioca da li imaju drugih dokaznih prijedloga.

(2) Ukoliko stranke i branilac nemaju novih dokaznih prijedloga ili prijedlozi budu odbijeni, sudija, odnosno predsjednik vijeća će objaviti da je dokazni postupak završen.

Član 292.

Završne riječi i završetak glavnog pretresa

(1) Nakon završetka dokaznog postupka sudija, odnosno predsjednik vijeća će pozvati tužioca, oštećenog, branioca i optuženog, radi davanja završne riječi. Posljednja riječ uvijek pripada optuženom.

(2) Ako optužnicu zastupa više tužilaca ili optuženi ima više od jednog branioca, svi mogu dati završnu riječ, ali se njihova izlaganja ne mogu ponavljati.

(3) Nakon završnih riječi sudija, odnosno predsjednik vijeća objavljuje da je glavni pretres završen, a sud se povlači na vijećanje i glasanje radi donošenja presude.

Glava XXII

PRESUDA

1. Izricanje presude

Član 293.

Izricanje i objavljivanje presude

Presuda se izriče i objavljuje u ime Republike Srpske.

Član 294.

Vežanost presude za optužbu

(1) Presuda se može odnositi samo na lice koje je optuženo i samo na djelo koje je predmet optužbe sadržane u potvrđenoj, odnosno na glavnom pretresu izmijenjenoj optužnici.

(2) Sud nije vezan za prijedloge tužioca u pogledu pravne ocjene djela.

Član 295.

Dokazi na kojima se zasniva presuda

(1) Sud zasniva presudu samo na činjenicama i dokazima koji su izneseni na glavnom pretresu.

(2) Sud je dužan savjesno ocijeniti svaki dokaz pojedinačno i u vezi s ostalim dokazima i na osnovu takve ocjene izvesti zaključak je li neka činjenica dokazana.

2. Vrste presuda

Član 296.

Meritorne i procesne presude

(1) Presudom se optužba odbija ili se optuženi oslobađa od optužbe ili se oglašava krivim.

(2) Ako optužba obuhvata više krivičnih djela, u presudi će se izreći da li se i za koje djelo optužba odbija ili se optuženi oslobađa od optužbe ili se oglašava krivim.

Član 297.

Presuda kojom se optužba odbija

Presudu kojom se optužba odbija sud će izreći:

- a) ako za presuđenje sud nije stvarno nadležan;
- b) ako je tužilac od započinjanja pa do završetka glavnog pretresa odustao od optužnice;
- v) ako nije bilo potrebnog odobrenja ili ako je nadležni državni organ odustao od odobrenja;
- g) ako je optuženi za isto djelo već pravosnažno osuđen, oslobođen od optužbe ili je postupak protiv njega rješenjem pravosnažno obustavljen, a ne radi se o rješenju o obustavljanju postupka iz člana 341. ovog zakona;
- d) ako je optuženi aktom amnestije ili pomilovanja oslobođen od gonjenja ili se krivično gonjenje ne može preduzeti zbog zastarjelosti ili ako postoje druge okolnosti koje isključuju krivično gonjenje.

Član 298.

Presuda kojom se optuženi oslobađa od optužbe

Presudu kojom se optuženi oslobađa od optužbe sud će izreći:

- a) ako djelo za koje je optužen nije zakonom propisano kao krivično djelo,
- b) ako ima okolnosti koje isključuju krivičnu odgovornost,
- v) ako nije dokazano da je optuženi učinio djelo za koje je optužen.

Član 299.

Presuda kojom se optuženi oglašava krivim

(1) U presudi u kojoj se optuženi oglašava krivim sud će izreći:

- a) za koje se djelo oglašava krivim, uz navođenje činjenica i okolnosti koje čine obilježja krivičnog djela, kao i onih od kojih zavisi primjena određene odredbe krivičnog zakona;
- b) zakonski naziv krivičnog djela i koje su odredbe krivičnog zakona primjenjene;
 - v) kakva se kazna izriče optuženom ili se po odredbama krivičnog zakona oslobađa od kazne;
- g) odluku o uslovnoj osudi;
- d) odluku o mjerama bezbjednosti, o oduzimanju imovinske koristi i odluku o vraćanju predmeta (član 139.) ako predmeti do tada nisu vraćeni vlasniku, odnosno držaocu;
- đ) odluku o uračunavanju pritvora ili već izdržane kazne;
- e) odluku o troškovima krivičnog postupka, o imovinskopravnom zahtjevu, kao i o tome da se pravosnažna presuda ima objaviti putem sredstava javnog informisanja.

(2) Ako je optuženom izrečena novčana kazna, u presudi će se odrediti rok u kojem se novčana kazna ima platiti i način zamjene novčane kazne u slučaju da se novčana kazna ne plati.

3. Objavljivanje presude

Član 300.

Vrijeme i mjesto objavljivanja presude

- (1) Pošto je presuda izrečena, sud će je odmah objaviti. Ako sud nije u mogućnosti da istog dana po završetku glavnog pretresa izrekne i objavi presudu, odložiće objavljivanje presude najviše za tri dana i odrediće vrijeme i mjesto objavljivanja presude.
- (2) Sud će u prisustvu stranaka, branioca, zakonskih zastupnika i punomoćnika javno pročitati izreku i saopštiti ukratko razloge presude.
- (3) Objavljivanje će se izvršiti i kad stranka, branilac, zakonski zastupnik ili punomoćnik nije prisutan. Sud može odlučiti da optuženom koji je odsutan, presudu usmeno saopšti sudija, odnosno predsjednik vijeća ili da mu se presuda samo dostavi.
- (4) Ako je javnost na glavnom pretresu bila isključena, izreka presude će se uvijek pročitati u javnom zasjedanju. Vijeće će odlučiti hoće li i koliko isključiti javnost prilikom objavljivanja razloga presude.
- (5) Svi prisutni saslušaće čitanje izreke presude stojeći.

Član 301.

Pritvor nakon izricanja presude

Za određivanje, produženje ili ukidanje pritvora poslije objavljivanja presude primjenjivaće se odredba člana 197. ovog zakona.

Član 302.

Pouka o pravu na žalbu i druga upozorenja

- (1) Po objavljivanju presude, sudija, odnosno predsjednik vijeća će poučiti optuženog i oštećenog o pravu na žalbu, kao i o pravu na odgovor na žalbu.
- (2) Ako je optuženom izrečena uslovna osuda, upozoriće ga sudija, odnosno predsjednik vijeća na značaj uslovne osude i na uslove kojih se mora pridržavati.
- (3) Sudija, odnosno predsjednik vijeća će upozoriti optuženog da do pravosnažnog okončanja postupka obavijesti sud o svakoj promjeni adrese.

4. Pismena izrada i dostavljanje presude

Član 303.

Pismena izrada presude

- (1) Presuda koja je objavljena mora se pismeno izraditi u roku od 15 dana po objavljivanju, a u složenim stvarima, izuzetno u roku od 30 dana. Ako presuda nije izrađena u tim rokovima, sudija, odnosno predsjednik vijeća je dužan obavijestiti predsjednika suda

zbog čega to nije učinjeno. Predsjednik suda će, po potrebi, preduzeti mjere da se presuda što prije izradi.

(2) Presudu potpisuju sudija, odnosno predsjednik vijeća i zapisničar.

(3) Ovjereni prepis presude dostaviće se tužiocu i oštećenom, a optuženom i braniocu saglasno članu 82. ovog zakona. Ako se optuženi nalazi u pritvoru, ovjereni prepis presude mora biti dostavljen u rokovima predviđenim u stavu 1. ovog člana.

(4) Optuženom i oštećenom dostaviće se i pouka o pravu na žalbu.

(5) Ovjereni prepis presude sud će s poukom o pravu na žalbu dostaviti licu čiji je predmet oduzet tom presudom, kao i pravnom licu kome je izrečeno oduzimanje imovinske koristi. Pravnosnažna presuda će se dostaviti oštećenom.

Član 304.

Sadržaj presude

(1) Pismeno izrečena presuda mora potpuno odgovarati presudi koja je objavljena. Presuda mora imati uvod, izreku i obrazloženje.

(2) Uvod presude sadrži: naznačenje da se presuda izriče u ime Republike Srpske, naziv suda, ime i prezime sudije odnosno predsjednika i članova vijeća i zapisničara, ime i prezime optuženog, krivično djelo za koje je optužen i da li je bio prisutan na glavnom pretresu, dan glavnog pretresa i da li je glavni pretres bio javan, ime i prezime tužioca, branioca, zakonskog zastupnika i punomoćnika koji su bili prisutni na glavnom pretresu i dan objavljivanja izrečene presude.

(3) Izreka presude sadrži lične podatke o optuženom i odluku kojom se optuženi oglašava krivim za krivično djelo za koje je optužen ili kojom se oslobađa od optužbe za to djelo ili kojom se optužba odbija.

(4) Ako je optuženi oglašen krivim, izreka presude mora obuhvatiti potrebne podatke navedene u članu 299. ovog zakona, a ako je oslobođen od optužbe ili je optužba odbijena, izreka presude mora obuhvatiti opis djela za koje je optužen i odluku o troškovima krivičnog postupka i imovinskopravnom zahtjevu, ako je bio postavljen.

(5) U slučaju sticaja krivičnih djela sud će u izreku presude unijeti kazne utvrđene za svako pojedinačno krivično djelo, a zatim jedinstvenu kaznu koja je izrečena za sva djela u sticaju.

(6) U obrazloženju presude sud će iznijeti razloge za svaku tačku presude.

(7) Sud će određeno i potpuno iznijeti koje činjenice i iz kojih razloga uzima kao dokazane ili nedokazane, dajući naročito ocjenu vjerodostojnosti protivrječnih dokaza, iz kojih razloga nije uvažio pojedine prijedloge stranaka, iz kojih razloga je odlučio da se ne sasluša neposredno svjedok ili vještak čiji je iskaz pročitao, kojim razlozima se rukovodio pri rješavanju pravnih pitanja, a naročito pri utvrđivanju da li postoji krivično djelo i krivična odgovornost optuženog i pri primjenjivanju određenih odredaba krivičnog zakona na optuženog i njegovo djelo.

(8) Ako je optuženom izrečena kazna, u obrazloženju će se navesti koje je okolnosti sud uzeo u obzir pri odmjerenju kazne. Sud će posebno obrazložiti kojim se razlozima rukovodio pri odluci da kaznu treba ublažiti ili optuženog osloboditi od kazne ili izreći uslovnu osudu ili da treba izreći mjeru

bezbjednosti ili oduzimanje imovinske koristi.

(9) Ako se optuženi oslobađa od optužbe, u obrazloženju će se naročito navesti iz kojih se razloga navedenih u članu 298. ovog zakona to čini.

(10) U obrazloženju presude kojom se optužba odbija sud se neće upuštati u ocjenu glavne stvari, nego će se ograničiti samo na razloge za odbijanje optužbe.

Član 305.

Ispravke u presudi

(1) Pogreške u imenima i brojevima, kao i druge očigledne pogreške u pisanju i računanju, nedostatke u obliku i nesaglasnosti pismeno izrađene presude s izvornikom ispraviće, posebnim rješenjem, sudija odnosno predsjednik vijeća, na zahtjev stranke, branioca ili po službenoj dužnosti.

(2) Ako postoji nesaglasnost između pismeno izrađene presude i njenog izvornika u pogledu podataka iz člana 299. stav 1. t. a) do d) i tačka e) ovog zakona, rješenje o ispravci dostaviće se licima iz člana 303. ovog zakona. U tom slučaju rok za žalbu protiv presude teče od dana dostavljanja tog rješenja protiv koga posebna žalba nije dozvoljena.

Glava XXIII

REDOVNI PRAVNI LIJEKOVI

1. Žalba na presudu prvostepenog suda

Član 306.

Pravo na žalbu i rok

(1) Protiv presude donesene u prvom stepenu može se izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana dostavljanja prepisa presude.

(2) U složenim stvarima na zahtjev stranaka i branilaca, sud može produžiti rok za žalbu najduže za 15 dana.

(3) Do odluke suda o zahtjevu iz stava 2. ovog člana ne teče rok za žalbu.

(4) Blagovremeno izjavljena žalba odlaže izvršenje presude.

Član 307.

Subjekti žalbe

- (1) Žalbu mogu izjaviti stranke, branilac i oštećeni.
- (2) U korist optuženog žalbu mogu izjaviti zakonski zastupnik, bračni odnosno vanbračni drug, roditelj ili dijete i usvojlac, odnosno usvojenik. Rok za žalbu i u tom slučaju teče od dana kada je optuženom, ili njegovom braniocu dostavljen prepis presude.
- (3) Tužilac može izjaviti žalbu kako na štetu tako u korist optuženog.
- (4) Oštećeni može pobijati presudu samo zbog odluke suda o troškovima krivičnog postupka i odluke o imovinskopravnom zahtjevu.
- (5) Žalbu može izjaviti i lice čiji je predmet oduzet ili od kojeg je oduzeta imovinska korist pribavljena krivičnim djelom.
- (6) Branilac i lica iz stava 2. ovog člana mogu izjaviti žalbu i bez naročitog ovlašćenja optuženog, ali ne i protiv njegove volje - osim ako je optuženom izrečena kazna dugotrajnog zatvora.

Član 308.

Odricanje i odustanak od žalbe

- (1) Optuženi se može odreći prava na žalbu samo nakon što mu je presuda dostavljena. Optuženi se i prije toga može odreći prava na žalbu ako se tužilac odrekao prava na žalbu, osim ako bi optuženi po presudi imao da izdržava kaznu zatvora. Do donošenja odluke drugostepenog suda, optuženi može odustati od već izjavljene žalbe.
- (2) Tužilac se može odreći prava na žalbu od trenutka objavljivanja presude pa do isteka roka za izjavu žalbe, a može do donošenja odluke drugostepenog suda odustati od već izjavljene žalbe.
- (3) Odricanje i odustajanje od žalbe ne može se opozvati.

Član 309.

Sadržaj žalbe i otklanjanje nedostataka u žalbi

- (1) Žalba treba da sadrži:
 - a) označenje presude protiv koje se izjavljuje (naziv suda, broj i datum presude),
 - b) osnov za pobijanje presude (član 310.),
 - v) obrazloženje,
 - g) prijedlog da se pobijana presuda potpuno ili djelimično ukine ili preinači,
 - d) potpis lica koje izjavljuje žalbu.
- (2) Ako je žalbu izjavio optuženi ili drugo lice iz člana 307. stav 2. ovog zakona, a optuženi nema branioca ili ako je žalbu izjavio oštećeni koji nema punomoćnika, a žalba nije sastavljena u skladu sa odredbama stava 1. ovog člana, prvostepeni sud će pozvati žalioca da u određenom roku dopuni žalbu pismenim podneskom ili usmeno na zapisniku kod suda. Ako žalilac ne postupi po ovom pozivu, sud

će odbaciti žalbu ako ne sadrži podatke iz tač b), v) i d) stava 1. ovog člana, a ako žalba ne sadrži podatak iz tačke a) stava 1. ovog člana, odbaciće se ako se ne može utvrditi na koju se presudu odnosi. Ako je žalba izjavljena u korist optuženog, sud će je dostaviti drugostepenom sudu ako se može utvrditi na koju se presudu odnosi, a ako se to ne može utvrditi, sud će žalbu odbaciti.

(3) Ako je žalbu izjavio oštećeni koji ima punomoćnika ili tužilac, žalba ne sadrži podatke iz tač. b), v) i d) stava 1. ovog člana ili ako žalba ne sadrži podatak iz tačke a) stav 1. ovog člana, a ne može se utvrditi na koju se presudu odnosi - sud će žalbu odbaciti. Ako je žalba izjavljena u korist optuženog, dostaviće se drugostepenom sudu, ako se može utvrditi na koju se presudu odnosi, a ako se to ne može utvrditi - sud će žalbu odbaciti.

(4) U žalbi se mogu iznositi nove činjenice i novi dokazi, koji i pored dužne pažnje i opreza nisu mogli biti izneseni na glavnom pretresu. Žalilac je dužan da navede razloge zašto ih ranije nije iznio. Pozivajući se na nove činjenice, žalilac je dužan da navede dokaze kojima bi se te činjenice imale dokazati, a pozivajući se na nove dokaze - dužan je da navede činjenice koje pomoću tih dokaza želi dokazati.

Član 310.

Žalbeni osnovi

Presuda se može pobijati ako je žalba izjavljena:

- a) zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka,
- b) zbog povrede Krivičnog zakona,
- v) zbog pogrešno ili nepotpuno uvrđenog činjeničnog stanja,
- g) zbog odluke o krivičnim sankcijama, oduzimanju imovinske koristi, troškovima krivičnog postupka, imovinskopravnom zahtjevu, kao i zbog odluke o objavljivanju presude putem sredstava javnog informisanja.

Član 311.

Bitne povrede odredaba krivičnog postupka

(1) Bitna povreda odredaba krivičnog postupka postoji:

- a) ako je sud bio nepropisno sastavljen ili ako je u izricanju presude učestvovao sudija koji nije učestvovao na glavnom pretresu ili koji je pravnosnažnom odlukom izuzet od suđenja;
- b) ako je na glavnom pretresu učestvovao sudija koji se morao izuzeti (član 37. tač. a) do g);
- v) ako je glavni pretres održan bez lica čije je prisustvo na glavnom pretresu po zakonu obavezno, ili ako je optuženom, braniocu ili oštećenom, protivno njegovom zahtjevu, uskraćeno da na glavnom pretresu upotrebljava svoj jezik i da na svom jeziku pratitok glavnog pretresa (član 8.);
- g) ako je povrijeđeno pravo na odbranu;
- d) ako je protivno zakonu bila isključena javnost na glavnom pretresu;
- đ) ako je sud povrijedio propise krivičnog postupka o postojanju odobrenja nadležnog organa;
- e) ako je sud donio presudu, a nije bio stvarno nadležan ili ako je nepravilno odbio optužbu zbog stvarne nenadležnosti;
- ž) ako sud svojom presudom nije potpuno riješio predmet optužbe;
- z) ako se presuda zasniva na dokazu na kome se po odredbama ovog zakona ne može zasnivati presuda;

- i) ako je optužba prekoračena (član 294. stav 1.);
- j) ako je izreka presude nerazumljiva, protivriješna sama sebi ili razlozima presude, ili ako presuda uopšte ne sadrži razloge ili u njoj nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama.

(2) Bitna povreda odredaba krivičnog postupka postoji i ako sud u toku glavnog pretresa ili prilikom donošenja presude nije primijenio ili je nepravilno primijenio koju odredbu ovog zakona, a to je bilo ili je moglo biti od uticaja na zakonito i pravilno donošenje presude.

Član 312.

Povreda Krivičnog zakona

Povreda Krivičnog zakona postoji ako je krivični zakon povrijeđen u pitanju:

- a) da li je djelo za koje se optuženi goni krivično djelo;
- b) postoje li okolnosti koje isključuju krivičnu odgovornost;
- v) postoje li okolnosti koje isključuju krivično gonjenje, a naročito da li je nastupila zastarjelost krivičnog gonjenja ili je gonjenje isključeno usljed amnestije ili pomilovanja ili je stvar već pravosnažno presuđena;
- g) da li je u pogledu krivičnog djela koje je predmet optužbe primijenjen zakon koji se ne može primijeniti;
- d) da li je odlukom o kazni, uslovnoj osudi ili sudskoj opomeni, odnosno odlukom o mjeri bezbjednosti ili o oduzimanju imovinske koristi prekoračeno ovlašćenje koje sud ima po zakonu;
- đ) da li su pravilno primijenjene odredbe o uračunavanju pritvora i izdržane kazne.

Član 313.

Pogrešno ili nepotpuno utvrđeno činjenično stanje

- (1) Presuda se može pobijati zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja kada je sud neku odlučnu činjenicu pogrešno utvrdio ili je nije utvrdio.
- (2) Nepotpuno utvrđeno činjenično stanje postoji i kada na to ukazuju nove činjenice ili novi dokazi.

Član 314.

Odluke o krivičnoj sankciji, troškovima postupka, imovinskoopravnom zahtjevu i objavljivanju odluke

- (1) Presuda, odnosno rješenje o sudskoj opomeni može se pobijati zbog odluke o kazni, uslovnoj osudi i sudskoj opomeni kada tom odlukom nije prekoračeno zakonsko ovlašćenje (član 312. tačka d)), ali sud nije pravilno odmjerio kaznu s obzirom na okolnosti koje utiču da kazna bude veća ili manja i zbog toga što je sud primijenio ili nije primijenio odredbe o ublažavanju kazne, o oslobađanju od kazne, o uslovnoj osudi ili o sudskoj opomeni, iako su za to postojali zakonski uslovi.
- (2) Odluka o mjeri bezbjednosti ili o oduzimanju imovinske koristi može se pobijati ako ne postoji

povreda zakona iz člana 312. tačka d) ovog zakona, ali je sud nepravilno donio ovu odluku ili nije izrekao mjeru bezbjednosti, odnosno oduzimanje imovinske koristi, iako su za to postojali zakonski uslovi. Iz istih razloga može se pobijati odluka o troškovima krivičnog postupka.

(3) Odluka o imovinskopravnim zahtjevima, kao i odluka o objavljivanju presude putem sredstava javnog informisanja može se pobijati kad je sud o ovim pitanjima donio odluku protivno zakonskim odredbama.

Član 315.

Podnošenje žalbe

(1) Žalba se podnosi sudu koji je izrekao prvostepenu presudu u dovoljnom broju primjeraka za sud, kao i za protivnu stranku i branioca radi davanja odgovora.

(2) Neblagovremenu (član 325.) i nedozvoljenu (član 326.) žalbu odbaciće rješenjem sudija, odnosno predsjednik vijeća.

Član 316.

Odgovor na žalbu

Primjerak žalbe dostavlja se protivnoj strani i braniocu (čl. 82. i 83.), koji mogu u roku od osam dana od dana prijema podnijeti sudu odgovor na žalbu. Žalba i odgovor na žalbu, sa svim spisima i prepisom zapisnika sa glavnog pretresa, dostavlja se drugostepenom sudu.

Član 317.

Sudija izvijestilac

(1) Kad spis po žalbi stigne drugostepenom sudu, predsjednik žalbenog vijeća određuje sudiju izvijestioca.

(2) Sudija izvijestilac može, po potrebi, od prvostepenog suda pribaviti izvještaj o povredama odredaba krivičnog postupka, a može i provjeriti navode žalbe u pogledu novih dokaza i novih činjenica ili pribaviti potrebne izvještaje ili spise.

(3) Kada sudija izvijestilac primi spis, predsjednik vijeća će zakazati sjednicu vijeća.

Član 318.

Sjednica vijeća

(1) O sjednici vijeća obavijestiće se tužilac, optuženi i njegov branilac.

(2) Ako se optuženi nalazi u pritvoru ili na izdržavanju kazne, obezbijediće se njegovo prisustvo.

(3) Sjednica vijeća počinje izlaganjem podnosioca žalbe, a nakon toga druga stranka izlaže odgovor na žalbu. Vijeće može od stranaka i branioca koji prisustvuju sjednici zatražiti potrebna objašnjenja u vezi sa žalbom i odgovorom na žalbu. Stranke i branilac mogu predložiti da se pročitaju pojedini spisi i mogu, po dozvoli predsjednika vijeća, dati potrebna objašnjenja za svoje stavove iz žalbe, odnosno odgovora na žalbu, ne ponavljajući ono što je sadržano u objašnjenjima.

(4) Nedolazak stranaka i branioca koji su uredno obaviješteni, ne sprečava održavanje sjednice vijeća.

(5) Na sjednici vijeća kojoj prisustvuju stranke javnost se može isključiti samo pod uslovima određenim ovim zakonom (čl. 251. i 252.).

(6) Zapisnik o sjednici vijeća priključuje se spisima.

(7) Rješenja iz čl. 325. i 326. ovog zakona mogu se donijeti i bez obavješćavanja stranaka i branioca o sjednici vijeća.

Član 319.

Odlučivanje u sjednici vijeća ili na pretresu

(1) Drugostepeni sud donosi odluku u sjednici vijeća ili na osnovu održanog pretresa.

(2) Na pisanu izradu odluke koja je donesena na sjednici vijeća primjenjuju se rokovi iz člana 303. stav 1. ovog zakona.

Član 320.

Granice ispitivanja presude

Drugostepeni sud ispituje presudu u onom dijelu u kojem se pobija žalbom.

Član 321.

Zabrana reformatio in peius

Ako je izjavljena žalba samo u korist optuženog, presuda se ne smije izmijeniti na njegovu štetu.

Član 322.

Prošireno dejstvo žalbe

Žalba zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja ili zbog povrede krivičnog zakona izjavljena u korist optuženog sadrži u sebi i žalbu zbog odluke o krivičnoj sankciji i oduzimanju imovinske koristi (član 314.).

Član 323.

Beneficium cohaesionis

Ako drugostepeni sud povodom ma čije žalbe utvrdi da su razlozi zbog kojih je donio odluku u korist optuženog od koristi i za kojeg od saoptuženih koji nije izjavio žalbu ili je nije izjavio u tom pravcu, postupiće po službenoj dužnosti kao da takva žalba postoji.

Član 324.

Odluke drugostepenog suda po žalbi

(1) Drugostepeni sud može u sjednici vijeća odbaciti žalbu kao neblagovremenu ili kao nedozvoljenu ili odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostepenu presudu ili preinačiti prvostepenu presudu ili donijeti odluku da ukine prvostepenu presudu i održi pretres.

(2) O svim žalbama protiv iste presude drugostepeni sud odlučuje jednom odlukom.

Član 325.

Odbacivanje žalbe kao neblagovremene

Žalba će se odbaciti rješenjem kao neblagovremena ako se utvrdi da je podnesena poslije zakonskog roka za njeno podnošenje.

Član 326.

Odbacivanje žalbe kao nedopuštene

Žalba će se odbaciti rješenjem kao nedopuštena ako se utvrdi da je žalbu izjavilo lice koje nije ovlašćeno za podnošenje žalbe ili lice koje se odreklo prava na žalbu ili ako se utvrdi odustanak od žalbe ili da je poslije odustanka ponovo izjavljena žalba ili ako žalba po zakonu nije dozvoljena.

Član 327.

Odbijanje žalbe

Drugostepeni sud će presudom odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostepenu presudu kad utvrdi da ne postoje razlozi zbog kojih se presuda pobija žalbom.

Član 328.

Preinačenje prvostepene presude

(1) Drugostepeni sud će, uvažavajući žalbu, presudom preinačiti prvostepenu presudu ako smatra da su odlučne činjenice u prvostepenoj presudi pravilno utvrđene i da se s obzirom na utvrđeno činjenično stanje, po pravilnoj primjeni zakona, ima donijeti drukčija presuda, a prema stanju stvari i u slučaju povrede iz člana 311. stav 1. t. đ), e) i i) ovog zakona.

(2) Ako drugostepeni sud nade da postoje zakonski uslovi za izricanje sudske opomene, preinačiće rješenjem prvostepenu presudu i izreći će sudsku opomenu.

(3) Ako su se zbog preinačenja prvostepene presude stekli uslovi da se odredi, odnosno ukine pritvor na osnovu člana 196. st. 1. i 5. ovog zakona, drugostepeni sud će o tome donijeti posebno rješenje protiv koga nije dopuštena žalba.

Član 329.

Ukidanje prvostepene presude i održavanje pretresa

(1) Drugostepeni sud će, uvažavajući žalbu, rješenjem ukinuti prvostepenu presudu i odrediti održavanje pretresa ako utvrdi da:

a) postoji bitna povreda odredaba krivičnog postupka, osim slučajeva iz člana 328. stav 1. ovog zakona,

b) je potrebno izvesti nove dokaze ili ponoviti već u prvostepenom postupku izvedene dokaze usljed kojih je činjenično stanje pogrešno i nepotpuno utvrđeno.

(2) Drugostepeni sud može i djelimično ukinuti prvostepenu presudu, ako se pojedini dijelovi presude mogu izdvojiti bez štete za pravilno presuđenje i u odnosu na taj dio održati pretres.

(3) Ako se optuženi nalazi u pritvoru, drugostepeni sud će ispitati da li još postoje razlozi za pritvor i donijeće rješenje o produženju ili ukidanju pritvora. Protiv ovog rješenja nije dozvoljena žalba.

(4) Ako se optuženi nalazi u pritvoru, drugostepeni sud je dužan donijeti odluku najkasnije u roku od tri mjeseca, a u složenim predmetima najkasnije u roku od šest mjeseci od dana kada je primio spise.

Član 330.

Obrazloženje odluke kojom se ukida prvostepena odluka

U obrazloženju rješenja kojim se ukida prvostepena presuda, navešće se samo kratki razlozi za ukidanje.

Član 331.

Pre tres pred drugoste penim su dom

(1) Odredbe koje se odnose na glavni pretres u prvostepenom postupku shodno se primjenjuju i na pretres pred drugostepenim sudom.

(2) Ako vijeće drugostepenog suda ustanovi da je potrebno ponovo izvesti već izvedene dokaze u prvostepenom postupku, iskazi saslušanih svjedoka i vještaka i pisani nalaz i mišljenje biće prihvaćeni kao dokazi i mogu biti pročitani ili reprodukovani ukoliko su ti svjedoci i vještaci prilikom svjedočenja bili unakrsno ispitani od suprotne stranke ili branioca, ili nisu bili unakrsno ispitani od suprotne stranke ili branioca, iako im je to bilo omogućeno kao i u slučaju ako je to ovim zakonom drugačije određeno, te ukoliko je riječ o dokazima iz člana 276. stav 2. tačka d) ovog zakona.

(3) Odredbe stava 2. ovog člana se ne odnose na lica koja mogu odbiti svjedočenje (član 148. ovog zakona).

2. Žalba na presudu drugostepenog suda

Član 332.

Opšta odredba

(1) Protiv presude drugostepenog suda dozvoljena je žalba u slučaju ako je:

a) drugostepeni sud izrekao kaznu dugotrajnog zatvora ili potvrdio presudu prvostepenog suda kojim je izrečena takva kazna,

b) drugostepeni sud preinačio prvostepenu presudu kojom je optuženi oslobođen od optužbe i izrekao presudu kojom se optuženi proglašava krivim, odnosno ako je povodom žalbe na prvostepenu presudu kojom je optuženi proglašen krivim izrekao presudu kojom se optuženi oslobađa od optužbe i

v) drugostepeni sud povodom žalbe na oslobađajuću presudu na pretresu donio presudu kojom se optuženi proglašava krivim, odnosno ako je povodom žalbe na osuđujuću presudu na pretresu donio presudu kojom se optuženi oslobađa od optužbe.

(2) O žalbi protiv drugostepene presude odlučuje trećestepeno vijeće Vrhovnog suda. Pred ovim vijećem ne može se održati pretres.

3. Žalba na rješenje

Član 333.

Dopuštenost žalbe na rješenje

(1) Protiv rješenja suda donesenog u prvom stepenu, stranke, branilac i lica čija su prava povrijeđena mogu izjaviti žalbu uvijek kada u ovom zakonu nije izričito određeno da žalba nije dozvoljena.

(2) Protiv rješenja donesenog u toku istrage nije dopuštena žalba, ako ovim zakonom nije drukčije određeno.

(3) Rješenja koja se donose radi pripremanja glavnog pretresa i presude mogu se pobijati samo u žalbi na presudu.

(4) Protiv rješenja Vrhovnog suda žalba nije dopuštena, ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

Član 334.

Opšti rok za izjavljivanje žalbe

- (1) Žalba se podnosi sudu koji je donio rješenje.
- (2) Ako ovim zakonom nije drukčije određeno, žalba na rješenje podnosi se u roku od tri dana od dana dostavljanja rješenja.

Član 335.

Suspenzivno dejstvo žalbe

Ako u ovom zakonu nije drukčije određeno, podnošenjem žalbe na rješenje odlaže se izvršenje rješenja protiv koga je izjavljena žalba.

Član 336.

Odlučivanje o žalbi na rješenje

- (1) O žalbi protiv rješenja prvostepenog suda odlučuje drugostepeni sud u sjednici vijeća, ako ovim zakonom nije drukčije određeno. O žalbi protiv rješenja donesenog u prvom stepenu pred Vrhovnim sudom odlučuje vijeće u drugom sastavu.
- (2) O žalbi protiv rješenja sudije za prethodni postupak, odnosno sudije za prethodno saslušanje odlučuje vijeće istog suda (član 24. stav 5.), ako ovim zakonom nije drukčije određeno.
- (3) Odlučujući o žalbi, sud može rješenjem odbaciti žalbu kao neblagovremenu ili kao nedozvoljenu, odbiti žalbu kao neosnovanu ili uvažiti žalbu i rješenje preinačiti ili ukinuti i, po potrebi, predmet uputiti na ponovno odlučivanje.

Član 337.

Shodna primjena odredbi o žalbi na prvostepenu presudu

Na postupak po žalbi na rješenje shodno će se primjenjivati odredbe čl. 307, 309, 315. stav 2, 317. stav 1, 320, 321. i 323. ovog zakona.

Član 338.

Shodna primjena odredbi ovog zakona i na druga rješenja

Ako ovim zakonom nije drukčije određeno, odredbe čl. 333. i 337. ovog zakona primjeniće se shodno i na sva ostala rješenja koja se donose po ovom zakonu.

Glava XXIV

VANREDNI PRAVNI LIJEKOVI

Odjeljak 1

Ponavljanje krivičnog postupka

Član 339.

Opšta odredba

Krivični postupak koji je dovršen pravnosnažnom presudom ili pravnosnažnim rješenjem može se na zahtjev ovlaštenog lica ponoviti samo u slučajevima i pod uslovima predviđenim u ovom zakonu.

Član 340.

Nepravo ponavljanje krivičnog postupka

(1) Pravnosnažna presuda može se preinačiti i bez ponavljanja krivičnog postupka ako je u dvjema presudama ili u više presuda protiv istog osuđenog pravnosnažno izrečeno više kazni, a nisu primijenjene odredbe o odmjeravanju jedinstvene kazne za djela u sticaju.

(2) U slučaju iz stava 1. ovog člana sud će ovom presudom preinačiti ranije presude u pogledu odluka o kazni i izreći jedinstvenu kaznu. Za donošenje nove presude nadležan je prvostepeni sud koji je sudio u stvari u kojoj je izrečena najstroža vrsta kazne, a kod istovrsnih kazni – sud koji je izrekao najveću kaznu, a ako su kazne jednake – sud koji je posljednji izrekao kaznu.

(3) Novu presudu donosi sud u sjednici vijeća na prijedlog tužioca ili osuđenog, odnosno branioca, a po saslušanju protivne stranke i branioca.

(4) Ako su u slučaju iz stava 1. ovog člana prilikom izricanja kazne uzete u obzir i presude drugih sudova, ovjereni prepis nove pravnosnažne presude dostaviće se i tim sudovima.

Član 341.

Nastavljanje krivičnog postupka i ponavljanje postupka završenog pravnosnažnim rješenjem

(1) Ako je krivični postupak rješenjem pravnosnažno obustavljen ili je presudom optužba pravnosnažno odbijena zato što nije bilo potrebnog odobrenja, postupak će se na zahtjev tužioca nastaviti čim prestanu razlozi zbog kojih su donesene navedene odluke.

(2) Ako je van slučajeva navedenih u stavu 1. ovog člana krivični postupak pravnosnažno obustavljen prije početka glavnog pretresa, na zahtjev tužioca može se dozvoliti ponavljanje krivičnog postupka ako se podnesu novi dokazi na osnovu kojih se sud može uvjeriti da su se stekli uslovi za ponovno

pokretanje krivičnog postupka.

(3) Krivični postupak pravnosnažno obustavljen do početka glavnog pretresa može se ponoviti kad je tužilac odustao od gonjenja, ako se dokaže da je do odustanka došlo usljed krivičnog djela zloupotrebe službenog položaja tužioca. U pogledu dokazivanja krivičnog djela tužioca, primjenjivaće se odredbe člana 342. stav 2. ovog zakona.

Član 342.

Ponavljanje postupka u korist osuđenog

(1) Krivični postupak završen pravnosnažnom presudom može se ponoviti u korist osuđenog:

a) ako se dokaže da je presuda zasnovana na lažnoj ispravi ili na lažnom iskazu svjedoka, vještaka ili tumača;

b) ako se dokaže da je do presude došlo usljed krivičnog djela sudije, tužioca ili lica koje je vršilo istražne radnje;

v) ako se iznesu nove činjenice ili se podnesu novi dokazi koji i pored dužne pažnje i opreza nisu mogli biti izneseni na glavnom pretresu, a koji su sami za sebe ili u vezi sa ranijim dokazima podobni da prouzrokuju oslobađenje lica koje je bilo osuđeno ili njegovu osudu po blažem krivičnom zakonu;

g) ako je nekom licu za isto krivično djelo više puta suđeno ili ako je više lica osuđeno za krivično djelo koje je moglo učiniti samo jedno lice ili neko od njih;

d) ako se u slučaju osude za produženo krivično djelo ili za drugo krivično djelo koje po zakonu obuhvata više istovrsnih ili više raznovrsnih radnji iznesu nove činjenice ili podnesu novi dokazi koji ukazuju da osuđeni nije učinio radnju koja je obuhvaćena djelom iz osude, a postojanje ovih činjenica bi bilo od bitnog uticaja na odmjeravanje kazne;

đ) ako Ustavni sud Bosne i Hercegovine, Dom za ljudska prava ili Evropski sud za ljudska prava ili Ustavni sud Republike Srpske utvrdi da su u toku postupka kršena ljudska prava i osnovne slobode i ako je presuda zasnovana na tom kršenju;

e) ako je odlukom Ustavnog suda Republike Srpske ili Ustavnog suda Bosne i Hercegovine prestao važiti zakon ili drugi propis na osnovu kojeg je bila donesena pravnosnažna osuđujuća presuda.

(2) U slučajevima iz stava 1. tač. a) i b) ovog člana mora se pravnosnažnom presudom dokazati da su navedena lica oglašena krivim za odnosna krivična djela. Ako se postupak protiv ovih lica ne može sprovesti zbog toga što su umrla ili što postoje okolnosti koje isključuju krivično gonjenje, činjenice iz stava 1. tač. a) i b) ovog člana mogu se utvrditi i drugim dokazima.

Član 343.

Ponavljanje postupka na štetu optuženog

(1) Krivični postupak može se ponoviti na štetu optuženog ako je presuda kojom se optužba odbija donesena zbog odustanka tužioca od optužbe, a dokaže se da je do ovog odustanka došlo usljed krivičnog djela protiv službene ili druge dužnosti tužioca.

(2) U slučaju iz stava 1. ovog člana primjenjuje se odredba člana 342. stav 2. ovog zakona.

Član 344.

Lica ovlaštena za podnošenje zahtjeva

- (1) Zahtjev za ponavljanje krivičnog postupka mogu podnijeti stranke i branilac, a poslije smrti osuđenog zahtjev u njegovu korist mogu podnijeti tužilac i lica navedena u članu 307. stav 2. ovog zakona.
- (2) Zahtjev za ponavljanje krivičnog postupka u korist osuđenog može se podnijeti i pošto je osuđeni izdržao kaznu i bez obzira na zastarjelost, amnestiju ili pomilovanje.
- (3) Ako sud sazna da postoji razlog za ponavljanje krivičnog postupka, obavijestice o tome osuđenog, odnosno lice koje je ovlašteno da u korist osuđenog podnese zahtjev.

Član 345.

Postupanje po zahtjevu

- (1) O zahtjevu za ponavljanje krivičnog postupka odlučuje vijeće (član 24. stav 5.) suda koji je u ranijem postupku sudio u prvom stepenu.
- (2) U zahtjevu se mora navesti po kom se zakonskom osnovu traži ponavljanje i kojim se dokazima potkrepljuju činjenice na kojima se zahtjev zasniva. Ako zahtjev ne sadrži ove podatke, sud će pozvati podnosioca da u određenom roku zahtjev dopuni.
- (3) Prilikom rješavanja o zahtjevu u vijeću neće učestvovati sudija koji je učestvovao u donošenju presude u ranijem postupku.

Član 346.

Odlučivanje o zahtjevu

- (1) Sud će rješenjem zahtjev odbaciti ako na osnovu samog zahtjeva i spisa ranijeg postupka utvrdi da je zahtjev podnijelo neovlašćeno lice ili da nema zakonskih uslova za ponavljanje postupka, ili da su činjenice i dokazi na kojima se zahtjev zasniva već bili izneseni u ranijem zahtjevu za ponavljanje postupka koji je odbijen pravosnažnim rješenjem suda, ili da činjenice i dokazi očigledno nisu podobni da se na osnovu njih dozvoli ponavljanje ili da podnosilac zahtjeva nije postupio po članu 345. stav 2. ovog zakona.
- (2) Ako sud ne odbaci zahtjev, dostaviće se prepis zahtjeva protivnoj strani koja ima pravo da u roku od osam dana odgovori na zahtjev. Kada sudu stigne odgovor na zahtjev ili kada protekne rok za davanje odgovora, predsjednik vijeća odrediće da se izvide činjenice i pribave dokazi na koje se poziva u zahtjevu i u odgovoru na zahtjev.
- (3) Poslije sprovedenih izviđaja sud će rješenjem odmah odlučiti o zahtjevu za ponavljanje postupka na način iz člana 347. stav 1. ovog zakona.

Član 347.

Dozvola za ponavljanje postupka

- (1) Sud će, ako ne odredi da se izviđaj dopuni, na osnovu rezultata izviđaja zahtjev uvažiti i dozvoliti ponavljanje krivičnog postupka ili će zahtjev odbiti, ako novi dokazi nisu podobni da dovedu do ponavljanja krivičnog postupka.
- (2) Ako sud nađe da razlozi zbog kojih je dozvolio ponavljanje postupka u korist optuženog postoje i za kojeg od saoptuženih koji nije podnio zahtjev za ponavljanje postupka, postupiće po službenoj dužnosti kao da takav zahtjev postoji.
- (3) U rješenju kojim se dozvoljava ponavljanje krivičnog postupka sud će odlučiti da se odmah odredi novi glavni pretres.
- (4) Ako je zahtjev za ponavljanje krivičnog postupka podnesen u korist osuđenog, a sud smatra, s obzirom na podnesene dokaze, da osuđeni može u ponovljenom postupku biti osuđen na takvu kaznu da bi se uračunavanjem već izdržane kazne imao pustiti na slobodu ili da može biti oslobođen od optužbe ili da optužba može biti odbijena -odrediće da se izvršenje presude odloži, odnosno prekine.
- (5) Kad rješenje kojim se dopušta ponavljanje krivičnog postupka postane pravosnažno, prekinuće se izvršenje kazne, ali sud može, na prijedlog tužioca, odrediti pritvor ako postoje uslovi iz člana 197. ovog zakona.

Član 348.

Pravila ponovljenog postupka

- (1) Na novi postupak, koji se vodi na osnovu rješenja kojim je dozvoljeno ponavljanje krivičnog postupka, važe iste odredbe kao i za raniji postupak. U novom postupku sud nije vezan za rješenja donesena u ranijem postupku.
- (2) Ako se novi postupak obustavi do početka glavnog pretresa - sud će rješenjem o obustavljanju postupka ukinuti i raniju presudu.
- (3) Kad sud u novom postupku donese presudu, izreći će da se ranija presuda djelimično ili u cjelini stavlja van snage ili da se ostavlja na snazi. U kaznu koju odredi novom presudom sud će optuženom uračunati izdržanu kaznu, a ako je ponavljanje određeno samo za neko od djela za koje je optuženi bio osuđen - sud će izreći novu jedinstvenu kaznu.
- (4) Sud je u novom postupku vezan zabranom propisanom u članu 321. ovog zakona.

O djeljak 2

Zahtjev za zaštitu zakonitosti

Član 349.

Uslovi za podnošenje zahtjeva

(1) Protiv pravosnažne presude može se podnijeti zahtjev za zaštitu zakonitosti u sljedećim slučajevima:

- a) zbog povrede Krivičnog zakona i
- b) zbog povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 311. stav 1. tačka g) ovog zakona.

(2) Zahtjev za zaštitu zakonitosti nije moguće uložiti:

- a) ako nije izjavljena žalba i
- b) ako povrede iz stava 1. ovog člana nisu bile iznesene u žalbi na prvostepenu presudu, osim ako su počinjene u žalbenom postupku.

(3) Zahtjev za zaštitu zakonitosti nije moguće uložiti protiv presude Vrhovnog suda donesene u trećem stepenu.

Član 350.

Ovlaštena lica i rok za podnošenje zahtjeva

(1) Zahtjev za zaštitu zakonitosti mogu podnijeti tužilac, osuđeni i branilac. Nakon smrti osuđenog zahtjev za zaštitu zakonitosti mogu u njegovu korist podnijeti lica iz člana 307. stav 2. ovog zakona.

(2) Tužilac može podnijeti zahtjev za zaštitu zakonitosti, na štetu ali i u korist osuđenog.

(3) Zahtjev za zaštitu zakonitosti podnosi se u roku od tri mjeseca od dana prijema pravosnažne presude.

Član 351.

Podnošenje zahtjeva

(1) Zahtjev za zaštitu zakonitosti podnosi se Vrhovnom sudu posredstvom suda koji je donio presudu u prvom stepenu.

(2) Sudija, odnosno predsjednik vijeća prvostepenog suda odbaciće rješenjem zahtjev za zaštitu zakonitosti ako:

- a) je podnesen protiv presude suda iz člana 349. st. 2. i 3. ovog zakona,
- b) je uložен od neovlaštenog lica iz člana 350. stav 1. ovog zakona i
- v) je podnesen neblagovremeno u skladu sa članom 350. stav 3. ovog zakona.

(3) Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba Vrhovnom sudu.

Član 352.

Odgovor po zahtjevu i sudija izvjestilac

(1) Vrhovni sud će rješenjem odbaciti zahtjev za zaštitu zakonitosti ako postoje razlozi iz člana 351. stav 2. ovog zakona, a ako ga ne odbaci, zahtjev će dostaviti protivnoj stranci i braniocu, koji mogu u roku od 15 dana od prijema zahtjeva podnijeti odgovor na zahtjev. Tužiocu će se dostaviti primjerak zahtjeva sa spisima predmeta.

(2) Prije odlučivanja o zahtjevu sudija izvjestilac može po potrebi pribaviti izvještaj o istaknutim povredama zakona.

(3) S obzirom na sadržaj zahtjeva, vijeće Vrhovnog suda može odrediti da se odgodi ili prekine izvršenje pravosnažne presude.

Član 353.

Granice ispitivanja zahtjeva

(1) Prilikom odlučivanja o zahtjevu za zaštitu zakonitosti Vrhovni sud će se ograničiti samo na ispitivanje onih povreda zakona na koje se poziva podnositelj zahtjeva.

(2) Ako Vrhovni sud utvrdi da razlozi zbog kojih je donio odluku u korist osuđenog postoje i za kojeg od saosuđenih u pogledu kojeg nije podignut zahtjev za zaštitu zakonitosti, postupiće po službenoj dužnosti kao da takav zahtjev postoji.

(3) Ako je zahtjev za zaštitu zakonitosti uložen u korist osuđenog, Vrhovni sud je pri donošenju odluke vezan zabranom propisanom u članu 321. ovog zakona.

Član 354.

Odbijanje zahtjeva

Vrhovni sud će odbiti presudom zahtjev za zaštitu zakonitosti ako utvrdi da ne postoje povrede zakona na koje se poziva podnositelj zahtjeva.

Član 355.

Uvažavanje zahtjeva

(1) Ako Vrhovni sud utvrdi da je zahtjev za zaštitu zakonitosti osnovan, donijet će presudu kojom će se s obzirom na prirodu povrede: preinačiti pravosnažna presuda ili u cjelini ili djelimično ukinuti prvostepena i drugostepena presuda ili samo drugostepena presuda i predmet vratiti na novo odlučivanje ili će se ograničiti samo nato da utvrdi povredu zakona.

(2) Ako je zahtjev za zaštitu zakonitosti uložen na štetu osuđenog, a Vrhovni sud utvrdi da je osnovan, utvrdiće samo da postoji povreda zakona, ne dirajući u pravosnažnu presudu.

Član 356.

Postupak nakon ukidanja pravosnažne presude

(1) Ako je pravosnažna presuda ukinuta i predmet vraćen na novo odlučivanje, za osnovu će se uzeti ranija optužnica ili onaj njen dio koji se odnosi na ukinuti dio presude.

(2) Sud je dužan da izvede sve procesne radnje i raspravi pitanja na koja mu je ukazano.

(3) Prilikom donošenja nove odluke sud je vezan zabranom propisanom u članu 321. ovog zakona.

DIO ČETVRTI

POSEBNI POSTUPCI

Glava XXV

POSTUPAK ZA IZDAVANJE KAZNENOG NALOGA

Član 357.

Opšta odredba

- (1) Za krivično djelo za koje je propisana kazna zatvora do pet godina ili novčana kazna kao glavna kazna, a za koje je prikupio dovoljno dokaza koji pružaju osnov za tvrdnju da je osumnjičeni učinio krivično djelo, tužilac može u optužnici zatražiti od suda da izda kazneni nalog - u kojem će optuženom izreći određenu krivičnu sankciju ili mjeru bez sprovođenja glavnog pretresa.
- (2) Tužilac može da zatraži izricanje jedne ili više od sljedećih krivičnopravnih sankcija: novčanu kaznu, uslovnu osudu ili mjere bezbjednosti – zabranu vršenja određenih poziva, djelatnosti ili dužnosti, zabrane upravljanja motornim vozilom i oduzimanje predmeta, kao i mjeru oduzimanja imovinske koristi pribavljene krivičnim djelom.
- (3) Izricanje novčane kazne može se zatražiti u visini koja ne može biti veća od 50.000 KM.

Član 358.

Neprihvatanje zahtjeva za izdavanje kaznenog naloga

- (1) Sudija će odbaciti zahtjev za izdavanje kaznenog naloga ako ustanovi da postoji osnov za spajanje postupka iz člana 30. ovog zakona, ako se radi o krivičnom djelu za koje se takav zahtjev ne može postaviti ili ako je tužilac zatražio izricanje krivične sankcije ili mjere koja po zakonu nije dozvoljena.
- (2) O žalbi tužioca protiv rješenja o odbačaju odlučuje vijeće iz člana 24. stav 5. ovog zakona u roku od 48 časova.
- (3) Ako sudija smatra da podaci u optužnici ne pružaju dovoljno osnova za izdavanje kaznenog naloga ili da se prema tim podacima može očekivati izricanje neke druge krivične sankcije ili mjere, a ne one koju je zatražio tužilac, postupiće sa optužnicom kao da je podnesena na potvrđivanje i postupiti u skladu sa članom 243. ovog zakona.

Član 359.

Prihvatanje zahtjeva za izdavanje kaznenog naloga

- (1) Ako se složi za zahtjevom za izdavanje kaznenog naloga, sudija će potvrditi optužnicu i zakazati saslušanje optuženog bez odlaganja, a najkasnije u roku od osam dana od dana potvrđivanja optužnice.
- (2) Na saslušanju je potrebno prisustvo tužioca i branioca. Umjesto tužioca saslušanju može prisustvovati stručni saradnik tužilaštva kojeg ovlasti glavni tužilac. U slučaju njihovog nedolaska primijeniće se odredbe čl. 260. 261. i 263. ovog zakona.
- (3) Prilikom saslušanja sudija će:
 - a) utvrditi da li je ispoštovano pravo optuženog da ga zastupa branilac,
 - b) utvrditi da li je optuženi razumio optužnicu i zahtjev tužioca za izricanje krivične sankcije ili mjere,
 - v) pozvati tužioca da upozna optuženog sa sadržajem dokaza koje je prikupio tužilac i pozvati ga na davanje izjave o predloženim dokazima,
 - g) pozvati optuženog da se izjasni o krivnji,
 - d) pozvati optuženog da se izjasni o predloženoj krivičnoj sankciji ili mjeri.

Član 360.

Izjava o krivnji i izdavanje kaznenog naloga

(1) Ako optuženi izjavi da nije kriv ili stavi prigovor na optužnicu, sudija će prosljediti optužnicu radi zakazivanja glavnog pretresa, u skladu sa ovim zakonom. Glavni pretres će biti zakazan u roku od 30 dana.

(2) Ako optuženi izjavi da je kriv i da prihvata krivičnu sankciju ili mjeru predloženu u optužnici, sudija će prvo utvrditi krivnju i onda presudom izdati kazneni nalog u skladu s optužnicom.

Član 361.

Sadržaj presude kojom se izdaje kazneni nalog i pravo na žalbu

(1) Presuda kojom se izdaje kazneni nalog sadrži podatke iz člana 299. ovog zakona.

(2) U obrazloženje presude ukratko se navode razlozi koji opravdavaju izricanje presude kojom se iz stava 1. ovog člana izdaje kazneni nalog.

(3) Protiv presude iz stava 1. ovog člana dozvoljena je žalba u roku od osam dana od dana dostavljanja presude.

Član 362.

Dostavljanje presude

(1) Presuda kojom se izdaje kazneni nalog se dostavlja optuženom, njegovom braniocu i tužiocu.

(2) Plaćanje novčane kazne prije isteka roka za ulaganje žalbe ne smatra se odricanjem od prava na žalbu.

Glava XXVI

POSTUPAK PREMA MALOLJETNICIMA

1. Opšte odredbe

Član 363.

Primjena drugih odredbi ovog zakona u postupku prema maloljetnicima

(1) Odredbe ove glave primjenjuju se u postupku prema licima koja su učinila krivično djelo kao maloljetnici, a u vrijeme pokretanja postupka, odnosno suđenja nisu navršila 21 godinu života. Ostale odredbe ovog zakona primjenjuju se ukoliko nisu u suprotnosti s odredbama ove glave.

(2) Odredbe čl. 365. do 367, čl. 370. do 373., čl. 378., 380., 382. i 389. ovog zakona primjenjuju se u postupku prema mlađem punoletnom licu ako se do početka glavnog pretresa ustanovi da dolazi u obzir da se tom licu izrekne vaspitna mjera u skladu sa odredbama Krivičnog zakona, a do tog vremena ono nije navršilo 21 godinu života.

Član 364.

Primjena odredbi prema djeci

Kad se u toku postupka utvrdi da maloljetnik u vrijeme izvršenja krivičnog djela nije navršio 14 godina, krivični postupak će se obustaviti i o tome će se obavijestiti organ starateljstva.

Član 365.

Obazrivo postupanje

(1) Pri preduzimanju radnji kojima je prisutan maloljetnik, a naročito pri njegovom ispitivanju, svi koji učestvuju u postupku dužni su postupati obazrivo, vodeći računa o duševnoj razvijenosti, osjetljivosti i ličnim svojstvima maloljetnika, kako vođenje krivičnog postupka ne bi štetno uticalo na razvoj maloljetnika.

(2) Svi koji učestvuju u postupku sprečavaće pogodnim mjerama svako nedisciplinovano ponašanje maloljetnika.

Član 366.

Obavezna odbrana

(1) Maloljetnik mora imati branioca od početka pripremnog postupka.

(2) Ukoliko maloljetnik ne poznaje jezik na kome se vodi krivični postupak, sud će mu odrediti prevodioca.

(3) Ako u slučajevima iz stava 1. ovog člana sam maloljetnik, njegov zakonski zastupnik ili srodnik ne uzme branioca, njega će postaviti po službenoj dužnosti sudija za maloljetnike.

Član 367.

Isključenje oslobođenja od dužnosti svjedočenja

Od dužnosti svjedočenja o okolnostima koje se odnose na duševnu razvijenost maloljetnika, upoznavanje njegove ličnosti i prilika u kojima živi (član 378. ovog zakona) oslobođeni su samo roditelj, staralac, usvojlac, socijalni radnik, vjerski ispovjednik i branilac.

Član 368.

Spajanje i razdvajanje postupka

(1) Kad je maloljetnik učestvovao u izvršenju krivičnog djela zajedno s punoljetnim licem, postupak prema njemu će se razdvojiti i sprovesti po odredbama ove glave.

(2) Postupak prema maloljetniku može se spojiti s postupkom protiv punoljetnog lica i provesti po opštim odredbama ovog zakona samo ako je spajanje postupka neophodno za svestrano razjašnjenje stvari. Rješenje o tome donosi sudija za maloljetnike, na obrazloženi prijedlog tužioca. Protiv ovog rješenja nije dozvoljena žalba.

(3) Kad se provodi jedinstven postupak za maloljetnika i punoljetne učinioce, u pogledu maloljetnika će se uvijek primijeniti odredbe čl. 356. do 367, čl. 370. do 373. i čl. 378, 380, 382. i 388. ovog zakona, kad se na glavnom pretresu razjašnjavaju pitanja koja se odnose na maloljetnika, kao i čl. 389. i 395. ovog zakona, a ostale odredbe ove glave - ukoliko njihova primjena nije u suprotnosti s vođenjem spojenog postupka.

Član 369.

Sprovođenje jedinstvenog postupka

Kad je lice učinilo neko krivično djelo kao maloljetno, a neko kao punoljetno, sprovedeće se jedinstven postupak po članu 30. ovog zakona, pred vijećem koje sudi punoljetnim licima.

Član 370.

Uloga organa starateljstva

(1) U postupku prema maloljetnicima, pored ovlašćenja koja su izričito predviđena u odredbama ove glave, organ starateljstva ima pravo da se upozna s tokom postupka, da u toku postupka stavlja prijedloge i da ukazuje na činjenice i dokaze koji su od važnosti za donošenje pravilne odluke.

(2) O svakom pokretanju postupka prema maloljetniku tužilac će obavijestiti nadležni organ starateljstva.

Član 371.

Pozivanje i dostavljanje pismena

(1) Maloljetnik se poziva preko roditelja, odnosno zakonskog zastupnika.

(2) Dostavljanje odluka i drugih pismena maloljetniku vrši se shodno odredbama člana 82. ovog zakona, s tim da se maloljetniku neće dostavljati pismena isticanjem na oglasnoj ploči suda, niti će se primijeniti odredba člana 78. stav 2. ovog zakona.

Član 372.

Objavljivanje toka krivičnog postupka

(1) Ne smije se objaviti tok krivičnog postupka prema maloljetniku, ni odluka donesena u tom postupku, niti se može vršiti video i audio snimanje toka postupka.

(2) Pravnosnažna odluka suda može se objaviti, ali bez navođenja ličnih podataka maloljetnika iz kojih se može utvrditi njegov identitet.

Član 373.

Dužnost hitnog postupanja

Organi koji učestvuju u postupku prema maloljetniku, kao i drugi organi i ustanove od kojih se traže obavještenja, izvještaji ili mišljenja, dužni su najhitnije postupati - kako bi se postupak što prije završio.

Član 374.

Sastav suda

(1) U prvom stepenu sudi sudija za maloljetnike, koji vodi i pripremni postupak i obavlja i druge poslove u postupku prema maloljetnicima, u skladu s ovim zakonom.

(2) Vijeće za maloljetnike u sastavu od trojice sudija odlučuje po žalbama protiv odluke sudije za maloljetnike, u slučajevima predviđenim ovim zakonom.

2. Pokretanje postupka

Član 375.

Primjena načela oportuniteta

(1) Za krivična djela za koja je propisana kazna zatvora do pet godina ili novčana kazna, tužilac može odlučiti da ne zahtijeva pokretanje krivičnog postupka iako postoje dokazi da je maloljetnik učinio krivično djelo, ako smatra da ne bi bilo cjelishodno da se vodi postupak prema maloljetniku s obzirom na prirodu krivičnog djela i okolnosti pod kojima je učinjeno, raniji život maloljetnika i njegova lična svojstva. Radi utvrđivanja ovih okolnosti, tužilac može zatražiti obavještenja od roditelja, odnosno staraoca maloljetnika, drugih lica i ustanova, a kad je to potrebno, može ova lica i maloljetnika pozvati radi neposrednog obavještanja. Tužilac može zatražiti mišljenje od organa starateljstva o cjelishodnosti pokretanja postupka prema maloljetniku.

(2) Ako za donošenje odluke iz stava 1. ovog člana treba da se ispituju lična svojstva maloljetnika, tužilac može, u sporazumu s organom starateljstva, uputiti maloljetnika u prihvatilište ili u ustanovu za ispitivanje ili vaspitanje, ali najduže na 30 dana.

(3) Kad je izvršenje kazne ili vaspitne mjere u toku, tužilac može odlučiti da ne zahtijeva pokretanje krivičnog postupka za drugo krivično djelo maloljetnika, ako s obzirom na težinu tog krivičnog djela, kao i na kaznu, odnosno vaspitnu mjeru koja se izvršava, ne bi imalo svrhe vođenje postupka i izricanje krivične sankcije za to djelo.

(4) Kad tužilac u slučajevima iz st. 1. i 3. ovog člana nađe da nije cjelishodno da se pokrene postupak prema maloljetniku, obavijestice o tome, uz navođenje razloga, organ starateljstva i oštećenog.

Član 376.

Vaspitne preporuke

Prije donošenja odluke hoće li podnijeti zahtjev za pokretanje krivičnog postupka prema maloljetniku za krivično djelo iz člana 375. stav 1. ovog zakona, tužilac je dužan razmotriti mogućnost i opravdanost izricanja vaspitnih preporuka u skladu sa Krivičnim zakonom.

3. Pripremni postupak

Član 377.

Vaspitne preporuke i zahtjev za pokretanje postupka

(1) Tužilac podnosi zahtjev za pokretanje pripremnog postupka sudiji za maloljetnike. Prije donošenja odluke o tome hoće li se složiti s ovim zahtjevom koji se odnosi na krivična djela iz člana 376. ovog zakona, sudija za maloljetnike je dužan razmotriti mogućnosti i opravdanost izricanja vaspitne preporuke u skladu s odredbama Krivičnog zakona. Ako odluči da izrekne vaspitnu preporuku, sudija za maloljetnike će odlučiti da se postupak prema maloljetniku ne pokrene. Protiv rješenja sudije za maloljetnike nije dopuštena žalba.

(2) Osim slučajeva iz stava 1. ovog člana, ako se sudija za maloljetnike ne složila sa zahtjevom za pokretanje pripremnog postupka, zatražiće da o tome odluči vijeće za maloljetnike.

(3) Sudija za maloljetnike može povjeriti policijskim organima da izvrše naredbu o pretresanju stana i lica ili o privremenom oduzimanju predmeta, na način predviđen ovim zakonom.

Član 378.

Pribavljanje podataka o ličnosti maloljetnika

(1) U pripremnom postupku prema maloljetniku, pored činjenica koje se odnose na krivično djelo, posebno će se utvrditi godine života maloljetnika, okolnosti potrebne za ocjenu njegove duševne razvijenosti, ispitaće se sredina u kojoj i prilike pod kojima maloljetnik živi i druge okolnosti koje se tiču njegove ličnosti.

(2) Radi utvrđivanja okolnosti iz stava 1. ovog člana, sudija za maloljetnike će pribaviti izvještaj i saslušati lica koja mogu dati potrebne podatke.

(3) Podatke o ličnosti maloljetnika pribavlja sudija za maloljetnike. Sudija za maloljetnike može zatražiti da te podatke prikupi određeno stručno lice (socijalni radnik, defektolog, psiholog i dr.), a može njihovo pribavljanje povjeriti organu starateljstva.

(4) Kad je za utvrđivanje zdravstvenog stanja maloljetnika, njegove duševne razvijenosti, psihičkih svojstava ili sklonosti potrebno da maloljetnika pregledaju vještaci, za ovaj pregled određuje se ljekari, psiholozi ili pedagozi. Ovakva ispitivanja maloljetnika mogu se obaviti u zdravstvenoj ili drugoj ustanovi.

Član 379.

Lica koja prisustvuju radnjama u pripremnom postupku

(1) Sudija za maloljetnike sam određuje način izvođenja pojedinih radnji, držeći se odredaba ovog zakona u onoj mjeri koja obezbjeđuje prava maloljetnika na odbranu, prava oštećenog i prikupljanje dokaza potrebnih za odlučivanje.

(2) Radnjama u pripremnom postupku mogu biti prisutni tužilac i branilac. Ispitivanje maloljetnog lica, kad je to potrebno, obaviće se uz pomoć pedagoga ili drugog stručnog lica. Sudija za maloljetnike može odobriti da radnjama u pripremnom postupku bude prisutan predstavnik organa starateljstva i roditelj, odnosno staralac maloljetnika. Kad su navedena lica prisutna tim radnjama, mogu stavljati prijedloge i upućivati pitanja licu koje se ispituje, odnosno saslušava.

Član 380.

Smještaj maloljetnika

(1) Sudija za maloljetnike može narediti da se maloljetnik u toku pripremnog postupka smjesti u prihvatilište, vaspitnu ili sličnu ustanovu, da se stavi pod nadzor organa starateljstva ili da se preda drugoj porodici, ako je to potrebno radi izdvajanja maloljetnika iz sredine u kojoj je živio ili radi pružanja pomoći, zaštite ili smeštaja maloljetnika.

(2) Troškovi smeštaja maloljetnika isplaćuju se unaprijed iz budžetskih sredstava i ulaze u troškove krivičnog postupka.

Član 381.

Određivanje pritvora

(1) Izuzetno, sudija za maloljetnike može maloljetniku odrediti pritvor kad za to postoje razlozi iz člana 197. stav 1. tač. a) do v) ovog zakona.

(2) Na osnovu rješenja o pritvoru koje je donio sudija za maloljetnike, pritvor može trajati najduže mjesec dana. Vijeće za maloljetnike dužno je obaviti kontrolu neophodnosti pritvora svakih 15 dana.

(3) Vijeće za maloljetnike može u slučaju postojanja zakonskih razloga produžiti pritvor za još dva

mjeseca. Protiv rješenja vijeća dopuštena je žalba koja ne zadržava izvršenje rješenja.

(4) Nakon završetka pripremnog postupka, pritvor može da traje najduže još šest mjeseci. Kontrolu opravdanosti pritvora vrši vijeće za maloljetnike svakih mjesec dana od dana donošenja posljednjeg rješenja o pritvoru. Žalba protiv ovog rješenja ne zadržava njegovo izvršenje.

Član 382.

Postupak prema maloljetniku u pritvoru

(1) Maloljetnik izdržava pritvor odvojeno od punoljetnih lica.

(2) Sudija za maloljetnike ima prema pritvorenim maloljetnicima ista ovlašćenja koja po ovom zakonu pripadaju sudiji za prethodni postupak, odnosno sudiji za prethodno saslušanje u pogledu pritvorenika.

Član 383.

Obrazloženi prijedlog

(1) Nakon što ispita sve okolnosti koje se odnose na izvršenje krivičnog djela i na ličnost maloljetnika, sudija za maloljetnike dostavlja spise tužiocu koji je dužan u roku od osam dana zahtijevati da se pripremni postupak dopuni ili izjaviti da odustaje od postupka i podnijeti prijedlog za obustavu postupka ili podnijeti sudiji za maloljetnike obrazloženi prijedlog za izricanje vaspitne mjere ili kazne maloljetničkog zatvora.

(2) Ako tužilac ne podnese zahtjev da se pripremni postupak dopuni niti stavi obrazloženi prijedlog sudiji za maloljetnike za izricanje vaspitne mjere ili kazne maloljetničkog zatvora ni u roku od dva mjeseca od dostave spisa, smatraće se da je odustao od krivičnog gonjenja.

(3) Prijedlog tužioca sadrži: ime i prezime maloljetnika, njegove godine života, opis djela, dokaze iz kojih proizlazi da je maloljetnik učinio krivično djelo, obrazloženje koje treba da sadrži ocjenu duševne razvijenosti maloljetnika i prijedlog da se maloljetnik kazni, odnosno da se prema njemu izrekne vaspitna mjera.

Član 384.

Obustava postupka

(1) Ako u toku pripremnog postupka tužilac nađe da nema osnova za vođenje postupka prema maloljetniku ili da postoje razlozi iz člana 375. stav 3. ovog zakona, staviće prijedlog sudiji za maloljetnike da obustavi postupak. O prijedlogu za obustavljanje postupka tužilac će obavijestiti i organ starateljstva.

(2) Ako se sudija za maloljetnike ne složi s prijedlogom tužioca, zatražiće da o tome odluči vijeće za maloljetnike.

(3) Vijeće može obustaviti postupak prema maloljetniku ili odlučiti da se postupak nastavi pred sudijom za maloljetnike.

Član 385. Kontrola postupka

Sudija za maloljetnike obavještava predsjednika suda svakih 15 dana koji predmeti maloljetnika nisu okončani i o razlozima zbog kojih je po pojedinim predmetima postupak još u toku. Predsjednik suda će preduzeti, po potrebi, mjere da se postupak okonča.

4. Prvostepni postupak

Član 386. Zakazivanje ročišta ili glavnog pretresa

- (1) Kad primi prijedlog tužioca, sudija za maloljetnike zakazuje ročište ili glavni pretres.
- (2) Kazna maloljetničkog zatvora i zavodske mjere izriču se samo po održanom glavnom pretresu.
- (3) Sudija za maloljetnike saopštiće maloljetniku vaspitnu mjeru koja mu je izrečena.

Član 387. Odlučivanje na glavnom pretresu

- (1) Kad se odlučuje na glavnom pretresu, shodno će se primjenjivati odredbe ovog zakona o rukovođenju glavnim pretresom, o odlaganju i prekidu glavnog pretresa, o zapisniku i o toku glavnog pretresa, ali sudija za maloljetnike može odstupiti od ovih pravila ako smatra da njihova primjena u konkretnom slučaju ne bi bila cjelishodna.
- (2) Pored lica čije je prisustvo obavezno na glavnom pretresu, na glavni pretres pozvaće se i roditelji maloljetnika, odnosno staratelj i organ starateljstva. Nedolazak roditelja, staratelja ili predstavnika organa starateljstva ne sprečava sud da održi glavni pretres.
- (3) Osim maloljetnika, glavnom pretresu mora biti prisutan tužilac, kad je stavio prijedlog u smislu člana 383. ovog zakona i branilac.
- (4) Odredbe ovog zakona o izmjeni optužbe primjenjivaće se i u postupku prema maloljetniku, s tim što je sudija za maloljetnike ovlašćen da i bez prijedloga tužioca donese odluku na osnovu činjeničnog stanja koje je izmijenjeno na glavnom pretresu.

(5) Na ročište će se pozvati tužilac, maloljetnik, branilac, roditelj odnosno staratelj maloljetnika, a o ročištu će se obavijestiti i može mu prisustvovati predstavnik centra za socijalni rad. Ovom ročištu obavezno prisustvuju tužilac i branilac maloljetnika. Ukoliko tužilac ili branilac neopravdano izostanu sa ročišta, sudija za maloljetnike o tome obavještava glavnog tužioca, odnosno advokatsku komoru.

Član 388.

Isključenje javnosti

- (1) Kad se sudi maloljetniku, uvijek će se isključiti javnost.
- (2) Sudija za maloljetnike može dopustiti da glavnom pretresu budu prisutna lica koja se bave zaštitom i vaspitanjem maloljetnika ili suzbijanjem maloljetničke delikvencije, kao i naučni radnici.
- (3) U toku glavnog pretresa sudija za maloljetnike može narediti da se, osim tužioca, branioca i predstavnika organa starateljstva, iz zasjedanja udalje sva ili pojedina lica.
- (4) Za vrijeme izvođenja pojedinih dokaza ili govora stranaka sudija za maloljetnike može narediti da se maloljetnik udalji iz zasjedanja.

Član 389.

Privremeni smještaj maloljetnika

U toku postupka, sudija za maloljetnike može donijeti odluku o privremenom smeštaju maloljetnika (član 380.), a može i ukinuti odluku koja je o tome ranije donesena.

Član 390.

Zakazivanje glavnog pretresa ili održavanje

ročišta i donošenje odluke

- (1) Sudija za maloljetnike dužan je zakazati glavni pretres ili održati ročište za izricanje vaspitne mjere u roku od osam dana od dana prijema prijedloga tužioca ili od dana kad je na ročištu odlučeno da se održi glavni pretres. Za svako produženje ovog roka sudija za maloljetnike mora imati odobrenje predsjednika suda.
- (2) Odlaganje ili prekidanje glavnog pretresa vrši se samo izuzetno. O svakom odlaganju ili prekidanju glavnog pretresa sudija za maloljetnike obavijestice predsjednika suda i iznijee razloge za odlaganje, odnosno prekidanje.
- (3) Sudija za maloljetnike dužan je da pismeno izradi presudu, odnosno rješenje u roku od osam dana, a u posebno složenim slučajevima u roku od 15 dana od dana objavljivanja presude, odnosno rješenja.

Član 391.

Odluke sudije za maloljetnike

(1) Sudija za maloljetnike nije vezan za prijedlog tužioca pri odlučivanju hoće li prema maloljetniku izreći kaznu ili će primijeniti vaspitnu mjeru, ali ako je tužilac odustao od prijedloga, sudija za maloljetnike ne može maloljetniku izreći kaznu nego samo vaspitnu mjeru.

(2) Sudija za maloljetnike će rješenjem obustaviti postupak u slučajevima kad sud na osnovu člana 297. tač. g) do d) ovog zakona, donosi presudu kojom se optužba odbija ili kojom se optuženi oslobađa od optužbe (član 298.), kao i kad sudija nađe da nije cjelishodno izreći maloljetniku ni kaznu niti vaspitnu mjeru.

(3) Sudija za maloljetnike donosi rješenje i kad izriče vaspitnu mjeru maloljetniku. U izreci ovog rješenja navodi se samo koja se mjera izriče, ali se maloljetnik ne oglašava krivim za krivično djelo koje mu se stavlja na teret. U obrazloženju rješenja navešće se opis djela i okolnosti koje opravdavaju primjenu izrečene vaspitne mjere.

(4) Presuda kojom se maloljetniku izriče kazna maloljetničkog zatvora donosi se u obliku propisanom u članu 299. ovog zakona.

Član 392.

Troškovi postupka i imovinskopravni zahtjev

(1) Sudija za maloljetnike može maloljetnika obavezati na plaćanje troškova krivičnog postupka i na ispunjenje imovinskopravnog zahtjeva samo ako je maloljetniku izrekao kaznu maloljetničkog zatvora.

(2) Ako je prema maloljetniku primijenjena vaspitna mjera, troškovi postupka padaju na teret budžetskih sredstava, a oštećeni se radi ostvarivanja imovinsko-pravnog zahtjeva upućuje na parnični postupak.

5. Pravni lijekovi

Član 393.

Žalba protiv presude i rješenja

(1) Protiv presude kojom je maloljetniku izrečena kazna maloljetničkog zatvora, protiv rješenja kojim je maloljetniku izrečena vaspitna mjera i protiv rješenja o obustavljanju postupka (član 391. stav 2.) mogu izjaviti žalbu sva lica koja imaju pravo na žalbu protiv presude (član 307.) i to u roku od osam dana od dana prijema presude, odnosno rješenja.

(2) Branilac, tužilac, bračni odnosno, vanbračni drug, srodnik po krvi u pravoj liniji, usvojlac, staralac, brat, sestra i hranilac mogu izjaviti žalbu u korist maloljetnika i protiv njegove volje.

(3) Žalba protiv rješenja kojim se izriče vaspitna mjera koja se izdržava u ustanovi zadržava izvršenje rješenja ako sudija za maloljetnike, u saglasnosti s roditeljima maloljetnika, i po saslušanju maloljetnika, ne odluči drukčije.

(4) Na sjednicu vijeća za maloljetnike (član 318.) uvijek će se pozvati maloljetnik i njegov branilac. Nedolazak maloljetnika i njegovog branioca koji su uredno obaviješteni o sjednici - ne sprečava drugostepeni sud da održi sjednicu.

Član 394.

Odluke vijeća za maloljetnike i zabran a reformatio in peius

(1) Vijeće za maloljetnike može preinačiti prvostepenu odluku i izreći težu mjeru maloljetniku - samo ako jeto predloženo u žalbi tužioca.

(2) Ako prvostepenom odlukom nije izrečena kazna maloljetničkog zatvora ili zavodska mjera, vijeće za maloljetnike može tu kaznu, odnosno mjeru izreći samo ako održi pretres. Maloljetnički zatvor u dužem trajanju ili teža zavodska mjera od one izrečene prvostepenom odlukom, može se izreći i u sjednici drugostepenog vijeća.

Član 395.

Ponavljanje krivičnog postupka

Odredbe o ponavljanju krivičnog postupka završenog pravnosnažnom presudom shodno se primjenjuju i na ponavljanje postupka završenog pravnosnažnim rješenjem o primjeni vaspitne mjere ili o obustavi postupka prema maloljetniku.

6. Nadzor suda nad sprovođenjem mjera

Član 396.

Izveštaj o ponašanju maloljetnika

(1) Uprava ustanove u kojoj se izvršava vaspitna mjera prema maloljetniku dužna je da svaka dva mjeseca dostavi sudu koji je izrekao vaspitnu mjeru izvještaj o ponašanju maloljetnika. Sudija za maloljetnike može i sam obilaziti maloljetnike smještene u ustanovi.

(2) Sudija za maloljetnike može preko organa starateljstva pribaviti obavještenje o izvršenju ostalih vaspitnih mjera, a može odrediti da to učini i određeno stručno lice (socijalni radnik, defektolog i dr.).

7. Obustava izvršenja i izmjena odluke o vaspitnim mjerama

Član 397.

Izmjena odluke i obustava izvršenja

(1) Kad su ispunjeni zakonom propisani uslovi za izmjenu odluke o izrečenoj vaspitnoj mjeri, odluku o tome donosi sudija za maloljetnike koji je donio rješenje o vaspitnoj mjeri ako sam nađe da je to potrebno ili na prijedlog tužioca, upravnika ustanove ili organa starateljstva kome je povjeren nadzor nad maloljetnikom.

(2) Prije donošenja odluke sudija za maloljetnike će saslušati tužioca, maloljetnika, roditelja ili staratelja maloljetnika ili druga lica, a pribaviće i potrebne izvještaje od ustanove u kojoj maloljetnik izdržava zavodsku mjeru, od organa starateljstva ili drugih organa i ustanova.

(3) Po odredbama st. 1. i 2. ovog člana donosi se i odluka o obustavljanju izvršenja vaspitne mjere.

(4) Odluku o izmjeni vaspitne mjere ili o obustavljanju izvršenja donosi sudija za maloljetnike.

Glava XXVII

POSTUPAK PROTIV PRAVNIH LICA

Član 398.

Je dinstvenost postupka

(1) Zbog istog krivičnog djela, protiv pravnog lica se, u pravilu, pokreće i vodi krivični postupak zajedno s postupkom protiv učinioca.

(2) Postupak samo protiv pravnog lica se može pokrenuti, odnosno voditi kada protiv učinioca krivični postupak nije moguće pokrenuti, odnosno voditi iz zakonom propisanih razloga ili ako je protiv njega krivični postupak već sproveden.

(3) U jedinstvenom postupku se protiv optuženog pravnog lica i optuženog podiže jedna optužnica i izriče jedna presuda.

Član 399.

Cjelishodnost pokretanja krivičnog postupka

Tužilac može odlučiti da protiv pravnog lica ne zahtijeva pokretanje krivičnog postupka kada okolnosti slučaja ukazuju da to ne bi bilo cjelishodno, jer je doprinos pravnog lica izvršenju krivičnog djela bio neznatan ili pravno lice nema imovine ili ima tako malo imovine da ne bi bila dovoljna ni za

pokriće troškova postupka ili ako je protiv pravnog lica započet stečajni postupak ili kada je učinilac krivičnog djela jedini vlasnik pravnog lica protiv kojeg bi se krivični postupak inače pokrenuo.

Član 400.

Zastupnik pravnog lica u krivičnom postupku

- (1) Svako pravno lice u krivičnom postupku mora imati svoga zastupnika, koji je ovlašćen za preduzimanje svih radnji za koje je po ovom zakonu ovlašćen osumnjičeni, odnosno optuženi i osuđeni.
- (2) Pravno lice u krivičnom postupku može imati samo jednog zastupnika.
- (3) Sud mora svaki put utvrditi identitet zastupnika pravnog lica i njegovo ovlašćenje za zastupanje.

Član 401.

Određivanje zastupnika

- (1) Zastupnik pravnog lica u krivičnom postupku je onaj ko je ovlašćen zastupati pravno lice po zakonu, aktu nadležnog državnog organa ili po statutu, aktu o osnivanju ili drugom aktu pravnog lica.
- (2) Zastupnik može ovlastiti za zastupanje nekoga drugog. Ovlašćenje mora biti dato pismeno ili usmeno na zapisnik kod suda.
- (3) Kada je prije pravosnažnog okončanja krivičnog postupka pravno lice prestalo postojati, zastupnika će mu odrediti sud.

Član 402.

Izuzete zastupnika

- (1) Zastupnik pravnog lica u krivičnom postupku ne može biti lice koje je pozvano kao svjedok.
- (2) Zastupnik pravnog lica u krivičnom postupku ne može biti lice protiv kojeg teče postupak zbog istog krivičnog djela, osim ako je jedini član pravnog lica.
- (3) U slučaju iz st. 1. i 2. ovog člana sud će pozvati pravno lice da nadležni organ tog pravnog lica u određenom roku odredi drugog zastupnika i o tome pismeno obavijesti sud. U suprotnom će zastupnika odrediti sud.

Član 403.

Dostavljanje pismena

Pismena, upućena pravnom licu, dostavljaju se pravnom licu i zastupniku.

Član 404.

Troškovi zastupnika

Troškovi zastupnika pravnog lica u krivičnom postupku su troškovi krivičnog postupka. Troškovi za zastupnika postavljenog na osnovu čl. 400. i 401. ovog zakona unaprijed se isplaćuju iz sredstava organa koji vodi krivični postupak samo ako pravno lice nema sredstava.

Član 405.

Branilac pravnog lica u krivičnom postupku

- (1) Pravno lice može, pored zastupnika, imati branioca.
- (2) Pravno i fizičko lice, kao i osumnjičeni, odnosno optuženi ne mogu imati istog branioca.

Član 406.

Sadržaj optužnice

Optužnica protiv pravnog lica u krivičnom postupku, pored sadržaja propisanih ovim zakonom, sadrži naziv pod kojim pravno lice, u skladu s propisima, nastupa u pravnom prometu, sjedište pravnog lica, opis krivičnog djela i osnov odgovornosti pravnog lica.

Član 407.

Saslušanje i završna riječ

- (1) Na glavnoj raspravi se prvo saslušava optuženi, a potom zastupnik pravnog lica.
- (2) Po završenom dokazanom postupku, kao i završnoj riječi tužioca i oštećenog, sudija, odnosno predsjednik vijeća daje riječ braniocu, zatim zastupniku pravnog lica, te braniocu optuženog i na kraju optuženom.

Član 408.

Presuda pravnom licu

Pored sadržaja propisanog u članu 299. ovog zakona, pisana presuda pravnom licu mora sadržavati:

- a) u uvodu presude - naziv pod kojim pravno lice u skladu s propisima nastupa u pravnom prometu i sjedište pravnog lica, kao i ime i prezime zastupnika pravnog lica koji je bio prisutan na glavnom pretresu,
- b) u izreci presude - naziv pod kojim pravno lice u skladu s propisima nastupa u pravnom prometu i

sjedište pravnog lica, kao i zakonski propis po kojem se osuđuje, po kojem se oslobađa optužbe za to djelo ili po kojem se optužba odbija.

Član 409.

Mjera obezbjeđenja

(1) Za obezbjeđenje izvršenja kazne, oduzimanja imovine ili oduzimanja imovinske koristi, sud može, na prijedlog tužioca, protiv pravnog lica u krivičnom postupku odrediti privremeno obezbjeđenje. U ovom slučaju shodno se primjenjuju odredbe člana 112. ovog zakona.

(2) Ako postoji opravdana bojazan da će u okviru optuženog pravnog lica biti ponovljeno djelo i da će za njega biti odgovorno pravno lice ili se s izvršenjem djela prijeti, sud može u istom postupku, osim mjera iz stava 1. ovog člana, pravnom licu zabraniti obavljanje jedne ili više određenih djelatnosti na određeno vrijeme.

(3) Kada je protiv pravnog lica pokrenut krivični postupak, sud može, na prijedlog tužioca ili po službenoj dužnosti, zabraniti statusne promjene pravnog lica koje bi za posljedicu imale brisanje pravnog lica iz sudskog registra. Odluka o ovoj zabrani se upisuje u sudski registar.

Član 410.

Primjena ostalih odredbi ovog zakona

Ako drukčije nije određeno, u krivičnom postupku protiv pravnog lica shodno se primjenjuju odgovarajuće odredbe ovog zakona, čak i u slučaju ako se postupak vodi samo protiv pravnog lica.

Glava XXVIII

POSEBNE ODREDBE O IZRICANJU SUDSKE OPOMENE

Član 411.

Izricanje sudske opomene

(1) Sudska opomena izriče se rješenjem.

(2) Ukoliko u ovoj glavi nije što drukčije određeno, odredbe ovog zakona koje se odnose na presudu kojom se okrivljeni oglašava krivim primjenjuju se shodno i na rješenje o sudskoj opomeni.

Član 412.

Sadržaj rješenja o sudskoj opomeni

(1) Rješenje o sudskoj opomeni objavljuje se odmah po završetku glavnog pretresa. Tom prilikom sudija će upozoriti okrivljenog da mu se za krivično djelo koje je učinio ne izriče kazna, jer se očekuje da će i sudska opomena na njega dovoljno uticati da više ne vrši krivična djela. Ako se rješenje o sudskoj opomeni objavljuje u odsustvu okrivljenog, sud će ovakvo upozorenje unijeti u obrazloženje rješenja. Za odricanje od prava na žalbu i pismenu izradu rješenja shodno se primjenjuju odredbe člana 308. stav 3. i člana 303. stav 1. ovog zakona.

(2) U izreci rješenja o sudskoj opomeni, pored ličnih podataka o optuženom, navešće se samo da se optuženom izriče sudska opomena za djelo koje je predmet optužbe i zakonski naziv krivičnog djela. Izreka rješenja o sudskoj opomeni sadrži podatke iz člana 299. stav 1. tač. d) i e) ovog zakona.

(3) U obrazloženju rješenja sud će iznijeti kojim se razlozima rukovodio pri izricanju sudske opomene.

Član 413.

Razlozi pobijanja rješenja o sudskoj opomeni

(1) Rješenje o sudskoj opomeni može se pobijati iz razloga navedenih u članu 310. tač. a) do v) ovog zakona, kao i zbog toga što nisu postojale okolnosti koje opravdavaju izricanje sudske opomene.

(2) Ako rješenje o sudskoj opomeni sadrži odluku o mjerama bezbjednosti, o oduzimanju imovinske koristi, o troškovima krivičnog postupka ili o imovinskopravnom zahtjevu, ova odluka se može pobijati iz razloga što sud nije pravilno primjenio mjeru bezbjednosti ili oduzimanje imovinske koristi, odnosno što je odluku o troškovima krivičnog postupka ili imovinskopravnom zahtjevu donio protivno zakonskim odredbama.

Član 414.

Povrede Krivičnog zakona

Povreda Krivičnog zakona u slučaju izricanja sudske opomene postoji, osim po pitanjima navedenim u članu 312. tač. a) do g) ovog zakona, i kada je odlukom o sudskoj opomeni, mjeri bezbjednosti ili oduzimanju imovinske koristi prekoračeno ovlašćenje koje sud ima po zakonu.

Član 415.

Odluke drugostepenog suda

(1) Ako je žalbu protiv rješenja o sudskoj opomeni izjavio tužilac na štetu optuženog, drugostepeni sud može donijeti presudu kojom se optuženi oglašava krivim i osuđuje na kaznu ili kojom se izriče uslovna osuda, ako nađe da je prvostepeni sud pravilno utvrdio odlučne činjenice, i da po pravilnoj primjeni zakona dolazi u obzir izricanje kazne ili uslovne osude.

(2) Povodom bilo čije žalbe protiv rješenja o sudskoj opomeni, drugostepeni sud može donijeti presudu kojom se optužba odbija ili se optuženi oslobađa od optužbe, ako nađe da je prvostepeni sud pravilno utvrdio odlučne činjenice i da po pravilnoj primjeni zakona dolazi u obzir izricanje jedne od ovih odluka.

(3) Kada postoje uslovi iz člana 327. ovog zakona, drugostepeni sud će donijeti rješenje kojim se odbija žalba kao neosnovana i potvrđuje rješenje prvostepenog suda o sudskoj opomeni.

Glava XXIX

POSTUPAK ZA PRIMJENU MJERA BEZBJEDNOSTI, ZA ODUZIMANJE IMOVINSKE KORISTI PRIBAVLJENE KRIVIČNIM DJELOM I ZA OPOZIVANJE USLOVNE OSUDE

Član 416.

Prekid postupka u slučaju nastupanja duševne bolesti

(1) Ako je kod optuženog nakon izvršenja krivičnog djela nastupila takva duševna bolest da nije sposoban učestvovati u postupku, sud će rješenjem, nakon psihijatrijskog vještačenja, prekinuti postupak i optuženog uputiti organu nadležnom za pitanja socijalnog staranja.

(2) Kada se zdravstveno stanje optuženog poboljša u mjeri da je sposoban da učestvuje u postupku, krivični postupak će se nastaviti.

(3) Ako tokom prekida postupka nastupi zastara krivičnog gonjenja, vijeće iz člana 24. stav 5. ovog zakona će donijeti rješenje o obustavi postupka.

Član 417.

Postupak u slučaju neuračunljivosti

(1) Ako je osumnjičeni učinio protivpravno djelo u stanju neuračunljivosti i postoje zakonom propisani uslovi za određivanje prisilnog smještaja lica sa težim duševnim smetnjama u zdravstvenu ustanovu, tužilac će u optužnici staviti prijedlog da se utvrdi da je osumnjičeni učinio protivpravno djelo u stanju neuračunljivosti, kao i da mu se privremeno odredi prisilni smještaj u zdravstvenoj ustanovi uz obavještavanje zdravstvene ustanove.

(2) Protiv osumnjičenog, odnosno optuženog, iz stava 1. ovog člana, na obrazloženi prijedlog tužioca može se odrediti pritvor iz razloga predviđenih u članu 197. ovog zakona. Ako je pritvor protiv osumnjičenog određen ili produžen, izvršava se u zdravstvenoj ustanovi i može trajati dok postoje razlozi iz člana 197. ovog zakona, ali ne duže od rokova iz člana 200. i člana 202. stav 2. i 4. ovog zakona, odnosno pravosnažnog rješenja o privremenom određivanju prisilnog smještaja.

(3) Ako sud nakon sprovedenog glavnog pretresa utvrdi da je optuženi učinio protivpravno djelo u stanju neuračunljivosti, donijeće presudu kojom se utvrđuje da je optuženi učinio protivpravno djelo u stanju neuračunljivosti i posebnim rješenjem će mu se privremeno odrediti prisilni smještaj u zdravstvenoj ustanovi u trajanju od šest mjeseci. Protiv rješenja dozvoljena je žalba u roku od 15 dana od dana dostavljanja rješenja.

(4) Po pravosnažnosti rješenja iz stava 3. ovog člana tužilac će, u skladu sa posebnim zakonom, koji reguliše pitanje zaštite ovih lica, nadležnom sudu dostaviti obavještenje za pokretanje postupka o prisilnom smještaju teško duševno bolesnog lica u zdravstvenu ustanovu.

Uz ovo obavještenje dostaviće će se i medicinska dokumentacija i pravosnažno rješenje o privremenom određivanju prisilnog smještaja u zdravstvenu ustanovu.

(5) Ako u toku glavnog pretresa izvedeni dokazi ukazuju da je optuženi učinio protivpravno djelo u stanju uračunljivosti, smanjene uračunljivosti ili bitno smanjene uračunljivosti, tužilac će odustati od podnesenih prijedloga iz stava 1. ovog člana, nastaviti postupak i izmjeniti optužnicu. U slučaju ako se radi o bitno smanjenoj uračunljivosti, tužilac može predložiti izricanje mjere bezbjednosti obaveznog psihijatrijskog liječenja, koja se izriče uz neku drugu krivično-pravnu sankciju.

(6) Ako sud utvrdi da optuženi u vrijeme izvršenja djela nije bio u stanju neuračunljivosti, a tužilac ne odustane od prijedloga iz stava 1. ovog člana, sud će donijeti presudu kojom se optužba odbija.

(7) Poslije podnošenja prijedloga iz stava 1. ovog člana, osumnjičeni, odnosno optuženi mora imati branioca.

Član 418.

Postupak u slučaju obaveznog liječenja od zavisnosti

(1) O primjeni mjere bezbjednosti obaveznog liječenja od zavisnosti sud odlučuje pošto pribavi nalaz i mišljenje vještaka. U svom nalazu i mišljenju vještak treba da se izjasni i o mogućnostima za liječenje optuženog.

(2) Ako je pri izricanju uslovne osude učiniocu određeno liječenje na slobodi, a on se nije podvrgao liječenju ili ga je samovoljno napustio, sud može, po službenoj dužnosti ili na prijedlog ustanove u kojoj se učinilac liječio ili je trebao da se liječi, a po saslušanju tužioca i učinioca, odrediti opozivanje uslovne osude prinudno izvršenje mjere bezbjednosti obaveznog liječenja od zavisnosti. Prije donošenja odluke sud će, po potrebi, pribaviti i mišljenje ljekara.

Član 419.

Oduzimanje predmeta

(1) Predmeti koji se po Krivičnom zakonu moraju oduzeti, oduzeće se i kada se krivični postupak ne završi presudom kojom se optuženi proglašava krivim, ako to zahtijevaju interesi opšte bezbjednosti ili razlozi morala, o čemu se donosi posebno rješenje.

(2) Rješenje iz stava 1. ovog člana donosi sud u trenutku kad je postupak završen, odnosno kad je obustavljen.

(3) Rješenje o oduzimanju predmeta iz stava 1. ovog člana donosi sud i kada je u presudi kojom je optuženi proglašen krivim propušteno da se donese takva odluka.

(4) Ovjereni prepis odluke o oduzimanju predmeta dostaviće se vlasniku predmeta, ako je vlasnik poznat.

(5) Protiv odluke iz st. 2. i 3. ovog člana vlasnik predmeta ima pravo na žalbu zbog nepostojanja zakonskog osnova za oduzimanje predmeta.

Član 420.

Oduzimanje imovinske koristi pribavljene krivičnim djelom

- (1) Imovinska korist pribavljena krivičnim djelom utvrđuje se u krivičnom postupku po službenoj dužnosti.
- (2) Tužilac je dužan prikupljati dokaze i izviđati okolnosti koje su od važnosti za utvrđivanje imovinske koristi pribavljene krivičnim djelom.
- (3) Ako je oštećeni podnio imovinskopravni zahtjev u pogledu povraćaja predmeta pribavljenih krivičnim djelom, odnosno u pogledu novčanog iznosa koji odgovara vrijednosti stvari, imovinska korist će se utvrđivati samo u onom dijelu koji nije obuhvaćen imovinskopravnim zahtjevom.

Član 421.

Postupak oduzimanja imovinske koristi pribavljene krivičnim djelom

- (1) Kada dolazi u obzir oduzimanje imovinske koristi pribavljene krivičnim djelom, lice na koje je imovinska korist prenesena, kao i predstavnik pravnog lica pozvaće se na glavni pretres radi saslušanja. U pozivu će se upozoriti da će se postupak provesti bez njihovog prisustva.
- (2) Predstavnik pravnog lica saslušaće se na glavnom pretresu poslije optuženog. Na isti način postupiće se u odnosu na lice na koje je imovinska korist prenesena, ako nije pozvano kao svjedok.
- (3) Lice na koje je imovinska korist prenesena, kao i predstavnik pravnog lica ovlašten je da u vezi s utvrđivanjem imovinske koristi predlaže dokaze i da, po ovlaštenju sudije, odnosno predsjednika vijeća, postavlja pitanja optuženom, svjedocima i vještacima.
- (4) Isključenje javnosti na glavnom pretresu ne odnosi se na lice na koje je imovinska korist prenesena, kao i na predstavnika pravnog lica.
- (5) Ako sud u toku glavnog pretresa utvrdi da dolazi u obzir oduzimanje imovinske koristi, prekinuće glavni pretres i pozvaće lice na koje je imovinska korist prenesena, kao i predstavnika pravnog lica.

Član 422.

Utvrđivanje imovinske koristi pribavljene krivičnim djelom

Sud će visinu iznosa imovinske koristi pribavljene krivičnim djelom utvrditi po službenoj ocjeni ako bi njeno utvrđivanje bilo skopčano sa nesrazmjernim teškoćama ili sa znatnim odugovlačenjem postupka.

Član 423.

Privremene mjere obezbjeđenja

Kada dolazi u obzir oduzimanje imovinske koristi pribavljene krivičnim djelom, sud će po službenoj dužnosti po odredbama koje važe za izvršni postupak odrediti privremene mjere obezbjeđenja. U takvom slučaju, shodno se primjenjuju odredbe člana 112. stav 2. ovog zakona.

Član 424.

Sadržaj odluke kojom se izriče mjera oduzimanja imovinske koristi

- (1) Oduzimanje imovinske koristi pribavljene krivičnim djelom, sud može izreći u presudi kojom se optuženi oglašava krivim i u rješenju o sudskoj opomeni ili u rješenju o primjeni vaspitne mjere, kao i u postupku iz člana 417. ovog zakona.
- (2) U izreci presude ili rješenja sud će navesti koji se predmet, odnosno novčani iznos oduzima.
- (3) Ovjereni prepis presude, odnosno rješenja dostavlja se i licu na koje je imovinska korist prenesena, kao i predstavniku pravnog lica, ako je sud izrekao oduzimanje imovinske koristi od tog lica.

Član 425.

Zahtjev za ponavljanje postupka u pogledu mjere oduzimanja imovinske koristi

Lice iz člana 421. ovog zakona može podnijeti zahtjev za ponavljanje krivičnog postupka u pogledu odluke o oduzimanju imovinske koristi pribavljene krivičnim djelom.

Član 426.

Shodna primjena odredbi u pogledu žalbe

Odredbe člana 308. st. 2. i 3. i čl. 316. i 331. ovog zakona shodno se primjenjuju na žalbu protiv odluke o oduzimanju imovinske koristi.

Član 427.

Shodna primjena ostalih odredbi zakona

Ako u odredbama ove glave nije šta drugo predviđeno, u pogledu postupka za primjenu mjera bezbjednosti ili za oduzimanje imovinske koristi pribavljene krivičnim djelom shodno se primjenjuju ostale odredbe ovog zakona.

Član 428.

Postupak za opozivanje uslovne osude

(1) Kada je u uslovnoj osudi određeno da će se kazna izvršiti ako osuđeni ne vrati imovinsku korist pribavljenu krivičnim djelom, ne nadoknadi štetu ili ne ispuni druge obaveze, a osuđeni u određenom roku nije ispunio te obaveze, sud će sprovesti postupak za opozivanje uslovne osude na prijedlog tužioca ili po službenoj dužnosti.

(2) Sud je obavezan da zakaže saslušanje radi utvrđivanja činjenica na koje će pozvati tužioca, osuđenog i oštećenog.

(3) Ako sud utvrdi da osuđeni nije ispunio obavezu koja mu je bila određena presudom, donijeće presudu kojom će opozvati uslovnu osudu i odrediti da se utvrđena kazna izvrši, ili produžiti rok za ispunjenje obaveze ili je zamijeniti drugom odgovarajućom obavezom ili osloboditi osuđenog ispunjenja izrečene obaveze. Ako sud nađe da nema osnova za donošenje koje od tih odluka, rješenjem će obustaviti postupak za opozivanje uslovne osude.

Glava XXX

POSTUPAK ZA DONOŠENJE ODLUKE O BRISANJU

OSUDE ILI PRESTANKU MJERA BEZBJEDNOSTI

I PRAVNIH POSLJEDICA OSUDE

Član 429.

Rješenje o brisanju osude

(1) Kada po zakonu brisanje osude nastupa protekom određenog vremena i pod uslovom da osuđeni u tom vremenu ne učini novo krivično djelo, rješenje o brisanju osude donosi po službenoj dužnosti organ nadležan za vođenje kaznene evidencije.

(2) Prije donošenja rješenja o brisanju osude izvršiće se potrebna provjeravanja, a naročito će se prikupiti podaci o tome da li je protiv osuđenog u toku krivični postupak za neko novo krivično djelo učinjeno prije isteka roka predviđenog za brisanje osude.

Član 430.

Prijedlog osuđenog za brisanje osude

(1) Ako nadležni organ ne donese rješenje o brisanju osude, osuđeni može tražiti da se utvrdi da je brisanje osude nastupilo po zakonu.

(2) Ako nadležni organ ne postupi po zahtjevu osuđenog u roku od 30 dana od dana prijema zahtjeva, osuđeni može tražiti da sud donese rješenje o brisanju osude.

Član 431.

Sudsko brisanje uslovne osude

Ako uslovna osuda ne bude opozvana ni poslije jedne godine od dana prestanka vremena provjeravanja, sud će donijeti rješenje kojim se utvrđuje brisanje uslovne osude. Ovo rješenje dostaviće se osuđenom, tužiocu i organu nadležnom za vođenje kaznene evidencije.

Član 432.

Postupak brisanja osude na osnovu sudske odluke

- (1) Postupak za brisanje osude na osnovu sudske odluke pokreće se na molbu osuđenog.
- (2) Molba se podnosi sudu.
- (3) Sudija koji za to bude određen zakazaće i provesti saslušanje tužioca i osuđenog.
- (4) Sud može o ponašanju osuđenog zatražiti izvještaj od policijskog organa, a može takav izvještaj tražiti i od uprave ustanove u kojoj je osuđeni izdržavao kaznu.
- (5) Protiv odluke suda po molbi za brisanje osude žalbu mogu izjaviti podnosilac žalbe i tužilac.
- (6) Ako sud odbije molbu zato što osuđeni svojim ponašanjem nije zaslužio brisanje osude, osuđeni može molbu ponoviti po isteku jedne godine od dana pravnosnažnosti rješenja o odbijanju molbe.

Član 433.

Uvjerenje na osnovu kaznene evidencije

U uvjerenju koje se građanima daje na osnovu kaznene evidencije, ne smiju se spominjati brisana osuda i brisane pravne posljedice.

Član 434.

Molba i postupak prestanka mjere bezbjednosti

- (1) Molba za prestanak primjene mjera bezbjednosti propisanih Krivičnim zakonom podnosi se sudu koji je sudio u prvom stepenu.
- (2) Sudija koji za to bude određen će prethodno ispitati je li proteklo potrebno vrijeme po zakonu, a zatim će zakazati i sprovesti saslušanje radi utvrđivanja činjenica na koje se podnosilac molbe poziva. Sudija će pozvati tužioca i podnosioca molbe.

(3) Sudija iz stava 2. ovog člana može zahtijevati izvještaj o ponašanju osuđenog od policijskog organa, odnosno ustanove u kojoj je osuđeni izdržavao kaznu.

(4) U slučaju odbijanja molbe, nova molba se ne može podnijeti prije isteka roka od jedne godine od dana pravnosnažnosti rješenja o odbijanju ranije molbe.

Glava XXXI

POSTUPAK ZAPRUŽANJE MEĐUNARODNE PRAVNE POMOĆI I IZVRŠENJE MEĐUNARODNIH UGOVORA U KRIVIČNOPRAVNIM STVARIMA

Član 435.

Opšta odredba

Međunarodna krivičnopravna pomoć vrši se po odredbama ovog zakona, ukoliko zakonom Bosne i Hercegovine ili međunarodnim ugovorom nije što drugo određeno.

Član 436.

Upućivanje molbe za pravnu pomoć

Molba suda, odnosno tužioca za pravnu pomoć u krivičnim predmetima dostavlja se inostranim organima diplomatskim putem tako da sud, odnosno tužilac molbu dostavlja preko Ministarstva pravde Republike Srpske, koje ih dostavlja Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine. Na isti način dostavlja se domaćim sudovima molba inostranog organa za pravnu pomoć od sudova u Republici Srpskoj.

Član 437.

Postupanje po molbi stranog organa

(1) Kada Ministarstvo pravde Republike Srpske primi molbu stranog organa za pravnu pomoć, dužno je molbu dostaviti nadležnom tužiocu.

(2) O dozvoljenosti i načinu izvršenja radnje koja je predmet molbe inostranog organa odlučuje sud, odnosno tužilac po domaćim propisima.

Član 438.

Izvršenje krivične presude inostranog suda

(1) Sud neće postupiti po molbi inostranog organa kojom se traži izvršenje krivične presude inostranog suda.

(2) Izuzetno od odredbe stava 1. ovog člana, sud će izvršiti pravnosnažnu presudu u odnosu na sankciju koju je izrekao inostrani sud ako je to predviđeno međunarodnim ugovorom i ako sankciju izrekne i domaći sud prema krivičnom zakonodavstvu Republike Srpske.

(3) Nadležni sud donosi presudu u vijeću iz člana 24. stav 5. ovog zakona.

(4) Mjesna nadležnost suda određuje se prema posljednjem prebivalištu osuđenog lica u Republici Srpskoj, a ako osuđeno lice nije imalo prebivalište u Republici Srpskoj - prema mjestu rođenja. Ako osuđeno lice nije imalo prebivalište, niti je rođeno u Republici Srpskoj, Vrhovni sud će odrediti jedan od stvarno nadležnih sudova u Republici Srpskoj pred kojim će se sprovesti postupak.

(5) Stvarno nadležan sud je sud određen zakonom.

(6) U izreku presude iz stava 3. ovog člana sud će unijeti potpunu izreku i naziv suda iz inostrane presude i izreći će sankciju. U obrazloženju presude iznijeti će razloge kojima se rukovodio prilikom izricanja sankcija.

(7) Protiv presude iz stava 6. ovog člana mogu izjaviti žalbu tužilac i osuđeni ili njegov branilac, shodno odredbama ovog zakona.

(8) Ako strani državljanin osuđen od domaćeg suda ili lice ovlašćeno ugovorom podnese molbu prvostepenom sudu da osuđeni izdržava kaznu u svojoj zemlji, sud će postupiti po međunarodnom ugovoru.

Član 439.

Centralizacija podataka

O krivičnim djelima pravljenja i stavljanja u opticaj falsifikovanog novca, neovlašćene proizvodnje, prerađivanja i prodaje opojnih droga i otrova, trgovine bijelim robljem, proizvodnje i rasturanja pomografskih spisa, kao i o drugim krivičnim djelima u pogledu kojih se međunarodnim ugovorima predviđa centralizacija podataka, sud pred kojim se vodi krivični postupak dužan je da, bez odlaganja, dostavi nadležnom ministarstvu Bosne i Hercegovine podatke o krivičnom djelu i učiniocu, a prvostepeni sud - i pravnosnažnu presudu. Kad je u pitanju krivično djelo pranja novca ili se radi o krivičnom djelu u vezi sa pranjem novca, podaci se moraju, bez odlaganja, dostaviti i organu Bosne i Hercegovine nadležnom za sprečavanje pranja novca.

Član 440.

Ustupanje krivičnog gonjenja stranom državi

(1) Ako je na teritoriji Republike Srpske krivično djelo izvršio stranac koji ima prebivalište u stranom državi, toj državi se mogu, van uslova predviđenih za izručenje osumnjičenih, odnosno optuženih, ustupiti svi krivični spisi radi krivičnog gonjenja i suđenja, ako se strana država tome ne protivi.

(2) Ustupanje krivičnog gonjenja i suđenje nije dopušteno ako se njime stranac može izložiti nepravednom postupku, nehumanom i ponižavajućem postupanju ili kažnjavanju.

(3) Do potvrđivanja optužnice, odluku o ustupanju donosi nadležni tužilac. Nakon podizanja optužnice, a do ustupanja predmeta sudiji, odnosno vijeću u svrhu zakazivanja glavnog pretresa -

odluku donosi sudija za prethodno saslušanje, na prijedlog tužioca.

(4) Ako je oštećeni državljanin Republike Srpske, odnosno Bosne i Hercegovine, ustupanje nije dopušteno ako se on tome protivi, osim ako je dato obezbjeđenje za ostvarivanje njegovog imovinskopravnog zahtjeva.

Član 441.

Preuzimanje krivičnog gonjenja

(1) Zahtjev strane države da se u Republici Srpskoj preuzme gonjenje državljanina Republike Srpske, odnosno Bosne i Hercegovine ili lica koje ima prebivalište u Republici Srpskoj za krivično djelo izvršeno u inostranstvu, dostavlja se sa spisima nadležnom tužiocu na čijem području to lice ima prebivalište.

(2) Ako je nadležnom organu strane države podnesen imovinskopravni zahtjev, postupiće se kao da je taj zahtjev podnesen nadležnom sudu.

(3) O odluci kojom se odbija preuzimanje krivičnog gonjenja, kao i o pravosnažnoj odluci donesenoj u krivičnom postupku, obavijestiće se strana država koja je uputila zahtjev.

Glava XXXII

POSTUPAK ZA NAKNADU ŠTETE, REHABILITACIJU I OSTVARIVANJE DRUGIH PRAVA LICA BEZ OSNOVA OSUĐENIH I NEOSNOVANO LIŠENIH SLOBODE

Član 442.

Naknada štete zbog neopravdane osude

(1) Pravo na naknadu štete zbog neopravdane osude ima lice prema kome je bila pravosnažno izrečena krivična sankcija ili koje je oglaseno krivim, a oslobođeno od kazne, a kasnije je povodom vanrednog pravnog lijeka novi postupak pravosnažno obustavljen ili je pravosnažnom presudom oslobođen od optužbe, ili je optužba odbijena, osim u sljedećim slučajevima:

a) ako je do obustave postupka ili donošenja presude kojom se optužba odbija došlo zbog toga što je u novom postupku tužilac odustao od gonjenja, a do odustanka je došlo na osnovu sporazuma sa osumnjičenim, odnosno optuženim;

b) ako je u novom postupku presudom optužba odbačena zbog nenadležnosti suda, a ovlašćeni tužilac nije preduzeo gonjenje pred nadležnim sudom.

(2) Osuđeni nema pravo na naknadu štete ako je svojim lažnim priznanjem ili na drugi način namjerno prouzrokovao svoju osudu, osim ako je na to bio prinuđen.

(3) U slučaju osude za krivična djela u sticaju, pravo na naknadu štete može se odnositi i na pojedina krivična djela u pogledu kojih su ispunjeni uslovi za priznanje naknade.

Član 443.

Zastarjelost potraživanja za naknadu štete

(1) Pravo na naknadu štete zastarijeva protekom tri godine od dana pravosnažnosti prvostepene presude kojom je okrivljeni oslobođen od optužbe ili kojom je optužba odbijena, odnosno pravosnažnosti prvostepenog rješenja kojim je postupak obustavljen, a ako je povodom žalbe rješavao viši sud - od dana prijema odluke višeg suda.

(2) Prije podnošenja sudu tužbe za naknadu štete, oštećeni je dužan da se sa svojim zahtjevom obrati Ministarstvu pravde, radi postizanja sporazuma o postojanju štete i vrsti i visini naknade.

(3) U slučaju iz člana 442. stav 1. tačka b) ovog zakona, o zahtjevu se može rješavati samo ako ovlašćeni tužilac nije preduzeo gonjenje pred nadležnim sudom u roku od tri mjeseca od dana prijema pravosnažne presude.

Član 444.

Podnošenje tužbe nadležnom sudu za naknadu štete

(1) Ako zahtjev za naknadu štete ne bude usvojen ili po njemu Ministarstvo pravde ne donese odluku u roku od tri mjeseca od dana podnošenja zahtjeva, oštećeni može kod nadležnog suda podnijeti tužbu za naknadu štete. Ako je postignut sporazum samo u pogledu dijela zahtjeva, oštećeni može tužbu podnijeti u pogledu ostatka zahtjeva.

(2) Dok traje postupak iz stava 1. ovog člana, neteče zastarjelost predviđena u članu 443. stav 1. ovog zakona.

(3) Tužba za naknadu štete podnosi se protiv Republike Srpske.

Član 445.

Pravo nasljednika na naknadu štete

(1) Nasljednici nasljeđuju pravo oštećenog lica na naknadu imovinske štete. Ako je oštećeni već stavio zahtjev, nasljednici mogu nastaviti postupak samo u granicama već postavljenog zahtjeva za naknadu štete.

(2) Nasljednici oštećenog lica mogu poslije njegove smrti nastaviti postupak za naknadu štete, odnosno pokrenuti postupak ako je oštećeno lice umrlo prije isteka roka zastarjelosti, a zahtjeva se nije odreklo.

Član 446.

Lica kojima pripada pravo na naknadu štete

(1) Pravo na naknadu štete pripada i licu:

a) koje je bilo u pritvoru, a nije došlo do pokretanja krivičnog postupka, ili je postupak obustavljen pravnosnažnim rješenjem, ili je pravnosnažnom presudom oslobođeno od optužbe ili je optužba odbijena;

b) koje je izdržavalo kaznu lišenja slobode, a povodom ponavljanja krivičnog postupka izrečena mu je kazna lišenja slobode u kraćem trajanju od kazne koju je izdržalo ili je izrečena krivična sankcija koja se ne sastoji u lišenju slobode ili je oglašeno krivim, a oslobođeno od kazne;

v) koje je usljed greške ili nezakonitog rada organa neosnovano lišeno slobode, ili je zadržano duže u pritvoru ili ustanovi za izdržavanje kazne ili mjere;

g) koje je u pritvoru provelo duže nego što traje kazna zatvora na koju je osuđeno.

(2) Licu koje je po članu 204. ovog zakona lišeno slobode, bez zakonskog osnova, pripada pravo na naknadu štete ako protiv njega nije određen pritvor, niti mu je vrijeme za koje je lišeno slobode uračunato u izrečenu kaznu za krivično djelo ili za prekršaj.

(3) Naknada štete ne pripada licu koje je svojim nedopuštenim postupcima prouzrokovalo lišenje slobode. U slučajevima iz tačke 1. stava 1. ovog člana isključeno je pravo na naknadu štete iako su postojale okolnosti iz člana 442. stav 1. tač. a) i b) ili ako je postupak obustavljen na osnovu člana 215. ovog zakona.

(4) U postupku za naknadu štete u slučajevima iz st. 1. i 2. ovog člana, shodno će se primjenjivati odredbe ove glave.

Član 447.

Naknada štete licu prouzrokovane sredstvima javnog informisanja

(1) Ako je slučaj na koji se odnosi neopravdana osuda ili neosnovano lišenje slobode nekog lica prikazivan u sredstvu javnog informisanja i time bio povrijeđen ugled tog lica, sud će, na njegov zahtjev, objaviti u novinama ili drugom sredstvu javnog informisanja saopštenje o odluci iz koje proizlazi neopravdanost ranije osude, odnosno neosnovanost lišenja slobode. Ako slučaj nije prikazivan u sredstvu javnog informisanja, ovakvo saopštenje će se, na zahtjev tog lica, dostaviti državnom organu, preduzeću ili drugom pravnom licu u kojem lice radi, a ako je to za njegovu rehabilitaciju potrebno - političkoj stranci ili udruženju građana.

(2) Poslije smrti osuđenog lica pravo na podnošenje ovog zahtjeva pripada njegovom bračnom odnosno vanbračnom drugu, djeci, roditeljima, braći i sestrama.

(3) Zahtjev iz stava 1. ovog člana može se podnijeti i ako nije stavljen zahtjev za naknadu štete.

(4) Nezavisno od uslova predviđenih u članu 442. ovog zakona, zahtjev iz stava 1. ovog člana može se podnijeti i kad je povodom vanrednog pravnog lijeka izmijenjena pravna kvalifikacija djela, ako je usljed pravne kvalifikacije u ranijoj presudi bio teže povrijeđen ugled osuđenog lica.

(5) Zahtjev iz st. 1. do 3. ovog člana podnosi se u roku od šest mjeseci (član 443. stav 1.) sudu koji je u krivičnom postupku sudio u prvom stepenu. O zahtjevu odlučuje vijeće (član 24. stav 5). Prilikom rješavanja o zahtjevu, shodno se primjenjuju odredbe člana 442. stav 2. i člana 446. stav 3. ovog zakona.

Član 448.

Rehabilitacija

Sud koji je u krivičnom postupku sudio u prvom stepenu donijeće po službenoj dužnosti rješenje kojim se poništava upis neopravdane osude u kaznenoj evidenciji. Rješenje se dostavlja organu nadležnom za vođenje kaznene evidencije. O poništenom upisu ne smiju se nikom davati podaci iz kaznene evidencije.

Član 449.

Zabrana upotrebe podataka

Lice koje na bilo koji način dođe do podataka koji se odnose na neopravdanu osudu ili na neosnovano lišenje slobode, ne može upotrijebiti podatke na način koji bi bio od štete za rehabilitaciju lica protiv koga je vođen krivični postupak.

Član 450.

Pravo na naknadu štete oštećenog po osnovu radnog odnosa

(1) Licu kome je zbog neopravdane osude ili neosnovanog lišenja slobode prestao radni odnos ili svojstvo osiguranika socijalnog osiguranja, priznaje se radni staž, odnosno staž osiguranja kao da je bilo na radu za vrijeme za koje je zbog neopravdane osude ili neosnovanog lišenja slobode staž izgubilo. U staž se uračunava i vrijeme nezaposlenosti do koje je došlo zbog neopravdane osude ili neosnovanog lišenja slobode, a koja nije nastala krivicom tog lica.

(2) Prilikom svakog rješavanja o pravu na koje utiče dužina radnog staža, odnosno staža osiguranja, državni organ, preduzeće ili drugo pravno lice uzeće u obzir staž priznat odredbom stava 1. ovog člana.

(3) Ako državni organ, preduzeće ili drugo pravno lice iz stava 2. ovog člana ne uzme u obzir staž priznat odredbom stava 1. ovog člana, oštećeno lice može zahtijevati da sud naveden u članu 444. stav 1. ovog zakona utvrdi da je priznavanje ovog vremena nastupilo po zakonu. Tužba se podnosi protiv državnog organa, preduzeća ili drugog pravnog lica koje osporava priznati staž i protiv Republike Srpske (član 444. stav 3).

(4) Na zahtjev državnog organa, preduzeća ili drugog pravnog lica kod kojeg se pravo iz stava 2. ovog člana ostvaruje, isplatiće se iz budžetskih sredstava (član 444. stav 3.) propisani doprinos za vrijeme za koje je odredbom stava 1. ovog člana staž priznat.

(5) Staž osiguranja priznat odredbom stava 1. ovog člana u cjelini se uračunava u penzijski staž.

Glava XXXIII

POSTUPAK ZA IZDAVANJE POTJERNICE I OBJAVE

Član 451.

Traženje adrese

Ako se ne zna prebivalište ili boravište osumnjičenog, odnosno optuženog, kada je to po odredbama ovog zakona neophodno, tužilac ili sud će zatražiti od policijskog organa da osumnjičenog, odnosno optuženog potraže i da tužioca odnosno sud obavijeste o njegovoj adresi.

Član 452.

Uslovi za izdavanje potjernice

(1) Izdavanje potjernice može se narediti kad se osumnjičeni, odnosno optuženi protiv kojeg je pokrenut krivični postupak zbog krivičnog djela za koje se po zakonu može izreći kazna zatvora od tri godine ili teža kazna nalazi u bjekstvu, a postoji naredba za njegovo dovođenje ili rješenje o određivanju pritvora.

(2) Izdavanje potjernice naređuje sud.

(3) Izdavanje potjernice narediće se i u slučaju bjekstva osuđenog iz ustanove u kojoj izdržava kaznu, bez obzira na visinu kazne, ili bjekstva iz ustanove u kojoj izdržava zavodsku mjeru vezanu s lišenjem slobode. Naredbu, u tom slučaju, izdaje rukovodilac ustanove.

(4) Naredba suda ili rukovodioca ustanove za izdavanje potjernice dostavlja se policijskim organima, radi izvršenja.

Član 453.

Izdavanje objave

(1) Ako su potrebni podaci o pojedinim predmetima koji su u vezi s krivičnim djelom, ili ove predmete treba pronaći, a naročito ako je to potrebno radi ustanovljenja istovjetnosti pronađenog nepoznatog leša, narediće se izdavanje objave kojom će se zatražiti da se podaci ili obavještenja dostave organu koji vodi postupak.

(2) Policijski organi mogu objavljivati i fotografiju leša ili nestalog lica ako postoje osnovi sumnje da je do smrti, odnosno nestanka tog lica, došlo usljed krivičnog djela.

Član 454.

Povlačenje potjernice ili objave

Organ koji je naredio izdavanje potjernice ili objave dužan je da je odmah povuče kad se pronađe traženo lice ili predmet ili kad nastupi zastarjelost krivičnog gonjenja ili izvršenja kazne ili drugi razlozi zbog kojih potjemica ili objava nije više potrebna.

Član 455.

Ko raspisuje potjernicu ili objavu

(1) Potjernicu i objavu raspisuje nadležni policijski organ koga određuje sud u svakom pojedinom slučaju, odnosno ustanova iz koje je pobjeglo lice sa izdržavanja kazne ili završene mjere.

(2) Ako je vjerovatno da se lice za kojim je izdata potjernica nalazi u inostranstvu, nadležno ministarstvo Bosne i Hercegovine može raspisati i međunarodnu potjernicu.

Glava XXXIV

PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 456.

Nedovoljan broj sudija

(1) Ako se kod suda koji sudi samo u prvom stepenu zbog nedovoljnog broja sudija ne može obrazovati vijeće predviđeno u članu 24. stav 5. ovog zakona, poslove iz nadležnosti tog vijeća vršiće vijeće neposredno višeg suda, ako odredbama st. 2. i 3. ovog člana nije drukčije određeno.

(2) Poslije predaje optužnice, pritvor određuje ili ukida, po saslušanju tužioca, predsjednik vijeća, odnosno sudija, a na glavnom pretresu - vijeće.

(3) Sudija prvostepenog suda donosi odluku o zahtjevu za ponavljanje postupka (član 345. stav 1.).

Član 457.

Rješavanje vanrednih pravnih lijekova

U postupcima u kojim je do 1. jula 2003. godine podnesen zahtjev za vanredno preispitivanje pravosnažne presude ili zahtjev za vanredno ublaženje kazne, postupak će se nastaviti i završiti po odredbama Zakona o krivičnom postupku ("Službeni list SFRJ" br.26/86, 74/87, 57/89 i 3/90), kao i

prema izmjenama i dopunama ovog zakona objavljenim u “Službenom glasniku Republike Srpske” br. 4/93, 26/93, 14/94, 6/97 i 61/01.

Član 458.

Računanje rokova

(1) Ako je na dan 1. jula 2003. godine bio u toku neki rok, taj rok će se računati po odredbama ovog zakona, osim ako je dotadašnji rok duži.

(2) Odredbe člana 202. st. 2. i 4. ovog zakona o rokovima trajanja pritvora primjenjuju se u predmetima započetim nakon 1. jula 2003. godine.

Član 459.

Rješavanje predmeta primljenih u rad

(1) Postupci u krivičnim predmetima primljenim u rad kod sudova prije 1. jula 2003. godine nastaviće se po odredbama ovog zakona, osim ako odredbama ovog člana nije drukčije određeno.

(2) Predmeti istrage iz stava 1. ovog člana dostaviće se tužiocu odmah, a ako je u toku izvršenje pojedinih istražnih radnji - u roku od osam dana od 1. jula 2003. godine.

(3) Postupci u predmetima iz stava 1. ovog člana u kojima je optužnica stupila na pravnu snagu ili je na osnovu prijedloga tužioca doneseno rješenje o izricanju mjere bezbjednosti obaveznog psihijatrijskog liječenja i čuvanja u zdravstvenoj ustanovi, odnosno obaveznog psihijatrijskog liječenja na slobodi, nastaviće se po dosadašnjim propisima, osim ako odredbama ove glave nije drukčije određeno.

(4) Predmete iz nadležnosti Suda Bosne i Hercegovine primljene u rad kod sudova do 1. jula 2003. godine, u kojima je optužnica stupila na pravnu snagu, dovršiće ti sudovi po dosadašnjim propisima. Predmete iz nadležnosti Suda Bosne i Hercegovine primljene u rad kod sudova, odnosno tužilaštava u kojima optužnica nije stupila na pravnu snagu, dovršiće mjesno nadležni sudovi po odredbama ovog zakona, osim ako Sud Bosne i Hercegovine, po službenoj dužnosti ili na obrazloženi prijedlog stranaka ili branioca, ne odluči da preuzme takav predmet.

(5) Ako je Sud Bosne i Hercegovine vođenje postupka iz svoje nadležnosti prenio sudu na čijem je području krivično djelo izvršeno ili pokušano, taj sud će prihvatiti dokaze prikupljene u toku istrage i sudske obezbjeđenja dokaza u skladu sa ovim zakonom.

(6) Postupke u predmetima iz stava 3. ovog člana u kojima je podnesen optužni prijedlog dovršiće sudovi po dosadašnjim propisima, osim ako odredbama ove glave nije drukčije određeno.

(7) Predmete primljene u rad kod viših sudova do 1. jula 2003. godine u kojima će doći do izmjene u pravnoj ocjeni krivičnog djela ili do izmjene stvame nadležnosti suda, dovršiće ti sudovi.

Član 460.

Pravo privatnog tužioca i oštećenog kao tužioca

(1) Krivični postupak za krivična djela za koja se prije 1. jula 2003. godine krivično gonjenje preduzelo po privatnoj tužbi ili po optužnici, odnosno optužnom prijedlogu oštećenog kao tužioca, će se nastaviti po dosadašnjim propisima, osim ako odredbama ove glave nije drukčije propisano.

(2) Istragu u predmetima iz stava 1. ovog člana sud će rješenjem prekinuti i o tome u roku od osam dana obavijestiti oštećenog kao tužioca. Oštećeni ima pravo u roku od osam dana od kada je primio izvještaj podnijeti prijedlog uredu tužioca radi preuzimanja gonjenja. Ako tužilac ne preuzme gonjenje u roku od 15 dana od dana podnošenja prijedloga, o tome će obavijestiti sud, koji će postupak rješenjem obustaviti.

Član 461.

Mogućnost suđenja u odsustvu

(1) Ako je prije 1. jula 2003. godine doneseno rješenje o suđenju u odsustvu, postupak će se rješenjem prekinuti. Kad prestanu smetnje koje su prouzrokovale prekid postupka, postupak će se nastaviti po ovom zakonu.

(2) Ako je prije 1. jula 2003. godine optuženom suđeno u odsustvu i donesena presuda, postupak će se dovršiti po dosadašnjim propisima, osim ako odredbama ove glave nije drukčije propisano.

Član 462.

Rješavanje po zahtjevu za zaštitu zakonitosti

(1) U postupcima u kojima je do 1. jula 2003. godine podnesen zahtjev za zaštitu zakonitosti ili je bio u toku rok za podnošenje zahtjeva za zaštitu zakonitosti i u tom roku izjavljen zahtjev za zaštitu zakonitosti, postupak će se nastaviti i dovršiti u skladu sa dosadašnjim propisima.

(2) Glavni republički tužilac može podnijeti zahtjev za zaštitu zakonitosti u istom roku koji prema dosadašnjim propisima važi za osuđenog i njegovog branioca.

(3) Ako se nakon 1. jula 2003. godine povodom žalbe ili vanrednog pravnog lijeka ukine presuda, postupak će se nastaviti i dovršiti u skladu sa odredbama člana 459. st. 3. i 5. ovog zakona.

Član 463.

Ovlašćenja sudske policije

Do otpočinjanja sa radom sudske policije, ovlašćenja sudske policije, predviđena u ovom zakonu, izvršavaće policijski organi.

Član 464.

Nemogućnost ponavljanja postupka

(1) Pravo na ponavljanje krivičnog postupka pravosnažno dovršenog prije 1. januara 1954. godine biće uređeno posebnim zakonom. Do tada ostaje na snazi član 6. Uvodnog zakona za Zakonik o krivičnom postupku ("Službeni list FNRJ", broj 40/53).

(2) U pogledu naknade štete neopravdano osuđenim i neosnovano lišenim slobode, odredba člana 7. Uvodnog zakona za Zakonik o krivičnom postupku ("Službeni list FNRJ", broj 40/53), primjenjuje se i poslije 1. jula 2003. godine, osim ako se drukčije predvidi zakonom iz stava 1. ovog člana.

Član 465.

Podzakonski propisi

Podzakonski propisi predviđeni ovim zakonom donijeeće se najkasnije u roku od 90 dana računajući od 1. jula 2003. godine.

Član 466.

Prestanak važenja dosadašnjeg zakona

Danom 1. jula 2003. godine prestaje da se primjenjuje na teritoriji Republike Srpske Zakon o krivičnom postupku - Prečišćeni tekst ("Službeni list SFRJ", br. 26/86, 74/87, 57/89 i 3/90). Istog dana prestaju da važe izmjene i dopune ovog zakona, objavljene u "Službenom glasniku Republike Srpske", br. 4/93, 26/93, 14/94, 6/97 i 61/01, osim ako odredbama čl. 456. – 465. ovog zakona nije drugačije određeno.

Član 467.

Stupanje na snagu ovog zakona

Ovaj zakon stupio je na snagu 1. jula 2003. godine; odnosno 31. decembra 2004. godine; odnosno 19. aprila 2007. godine; odnosno 9. avgusta 2007. godine i 26. decembra 2008. godine.

Zakon koji je stupio na snagu 19. aprila 2007. godine primjenjuje se na sve predmete u kojima pravosnažna presuda nije donesena prije 19. aprila 2007. godine.